

Den Europæiske Unions Tidende

L 350

Dansk udgave

Retsforskrifter

 51. årgang
30. december 2008

Indhold

- I *Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1353/2008 af 18. december 2008 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 74/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien 1
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1354/2008 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1628/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien og om ændring af forordning (EF) nr. 1629/2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien 24
- ★ Rådets forordning (EF) nr. 1355/2008 af 18. december 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told 35
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1356/2008 af 23. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 593/2007 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter ⁽¹⁾ 46

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1357/2008/EF af 16. december 2008 om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring ⁽¹⁾ 56

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ **Europa-parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1358/2008/EF af 16. december 2008 om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013)** 58
-

III *Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union*

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

- ★ **Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager** 60
 - ★ **Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA af 18. december 2008 om en europæisk bevissikringskendelse med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager** 72
-

Meddelelse til læserne (se omslagets tredje side)

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1353/2008

af 18. december 2008

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 74/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab («grundforordningen»⁽¹⁾), særlig artikel 15 og 19,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Tidligere undersøgelser og gældende foranstaltninger

- (1) Ved forordning (EF) nr. 74/2004⁽²⁾ indførte Rådet en endelig udligningstold på importen af sengelinned af bomuld med oprindelse i Indien henhørende under KN-kode ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 og ex 6302 32 90. Tolden varierer mellem 4,4 % og 10,4 % for de individuelle virksomheder i stikprøven med en gennemsnitstold for samarbejdsvillige virksomheder på 7,6 % og en resttold på 10,4 %.

1.2. Indledning af en delvis interimundersøgelse på eget initiativ

- (2) Efter indførelsen af den endelige udligningstold fremførte den indiske regering (Government of India, »GOI«), at omstændighederne i forbindelse med to subsidieringsordninger («Duty Entitlement Passbook Scheme» og »Income Tax Exemption» i henhold til Section 80 HHC i loven om indkomstbeskatning) havde ændret sig, og at disse ændringer var af varig karakter. Den gjorde gældende, at subsidieringens omfang derfor måtte antages at være faldet, og at de foranstaltninger, der til dels var blevet indført på grundlag af disse ordninger, burde revideres.

- (3) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af GOI, og fandt den tilstrækkelig til at berettiggende indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 19. Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen på eget initiativ en delvis interimundersøgelse af de gældende foranstaltninger og offentliggjorde en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽³⁾.

- (4) Formålet med den delvise interimundersøgelse er at vurdere behovet for forlængelse, ophævelse eller ændring af de foranstaltninger, der gælder for de virksomheder, der har været begunstiget af den ene af eller begge de ændrede subsidieringsordninger, ud fra tilstrækkelig dokumentation i henhold til de relevante bestemmelser i indledningsmeddelelsen. Det vil også i undersøgelsen blive vurderet, afhængigt af undersøgelsens resultater, om der er behov for at revidere de foranstaltninger, der gælder for andre virksomheder, der samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse og/eller de restforanstaltninger, der gælder for alle andre virksomheder.

1.3. Perioden for den fornyede undersøgelse

- (5) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2007 (Herefter benævnt »undersøgelsesperioden«).

1.4. Parter, som var berørt af undersøgelsen

- (6) Kommissionen underrettede officielt Indiens regering («GOI») og de indiske eksporterende producenter, der havde samarbejdet i forbindelse med den tidligere undersøgelse, og for hvilke det var blevet konstateret, at de var begunstiget ved en af eller begge de angiveligt ændrede subsidieringsordninger, og som var opført i meddelelsen om indledningen af den delvise interimundersøgelse, samt repræsentanter for EF-erhvervsgrænsen, om indledningen af den delvise interimundersøgelse. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 12 af 17.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 230 af 2.10.2007, s. 5.

mundtligt. Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

- (7) I betragtning af det store antal eksporterende producenter, der er involveret i denne undersøgelse, blev det foreslået at anvende stikprøver i forbindelse med subsidieundersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.
- (8) For at gøre det muligt for Kommissionen at udvælge en stikprøve, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 2, blev eksportører og deres repræsentanter anmodet om at give sig til kende senest tre uger efter indledningen af proceduren og give grundlæggende oplysninger om deres eksport og omsætning på hjemmemarkedet og om bestemte subsidieordninger samt oplyse navnene på alle med dem forretningsmæssigt forbundne virksomheder og disse virksomheders aktiviteter. De indiske myndigheder blev ligeledes underrettet.
- (9) Over 80 virksomheder gav sig selv til kende og indgav de oplysninger, der var nødvendige for stikprøven. Disse virksomheder tegnede sig for 95 % af den samlede eksport fra Indien til Fællesskabet i stikprøveperioden.
- (10) I betragtning af det store antal virksomheder blev det besluttet at udtage en stikprøve på 11 eksporterende virksomheder og koncerner med den største eksportmængde til Fællesskabet i samråd med EF-erhvervsgruppen, det indiske tekstilforbund Texprocil og GOI.
- (11) Stikprøven repræsenterede 64 % af den samlede eksport til EU af den pågældende vare fra Indien i stikprøveperioden (1. april 2006 til 31. marts 2007). I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 dækkede den valgte stikprøve den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed.
- (12) Fire virksomheder, der ikke var omfattet af stikprøven, anmodede om fastsættelse af en individuel subsidiemargen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 3. Men på baggrund af det store antal anmodninger og det store antal virksomheder, der indgik i stikprøven, blev en sådan individuel undersøgelse anset for at være urimelig byrdefuld, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 3, og for at forhindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Anmodningerne om fastsættelse af individuelle margener fra de fire virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, blev derfor afvist.
- (13) Det blev i forbindelse med denne undersøgelse konstateret, at to virksomheder, der var forretningsmæssigt forbundet med to eksporterende virksomheder, der indgik i stikprøven, hverken producerede eller eksporterede den pågældende vare eller solgte den på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. De gav ikke udtryk for, at de havde til hensigt at gøre dette i fremtiden. Det er derfor blevet besluttet at udelukke disse forret-

ningsmæssigt forbundne virksomheder fra stikprøven og beregningen af individuelle subsidiemargener.

- (14) De virksomheder, der ikke blev udvalgt til at indgå i stikprøven, blev underrettet om, at en eventuel antisubsidietold på de af dem eksporterede varer ville blive beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, dvs. uden at overstige det vejede gennemsnit af de udligningsberettigede subsidier, der fastsættes for virksomhederne i stikprøven.
- (15) De virksomheder, der ikke gav sig selv til kende inden for den i indledningsmeddelelsen fastsatte frist, blev ikke betragtet som interesserede parter.
- (16) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra alle eksporterende producenter i Indien.
- (17) Kommissionen har indhentet og efterprøvet alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af subsidiering. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende interesserede parter:
- Den indiske regering (GOI)
- Handelsministeriet, New Delhi
- Eksporterende producenter i Indien
- Anunay Fab. Limited, Ahmedabad
- Brijmohan Purusottamdas, Mumbai og Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai
- Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai
- Intex Exports, Pattex Exports og Sunny Made-ups, Mumbai
- Jindal Worldwide Ltd, Progressive Enterprise og Texcellence Overseas, Ahmedabad og Mumbai
- Madhu Industries Limited og Madhu International, Ahmedabad
- Mahalaxmi Exports og Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad
- Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai
- Prem Textiles, Indore
- The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, N W Exports Limited og Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai
- Vigneshwara Exports Ltd, Mumbai.

1.5. Offentliggørelse og bemærkninger om proceduren

- (18) GOI og de øvrige interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænkte at foreslå en ændring af de gældende toldsats og en videreførelse af de gældende foranstaltninger. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (19) Den af undersøgelsen omfattede vare er bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien (»den pågældende vare«), som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 6302 21 00, ex 6302 22 90, ex 6302 31 00 og ex 6302 32 90, som defineret i den oprindelige undersøgelse.

3. SUBSIDIER

3.1. Indledning

- (20) På grundlag af de tilgængelige oplysninger og besvarelsen af Kommissionens spørgeskema undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

Støtteordninger, der blev undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse:

- 1) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordning)
- 2) »Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)/»Duty Free Imports Authorisation« (DFIA) (ordningen med tilladelse til toldfri indførsel)
- 3) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCG) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- 4) »Advance License Scheme« (ALS)/»Advance Authorisation Scheme« (AAS) (ordningen med forhåndslicens/-attest til forudgående tilladelse).
- 5) »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)
- 6) »Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskattefritagelsesordning).

Støtteordninger, der blev undersøgt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse:

- 7) »Duty Drawback Scheme« (toldgodtgørelsesordning)

- 8) »Technology Upgradation Fund Scheme« (TUFS) (ordning med støtte til teknologisk opgradering)

- 9) »Export Credit Scheme« (pre-shipment and post-shipment) (ECS) (eksportkreditordning (før og efter forsendelse)).

- (21) De ovennævnte ordninger 1) til 5) er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (no. 22 of 1992)« (i det følgende benævnt »loven om udlandshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udlandshandel bemyndiges GOI til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af Handelsministeriet hvert femte år og regelmæssigt ajourføres. Et af disse dokumenter er relevant for undersøgelsesperioden i den foreliggende sag, nemlig femårsplanen for perioden 1. september 2004 til 31. marts 2009 (i det følgende benævnt »EXIM-policy 2004-09«). Desuden fastlægger GOI også de procedurer, der styrer eksport- og importpolitikken for 2004-09 i den såkaldte »Handbook of Procedures — 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I« (»HOP I 04-09«). Procedurehåndbogen ajourføres også regelmæssigt.

- (22) Indkomstskattefritagelsesordningen er baseret på »Income Tax Act of 1961« (»indkomstskatteloven af 1961«), som ændres årligt ved »Finance Act« (»finansloven«).

- (23) »Duty Drawback Scheme« (toldgodtgørelsesordning) er baseret på Section 75 i Customs Act 1962, Section 37(2)(xvi) i Excise Act 1944 og Section 93A og 94 i Finance Act 1994. Det drejer sig om en ny ordning, der ikke er blevet undersøgt før.

- (24) »Technology Upgradation Fund Scheme« (ordning med støtte til teknologisk opgradering) er baseret på en resolution fra tekstilministeriet under den indiske regering, som blev offentliggjort i Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I af 31. marts 1999. Det drejer sig om en ny ordning, der ikke er blevet undersøgt før.

- (25) Eksportkreditordningen er baseret på section 21 og 35A i Banking Regulation Act 1949 (»bankloven af 1949«), der tillader Reserve Bank of India (»RBI«) at vejlede forretningsbanker på eksportkreditområdet.

- (26) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 10, indbød Kommissionen GOI til yderligere konsultationer vedrørende såvel ændrede som uændrede ordninger samt de ordninger, der ikke tidligere var blevet undersøgt, med henblik på at klarlægge de faktiske omstændigheder for ordningerne og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning. Da der efter disse konsultationer ikke forelå en gensidigt acceptabel løsning med hensyn til disse ordninger, medtog Kommissionen alle ordningerne i undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

3.2. De specifikke ordninger

3.2.1. »Duty Entitlement Passbook Scheme« (DEPB) (toldgodtgørelsesordning)

3.2.1.1. Retsgrundlag

- (27) DEPB-ordningen er detaljeret beskrevet i stk. 4.3 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i HOP I 04-09.

3.2.1.2. Støtteberettigelse

- (28) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettigede til denne ordning.

3.2.1.3. Praktisk gennemførelse

- (29) En støtteberettiget eksportør kan anmode om DEPB-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres i henhold til denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPB-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af Standard Input/Output-normer (SION-normer) under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.

- (30) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal en virksomhed foretage eksport. Eksportøren skal på tidspunktet for eksporten over for de indiske myndigheder erklære, at eksporten finder sted inden for rammerne af DEPB. For at varerne kan blive eksporteret, udsteder de indiske toldmyndigheder et eksportforsendelsesdokument under forsendelsesproceduren. I dette dokument fastsættes størrelsen på den DEPB-kredit, der kan ydes for den pågældende eksport, og eksportøren er således informeret om, hvilke fordele der kan opnås.

- (31) Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har GOI ingen beføjelser med hensyn til at indrømme en DEPB-kredit. Den DEPB-sats, der benyttes til at beregne ydelsen, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen. En usædvanlig retroaktiv stigning af DEPB-satserne fandt sted i undersøgelsesperioden, således at DEPB-ydelsen for eksport steg fra 1. april 2007 til 12. juli 2008. Det er imidlertid ikke muligt at antage, at et retroaktivt fald i DEPB-satserne ville kunne finde sted i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet. Det kan derfor konkluderes, at GOI's muligheder for retroaktivt at ændre ydelseniveauet er begrænsede.

- (32) DEPB-kreditter er frit omsættelige og er gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen. Sådanne

kreditter kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, der kan indføres uden restriktioner, undtagen kapitalgoder. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.

- (33) Ansøgninger om DEPB-kredit registreres elektronisk og kan dække et ubegrænset antal eksporttransaktioner. Der er reelt ingen faste frister for at ansøge om DEPB-kreditter. Det elektroniske system til administration af DEPB-ordningen udelukker ikke automatisk de eksporttransaktioner, der falder uden for de i kapitel 4.47 HOP I 04-09 anførte ansøgningsperioder. Det fremgår desuden tydeligt af kapitel 9.3 HOP I 04-09, at ansøgninger, der modtages efter ansøgningsfristerne, altid kan komme i betragtning mod betaling af et mindre sanktionsbeløb (10 % af ydelsen).

- (34) Mens DEPB-satserne for eksport af den pågældende vare i undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse var på 8 %, var de i begyndelsen af undersøgelsesperioden kun på 3,7 %, men blev i løbet af undersøgelsesperioden justeret til 6,7 % (12. juli 2007) og helt ekstraordinært tilbagedateret, således at eksporttransaktioner siden 1. april 2007 blev omfattet.

3.2.1.4. Bemærkninger

- (35) Den indiske regering og Texprocil hævdede, at der ikke blev eftergivet et for stort beløb i forbindelse med anvendelsen af DEPB-ordningen, og hævdede, at ordningen derfor ikke var udligningsberettiget. Denne påstand afvises på baggrund af, at det i betragtning 38 blev konkluderet, at denne ordning ikke kan betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Følgelig er det samlede toldbeløb, som der var blevet givet afkald på, udligningsberettiget.

3.2.1.5. Konklusion

- (36) DEPB-ordningen tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En DEPB-kredit er et finansielt bidrag fra GOI, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved GOI giver afkald på toldindtægter, den ellers ville have fået. Desuden medfører DEPB-kreditten en fordel for eksportøren, fordi virksomhedens likviditet forbedres.

- (37) Endvidere er DEPB retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (38) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure, der skal fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er eksportører berettiget til DEPB-ydelserne, uanset om de importerer produktionsfaktorer. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til DEPB-ydelser.
- 3.2.1.6. Beregning af subsidiebeløbet
- (39) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse konstateredes det, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at den indiske regering giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen på den DEPB-kredit, der ydes for den pågældende eksporttransaktion, har den indiske regering ingen beføjelser med hensyn til at indrømme subsidiet. Desuden har de samarbejdsvillige eksporterende producenter bogført DEPBS-kreditterne som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen.
- (40) For at tage hensyn til virkningerne af satsernes retroaktive stigning blev værdien af de DEPB-kreditter, som blev bogført for eksporttransaktioner mellem 1. april og 12. juli 2007, øget, hvor det var nødvendigt, da de reelle fordele, som virksomhederne er berettiget til ved modtagelse af kreditten fra GOI, er højere end formelt meddelt på tidspunktet for eksporten.
- (41) Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket kreditterne, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.
- (42) Der blev indsendt en lang række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under DEPB-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.
- (43) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DEPBS-kreditter i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede DEPBS-kredit. Der er ingen forpligtelse under DEPBS, der begrænser brugen af kreditterne til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Tværtimod kan DEPBS-kreditter frit overdrages og endda sælges, og de kan benyttes til import af enhver vare, der kan indføres uden begrænsninger (råmaterialerne til den pågældende vare tilhører denne kategori), med undtagelse af kapitalgoder. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DEPBS-kreditter, der indrømmes.
- (44) Fem virksomheder i stikprøven benyttede sig af DEPB-ordningen i løbet af undersøgelsesperioden med subsidie-marginer på mellem 0,15 % og 3,96 %.
- 3.2.2. »Duty Free Imports Authorisation« (DFIA) (ordning med tilladelse til toldfri indførsel)/»Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordning med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)
- 3.2.2.1. Retsgrundlag
- (45) DFIA-ordningen er nærmere beskrevet i kapitel 4 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i HOP I 04-09. Ordningen blev indført den 1. maj 2006 og erstattede DFRC-ordningen, der blev udlignet ved den oprindelige forordning.
- 3.2.2.2. Støtteberettigelse
- (46) DFRC udstedes til en forhandler-eksportør eller producent-eksportør for importen af råmaterialer, der benyttes til fremstilling af varer til eksport uden betaling af den gældende grundlæggende told og eventuelt særlig tillægstold, uddannelsesbidrag, antidumpingtold og beskyttelsestold.

3.2.2.3. Praktisk gennemførelse

- (47) DFIA-ordningen finder anvendelse før og efter eksporten, hvilket giver mulighed for import af de kategorier af varer, der er fastsat i overensstemmelse med SION-normerne, men som i tilfælde af omsættelige DFIA ikke nødvendigvis skal anvendes til fremstilling af den eksporterede vare.
- (48) DFIA-ordningen omfatter kun import af råvarer, som er anført i SION. Importtilladelsen er begrænset til den mængde og værdi, der er anført i SION, men kan dog efter anmodning revideres af de regionale myndigheder.
- (49) Eksportforpligtelsen er underlagt kravet om en minimal værdiforøgelse på 20 %. Eksporten kan finde stede i afventning af DFIA-tilladelsen, og importtilladelsen fastsættes i så fald i forhold til den forventede eksport.
- (50) Når eksportforpligtelsen af opfyldt, kan eksportøren anmode om omsætning af DFIA-tilladelsen, hvilket i praksis er ensbetydende med en tilladelse til at sælge tilladelsen til toldfri import på markedet.

3.2.2.4. Bemærkninger

- (51) Den indiske regering og Texprocil hævdede, at DFRC er en legitim substitutionsgodtgørelsesordning, da ordningen gør det muligt at genanskaffe råmaterialer, der er benyttet i den eksporterede vare, og at den anses for at være rimelig, effektiv og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i Indien. Da mængden, kvaliteten, de tekniske egenskaber og specifikationerne svarer til det, der gælder for de råmaterialer, som er benyttet i den eksporterede vare, er ordningen efter den indiske regerings og Texprocils opfattelse tilladt i henhold til aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Den indiske regering og Texprocil fremførte også, at når det vurderes, om ordningen er en legitim substitutionsgodtgørelsesordning, er det relevante kriterium de varer, der importeres, og ikke, hvem der foretager importen. Det blev endvidere fremført, at fra regeringens side ydes der ingen yderligere fordele. Det blev fremført, at ordningen derfor ikke var udligningsberettiget. Der blev ikke forelagt nye beviser til støtte for disse påstande, og påstandene afvises derfor på baggrund af, at det i betragtning 52-55 blev konkluderet, at ingen af underordningerne kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Følgelig er hele det pågældende beløb udligningsberettiget.

3.2.2.5. Konklusion

- (52) Selv om der er visse forskelle i anvendelsen af den nye DFIA-ordning i forhold til den tidligere udlignede DFRC-

ordning, skal den nye DFIA-ordning betragtes som en fortsættelse af DFRC-ordningen, fordi den viderefører de væsentligste elementer af DFRC-ordningen.

- (53) Både DFRC og DFIA er subsidier i den i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), og artikel 2, stk. 2, anvendte betydning, dvs. et finansielt bidrag i form af et tilskud. De indebærer en direkte overførsel af midler, da de kan sælges og konverteres til kontanter eller anvendes til at udligne importafgifter, således at GOI må give afkald på en indtægt. Desuden medfører DFRC- og DFIA-ordningen en fordel for eksportører, fordi deres likviditet forbedres.
- (54) Både DFRC og DFIA er retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (55) Desuden kan ingen af ordningerne betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). Heraf fremgår følgende: i) de giver mulighed for efterfølgende refusion eller godtgørelse af importafgifter på råmaterialer, der forbruges ved fremstillingen af en anden vare, ii) der forefindes ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen, og iii) muligheden for overførsel af certifikater/tilladelser medfører, at en eksportør, der bevilges en DFRC eller en DFIA, ikke er forpligtet til at anvende det pågældende certifikat til import af råvarer.

3.2.2.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (56) Det er med henblik på fastsættelsen af ydelsen blevet taget i betragtning, at DFRC- og DFIA-licenser i modsætning til DEPB-licenser ikke har nogen nominel værdi eller kreditværdi. Licensen angiver den samlede mængde af tilladte råvarer, der kan importeres, og den maksimale samlede CIF-værdi af denne import. Ydelsen er således ikke kendt på eksporttidspunktet, og den kan først bestemmes og bogføres, når licensen anvendes til import eller sælges.
- (57) Når licenserne blev anvendt til import, blev ydelsen for virksomhederne således beregnet på grundlag af den importtold, som der var givet afkald på. Når licenserne blev overført (solgt), blev ydelsen beregnet på grundlag af indtægten af salget i undersøgelsesperioden.

- (58) Det fremgik af undersøgelsen, at fem virksomheder, der eksporterede under DFRC- og/eller DFIA-ordningen, søgte deres tilladelser/certifikater til en tredjepart.
- (59) En eksporterende producent gjorde gældende, at han havde anvendt en af sine DFI-tilladelser som en substitutionsgodtgørelse, og at han ikke var blevet eftergivet et for stort beløb i importtold uden den pågældende licens. Det fremgik af undersøgelsen, at import- og eksportmængderne under den pågældende licens ikke var opbrugt, og at licensen endnu ikke var afsluttet og kontrolleret i henhold til de gældende EXIM-regler. Det blev derfor under hensyntagen til konklusionerne i betragtning 55 konkluderet, at virksomheden ikke kunne dokumentere, at der ikke var forekommet en for stor eftergivelse under den pågældende licens. Det samlede toldbeløb, der blev sparet i forbindelse med importen under denne licens, betragtes således som et subsidie, og påstanden blev derfor afvist.
- (60) Gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket kreditterne, når en berettiget anmodning herom blev fremsat, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transportererede mængder.
- (61) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under DFRC-ordningen/DFIA-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.
- (62) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DFRC-kreditter/DFIA-kreditter i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under DFRC/DFIA, der begrænser brugen af kreditterne til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Tværtimod kan DFRC-kreditter/DFIA-kreditter frit overdrages og endda sælges, og de kan benyttes til import af enhver vare, der kan indføres uden begrænsninger (råmaterialerne til den pågældende vare tilhører denne kategori), med undtagelse af kapitalgoder. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DFRC-fordele/DFIA-fordele, der indrømmes.
- (63) Fire virksomheder i stikprøven benyttede sig af disse ordninger i løbet af undersøgelsesperioden med subsidiegener på mellem 0,09 % og 2,03 %.
- 3.2.3. »Export Promotion Capital Goods Scheme« (EPCG) (eksportfremmeordning for kapitalgoder)
- 3.2.3.1. Retsgrundlag
- (64) EPCG-ordningen er beskrevet nærmere i kapitel 5 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 5 i HOP I 04-09.
- 3.2.3.2. Støtteberettigelse
- (65) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører forbundet med støtteproducenter samt leverandører af tjenesteydelser.
- 3.2.3.3. Praktisk gennemførelse
- (66) Såfremt der foreligger en eksportforpligtelse, udsteder GOI en EPCG-licens efter ansøgning herom og mod betaling af et gebyr. Denne licens giver virksomheder lov til at importere (nye og siden april 2003 også indtil 10 år gamle brugte) kapitalgoder til nedsat told. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel toldsats på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens højværdiimportvarer var pålagt en nultold. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtoldsats på 5 % på alle kapitalgoder, der indføres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede kapitalgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode. Den 9. maj 2008, dvs. uden for undersøgelsesperioden, meddelte GOI, at toldsatsen, der skulle betales ved indførsel under EPCG, var sænket til 3 %.
- (67) Indehaveren af EPCG-licensen kan også købe kapitalgoderne i Indien. I så fald ansøger indehaveren af EPCG-licensen om ophævelse af sin EPCG-licens. Den indiske producent af kapitalgoder, der er specificeret i ophævelsesskrivelsen, bliver berettiget til de forventede eksportfordele og kan benytte fordelene ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne kapitalgoder. Punktafgiften, der skal betales, når indehaveren af EPCG-licensen køber kapitalgoder på hjemmemarkedet, kan refunderes eller er fritaget. Indehaveren af EPCG-licensen er fortsat forpligtet til at opfylde sin eksportforpligtelse, der fastsættes på grundlag af den nominelle told, der spares på FOB-værdien af de indførte varer.
- 3.2.3.4. Bemærkninger
- (68) Den indiske regering hævdede, at der ikke opstår nogen fordel i tilfælde, hvor EPCG-licensindehaveren ansøger om ophævelse af EPCG-licenser og køber kapitalgoderne på hjemmemarkedet, da der ikke findes nogen form for statslig regulering, der indebærer, at sådanne indkøb fritages for punktafgift. Den indiske regering bekræftede dog også, at EPCG-licensindehaveren i visse tilfælde kunne købe kapitalgoder uden at skulle betale

punktafgift, dvs. i tilfælde hvor denne afgift ikke ville blive godtgjort under den indiske kreditordning »Central Value Added Tax« (CENVAT) (central merværdiafgiftsordning). Desuden er den indenlandske leverandør af kapitalgoder i sådanne tilfælde berettiget til skattefordele, hvilket prisen på de leverede kapitalgoder vil afspejle. Da dette er en fordel, som kun opnås ved eksport, og da EPCG-licensindehaverens eksportforpligtelse ikke ændres i tilfælde af ophævelse, anses det, at argumentet må afvises, og konklusionerne er uforandrede.

3.2.3.5. Konklusion

- (69) EPCG-ordningen tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen — eller i tilfælde af indenlandske forsyningskilder — refusionen af eller fritagelse fra afgifter — er et finansielt bidrag fra GOI, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft.
- (70) Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet. I tilfælde af refusion/fritagelse fra afgifter, giver refusionen af eller fritagelsen for afgifter en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved køb af kapitalgoder forbedrer virksomhedens likviditet.
- (71) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (72) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt godtgørelsesordning for indirekte flerledsavgifter eller en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Kapitalgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladte ordninger som fastsat i bilag I, punkt h) og i), i grundforordningen), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer. Det skal i tilfælde af fritagelse for indirekte flerledsavgifter bemærkes, at eksportørerne ikke ville være berettigede til den samme fritagelse, hvis de ikke var bundet af eksportforpligtelsen.

3.2.3.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (73) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede kapitalgoder eller den ubetalte/refunderede told på varer købt på hjemmemarkedet, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at lægge renter til for denne

periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. Gebyrer, som er nødvendige for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.

- (74) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under EPCG-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.
- (75) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til EPCG-fordelen i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under EPCG, der begrænser brugen af fordelene til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de EPCG-fordele, der indrømmes.
- (76) Fire virksomheder i stikprøven benyttede sig af denne ordning i undersøgelsesperioden med subsidiemargener på op til 1,45 %, idet ydelsen for en af virksomhederne blev anset for at være ubetydelig.

3.2.4. »Advance License Scheme« (ALS)/»Advance Authorisation Scheme« (AAS) (ordningen med forhåndslicens/attest til forudgående tilladelse)

3.2.4.1. Retsgrundlag

- (77) Ordningen er beskrevet nærmere i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 04-09. Denne ordning blev kaldt »Advance Licence Scheme« under den seneste fornyede undersøgelse, som førte til indførelsen af den endelige udligningstold, som gælder på nuværende tidspunkt.

3.2.4.2. Støtteberettigelse

- (78) AAS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere i betragtning 79. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter AAS-ordningerne vedrørende fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter AAS-ordningen for

mellemløvere. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i stk. 8.2 i EXIM-policy 04-09, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettigede til AAS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Mellemløvere til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse («Advance Release Orders» eller »ARO») og løbende indenlandsk remburs.

3.2.4.3. Praktisk gennemførelse

(79) Forhåndsautorisationer kan udstedes for:

Fysisk eksport: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

Årligt behov: En sådan autorisation er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Han kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

Mellemløvere: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den pågældende kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndslicens for mellemløvere. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

Transaktioner ligestillet med eksport: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2.b) til f), g), i) og j) i EXIM policy 04-09. Ifølge GOI forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske zoner.

ARO: En indehaver af en forhåndslicens (AAS), der ønsker at købe råmaterialerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved at anvende attester til forudgående frigivelse (ARO). I sådanne tilfælde godkendes forhåndslicenserne som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til

fordel for den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndsautorisation for mellemløvere/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitutions og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter). ARO-mekanismen yder refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

Løbende indenlandsk remburs: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndsautorisation. Indehaveren af en forhåndsautorisation kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør autorisationen til direkte import for den værdi og de varemængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndsautorisation for mellemløvere/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitutions og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter).

(80) Det blev fastslået, at den eksportør, der samarbejdede i undersøgelsesperioden, kun opnåede indrømmelser i henhold til to underordninger i forbindelse med den pågældende vare, nemlig i) ALS/AAS for fysisk eksport og ii) ALS for mellemløvere. Det er derfor ikke nødvendigt at undersøge, om de resterende uudnyttede underordninger er udligningsberettigede.

(81) Efter indførelsen af den endelige udligningstold, som gælder på nuværende tidspunkt, har GOI modificeret den verifikationsordning, der anvendes på forhåndsautorisationsordningen (ALS/AAS). Det betyder, at en indehaver af en forhåndsautorisation af hensyn til GOI's kontrol er retligt forpligtet til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer/varer købt på hjemmemarkedet« i et nærmere angivet format (kapitel 4.26, 4.30 og tillæg 23 til HOP I 04-09), dvs. et register over det faktiske forbrug. Dette regnskab skal revideres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest om, at de foreskrevne regnskaber og relevante bogføringer er undersøgt, og at de oplysninger, der er afgivet i henhold til tillæg 23, er sande og korrekte i enhver henseende. Dog gælder disse bestemmelser kun for forhåndsautorisationer udstedt den 13. maj 2005 eller senere. Indehavere af forhåndsautorisationer eller forhåndslicenser udstedt før denne dato skal følge de tidligere gældende verifikationsbestemmelser, dvs. føre korrekt og behørigt regnskab over forbrug i henhold til licens og anvendelse af importerede varer i det i bilag 18 specificerede format (kapitel 4.30 og tillæg 18 til HOP I 02-07).

(82) For så vidt angår de underordninger, der er anvendt af den eneste samarbejdende eksporterende producent i undersøgelsesperioden, dvs. fysisk eksport og transaktioner ligestillet med eksport, fastsætter GOI den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af autorisationen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på licensen af den indiske stats embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af GOI på grundlag af såkaldte standard input/output-normer («SION»). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), og de er offentliggjort i HOP II 04-09.

(83) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).

3.2.4.4. Bemærkninger

(84) Den indiske regering hævdede, at den havde et ordentligt verifikationssystem for ordningen i henhold til tillæg 23 til HOP I 04-09, og at der ikke blev eftergivet et for stort beløb i forbindelse med anvendelsen af ALS-ordningen/AAS-ordningen. Det blev fremført, at ordningen derfor ikke var udligningsberettiget. Der blev ikke forelagt nye beviser til støtte for disse påstande, og påstanden afvises derfor på baggrund af, at det blev konkluderet, at ingen af underordningerne kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag II og III til grundforordningen, fordi der ikke fandtes et ordentligt verifikationssystem.

(85) I henhold til bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, i grundforordningen, kan det, hvis det konstateres, at der ikke foreligger et sådant system, desuden kræves, at eksportlandet foretager en yderligere undersøgelse med henblik på at fastslå, om der har været tale om for store betalinger. Da der ikke blev foretaget en sådan undersøgelse før kontrolbesøget, og det ikke blev bevist, at der ikke var tale om for store betalinger, afvises påstandene.

3.2.4.5. Konklusion

(86) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra GOI, der har medført en fordel for den undersøgte eksportør.

(87) Desuden er forhåndsautorisationer for fysisk eksport og forhåndsautorisationer for transaktioner ligestillet med

eksport retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele i henhold til disse ordninger.

(88) Ingen af de to underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse).

(89) Hvad angår den eksporterende producent, der anvendte forhåndsautorisationer for transaktioner, fremgik det af undersøgelsen, at det nye verifikationssystem som er fastsat af de indiske myndigheder, ikke var blevet afprøvet i praksis, eftersom licenserne ikke var blevet afsluttet på verifikationstidspunktet, hvorfor det ikke var blevet kontrolleret i henhold til EXIM-reglerne. Virksomheden kunne derfor ikke dokumentere, at der ikke var sket en for stor eftergivelse under den pågældende licens. Det samlede toldbeløb, der blev sparet i forbindelse med importen under denne licens, betragtes således som et subsidie.

(90) GOI anvendte ikke sin verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION'erne kan ikke betegnes som en verifikationsordning for faktisk forbrug, eftersom materialer importeret toldfrit i henhold til autorisationer/licenser med forskellige SION'er er blandet sammen i produktionsprocessen for en eksportvare. Denne type proces sætter ikke GOI i stand til med tilstrækkelig præcision at verificere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i forbindelse med produktionen til eksport, og med hvilken SION-standard de skal sammenlignes.

(91) Endvidere foretog GOI ikke eller har endnu ikke fuldført en effektiv kontrol på grundlag af et korrekt register over det faktiske forbrug. GOI foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).

(92) Disse to underordninger er derfor udligningsberettigede.

3.2.4.6. Beregning af subsidiebeløbet

(93) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I denne henseende skal det bemærkes, at det ikke er fastsat i grundforordningen, at kun eftergivelse af overskydende afgifter kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i denne sag. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet gælder derfor den normale regel om, at det er de ubetalte afgifter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at det verifikations-system, der angiveligt anvendes, ikke er hensigtsmæssigt.

(94) Subsidiebeløbene blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de varer, der var importeret i henhold til de to underordninger, som blev benyttet for den pågældende vare i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen for den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

(95) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under ALS-ordningen/AAS-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at disse bemærkninger var berettigede.

(96) I modsætning til, hvad der blev fremført af nogle af de eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til ALS-fordelen/AAS-fordelen i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under ALS/AAS, der begrænser brugen af fordelene til toldfri import af råmaterialer knyttet til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de ALS-fordele/AAS-fordele, der indrømmes.

(97) To virksomheder i stikprøven benyttede sig af toldgodtgørelsesordninger (ALS) eller substitutionsgodtgørelsesordninger (ASS) med en fordel i størrelsesordenen 0,17 % til 1,74 %.

3.2.5. »Export Processing Zones/Export Oriented Units« (eksportforarbejdningszoner/eksportorienterede virksomheder)

(98) Det blev konstateret, at ingen af de samarbejdsvillige eksporterende producenter var etableret i en særlig økonomisk zone (SEZ), eksportforarbejdningszone (EPZ) eller havde status som eksportorienterede virksomhed (EOU). Det var derfor ikke nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

3.2.6. »Income Tax Exemption Scheme« (ITES) (indkomstskattefritagelsesordning)

(99) Under denne ordning kunne eksportører opnå en fordel i form af en delvis fritagelse for indkomstskat på fortjenesten af eksportsalget. Retsgrundlaget for denne fritagelse var Section 80HHC i indkomstskatteloven.

(100) Denne bestemmelse er afskaffet fra og med ligningsåret 2005-2006 (dvs. for regnskabsåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005), og Section 80HHC i skatteloven vil derfor ikke bibringe ansøgeren fordele efter den 31. marts 2004. Ingen af de samarbejdende eksporterende producenter benyttede sig af denne ordning i løbet af undersøgelsesperioden. Det blev derfor ikke anset for nødvendigt at analysere denne ordning yderligere i forbindelse med denne undersøgelse.

3.2.7. »Duty Drawback Scheme« (toldgodtgørelsesordning)

3.2.7.1. Retsgrundlag

(101) Denne ordning er baseret på Section 75 i Customs Act 1962, Section 37(2)(xvi) i Excise Act 1944 og Section 93A og 94 i Finance Act 1994.

3.2.7.2. Støtteberettigelse

(102) Alle eksportører er støtteberettigede.

3.2.7.3. Praktisk gennemførelse

(103) GOI har fastsat to typer toldgodtgørelsessatser: »markedsatser« (all-industry), der anvendes efter en fast sats for alle eksportører af en bestemt vare, og »mærkesatser« (brand), der anvendes på virksomhedsbasis for produkter, der ikke er omfattet af markedssatsen. Det er den første type (markedssats), der er relevant for den pågældende vare.

- (104) Markedsgodtgørelsessatserne beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne markedsgodtgørelsessatser for en lang række varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på basis af forventet indirekte told og forventede importafgifter på varer og tjenester, der anvendes til fremstillingen af den eksporterede vare (importtold, punktafgifter, afgift på tjenesteydelser osv.), herunder forventet indirekte told og forventede importafgifter på varer og tjenesteydelser, der anvendes til fremstilling af råvarer, uanset om denne told og disse afgifter faktisk er blevet betalt. Toldgodtgørelsesordningen er underlagt et maksimumbeløb pr. enhed af den eksporterede vare. Hvis virksomheden kan tilbagekræve visse af disse afgifter fra CENVAT-systemet, er godtgørelsessatsen lavere.
- (105) Toldgodtgørelsessatsen for den pågældende vare er blevet revideret flere gange i løbet af undersøgelsesperioden. Indtil 1. april 2007 varierede de gældende satser mellem 6,4 % og 6,9 % afhængig af varetypen, og indtil 1. september 2007 var de på mellem 9,1 % og 9,8 %. Den 13. december 2007, dvs. i slutningen af undersøgelsesperioden, blev godtgørelsessatserne forhøjet til mellem 10,1 % og 10,3 %, og denne stigning fandt anvendelse med tilbagevirkende kraft fra 1. september 2007, dvs. i undersøgelsesperioden.
- (106) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal virksomheden foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren afgive en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DDS-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder under forsendelsesproceduren et eksportforsendelsesdokument. Dette dokument viser bl.a. størrelsen af den DDS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender i så fald den fordel, han vil modtage, og bogfører den i sine regnskaber som en fordring. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har GOI ingen beføjelser med hensyn til at indrømme en DDS-kredit. Den DDS-sats, der benyttes til at beregne fordelene, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen. Godtgørelsessatserne blev forhøjet med tilbagevirkende kraft i undersøgelsesperioden, hvilket der blev taget højde for ved beregningen af subsidiebeløbet.
- (108) Det blev hævdet, at DDS ikke var betinget af eksportresultater, fordi fordelene under denne ordning ikke afhænger eksportørens eksportresultater. Dette argument afvises, fordi fordelene under DDS kun kan opnås, hvis varerne eksporteres, hvilket er tilstrækkeligt til at opfylde kriteriet om, at subsidiet skal være betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). På baggrund af denne konklusion er det unødvendigt at analysere påstanden om, at DDS ikke er specifik, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2 og 3.
- (109) Den indiske regering gjorde gældende, at DDS er en godtgørelsesordning, som er forenelig med grundforordningens bestemmelser, og at proceduren for fastsættelse af markedsgodtgørelsessatserne var rimelig, effektiv og baseret på almindelig anerkendt forretningspraksis i eksportlandet, jf. bilag II, del II, nr. 4, og bilag III, del II, nr. 2. Som omhandlet i betragtning 104 omfattede denne procedure et skøn for hele erhvervssektoren over de råmaterialer, der blev anvendt i produktionen, og den importtold og de indirekte afgifter, der blev betalt. Denne procedure var dog ikke tilstrækkeligt nøjagtig, heller ikke i henhold til den indiske regerings oplysninger. Den indiske regering bekræftede rent faktisk, at der i et vist omfang var tale om gennemsnitsbetragtninger, hvilket kunne tyde på, at den godtgørelse, der rent faktisk var blevet betalt, var højere end de afgifter, der var blevet betalt. Den indiske regering foretog desuden ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når verifikationssystemet ikke reelt blev anvendt (bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundforordningen), og den beviste heller ikke, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb. Bemærkningerne om, at verifikationen kan side-stilles med de i grundforordningen omhandlede stikprøver, betragtes som irrelevante, da de tydeligvis vedrører antisubsidieundersøgelserne og ikke kriterierne i bilag II og III. Disse påstande afvises derfor.
- (110) Det blev også gjort gældende, at det kan antages, at der ikke var tale om eftergivelse af et for stort beløb, fordi den indiske regering ikke inkluderede alle indirekte afgifter, der skal betales i Indien, i DDS, men kun centrale indirekte afgifter. Dette argument afvises, fordi eftergivelser af et for stort beløb skal vurderes inden for rammerne af en bestemt subsidieordning, jf. bilag II, del II, punkt 4, og bilag III, del II, punkt 2.

3.2.7.4. Bemærkninger

- (107) En række parter gjorde gældende, at DDS-ordningen ikke kunne udlines i forbindelse med denne undersøgelse, fordi den ikke var nævnt specifikt i de antisubsidiespørgeskemaer, der blev udstedt ved undersøgelsens begyndelse. Dette argument afvises af følgende grunde. I henhold til indledningsmeddelelsen er formålet med denne undersøgelse at fastslå omfanget af den subsidiering, som har givet de eksporterende producenter af den pågældende vare fordele, dvs. den omfatter alle den indiske regerings subsidieordninger.

3.2.7.5. Konklusion

- (111) DDS indebærer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldgodtgørelsesbeløbet svarer til de tabte offentlige indtægter, der ellers ville være blevet opkrævet og betalt til GOI. Desuden medfører DDS-kreditte en fordel for eksportøren.

- (112) Endvidere er DDS retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (113) Flere parter, der er berørt af undersøgelsen, gjorde gældende, at DDS er et godtgørelsessystem, der er foreneligt med grundforordningens bestemmelser, hvorfor de fordele, som denne ordning giver, ikke skal udlignes.
- (114) Det blev på grundlag af undersøgelsen konkluderet, at ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Eksportører er ikke forpligtede til hverken i) at føre regnskab over den told og de afgifter, der betales på varer, som indføres eller købes på hjemmemarkedet, eller tjenesteydelser, der købes på hjemmemarkedet, eller ii) at forbruge disse varer og tjenesteydelser i fremstillingsprocessen, og iii) godtgørelsen beregnes ikke i forhold til de råvarer, der faktisk anvendes af eksportøren, og den told og de afgifter, der faktisk er betalt.
- (115) Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure med henblik på at fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om tilbagebetaling af for meget betalt indirekte toldafgifter, jf. bilag I, punkt h), og bilag II til grundforordningen, eller af for meget betalte toldafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen.
- (116) Eksportører er støtteberettigede under DDS-ordningen, uanset om de importerer råvarer eller køber dem på hjemmemarkedet, og om de har betalt told eller afgifter på disse varer. For at opnå denne fordel, behøver en eksportør blot eksportere varer uden at skulle påvise, at en råvare var blevet importeret eller, at en råvare eller en tjenesteydelse var blevet købt på hjemmemarkedet, og at told eller indirekte afgifter er blevet betalt. Godtgørelses-satsen er således den samme, uanset om en virksomhed står for alle fremstillingsfaser for både råvarer og den pågældende vare eller blot er en eksporterende forhandler.
- (117) For at tage hensyn til virkningerne af satsernes retroaktive stigning blev værdien af de DDS-kreditter, som blev bogført for eksporttransaktioner mellem 1. september og 30. september 2007, øget, hvor det var nødvendigt, da den reelle ydelser, som virksomhederne er berettiget til ved modtagelse af kreditten fra GOI, er højere end formelt meddelt på tidspunktet for eksporten.
- (118) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transportererede mængder.
- (119) Syv virksomheder i stikprøven fremsatte krav om, at selv om de havde været omfattet af DDS-ordningen, skete der ingen eftergivelse af for meget betalt told, da den told eller de afgifter, der kunne tilskrives dem, oversteg godtgørelsesbeløbet. Det er blevet besluttet af afvise disse krav. Det blev konkluderet i betragtning 113 og 115, at GOI ikke havde noget ordentligt verifikationssystem, jf. bilag I, II og III til grundforordningen. Det fremgik ligeledes af undersøgelsen, at virksomhederne ikke førte noget register over forbrug eller andre interne rapporteringssystemer, der kunne anvendes som dokumentation for eventuelle eftergivelser af for meget betalt told. Sådanne rapporter blev udarbejdet af virksomhederne i forbindelse med kontrolbesøgene og omfatter i stort omfang de afgifter, som virksomhederne generelt betalte.
- (120) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel den samlede godtgørelse under DDS. I modsætning til, hvad der blev fremført i bemærkningerne fra den indiske regering, Texprocil og en række eksportører, er det ikke kun fastsat i grundforordningen, at der kan foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og bilag I, punkt i), til grundforordningen kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i grundforordningens bilag II og III er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid

3.2.7.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (117) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 blev det udligningsberettigede subsidiebeløb beregnet, udtrykt ved den fordel, som det konstateredes, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse konstateredes det, at

ikke opfyldt i denne sag. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende verifikationsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet anvendes den normale regel om, at det er godtgørelsesbeløbet, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen, påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at det verifikations-system, der angiveligt anvendes, ikke er hensigtsmæssigt. Det skal desuden bemærkes, at hvis der ikke forefindes et verifikationssystem, der anvendes effektivt, skal en yderligere undersøgelse, der foretages af de indiske myndigheder, ske rettidigt, dvs. normalt inden kontrolbesøget i en undersøgelse vedrørende udligningstold.

- (122) I modsætning til, hvad der blev fremført af en række eksporterende producenter, måtte der også tages hensyn til DDS-fordele i forbindelse med eksport af andre varer end den pågældende vare ved fastsættelsen af størrelsen af den udligningsberettigede fordel. Der er ingen forpligtelse under DDS, der begrænser brugen af fordelene til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de DDS-fordele, der indrømmes.
- (123) Alle virksomheder i stikprøven benyttede sig af DDS-ordningen i løbet af undersøgelsesperioden med subsidie-margener fra 1,45 % til 7,57 %.

3.2.8. »Technology Upgradation Fund Scheme« (TUFS) (ordning med støtte til teknologisk opgradering)

3.2.8.1. Retsgrundlag

- (124) »Technology Upgradation Fund Scheme« (ordning med støtte til teknologisk opgradering) er baseret på en resolution fra tekstilministeriet under den indiske regering, som blev offentliggjort i Official Gazette of India Extraordinary Part I Section I af 31. marts 1999 (»resolutionen«). Det blev vedtaget, at ordningen skulle gælde i perioden fra 1. april 1999 til 31. marts 2004. Gyldighedsperioden blev forlænget til 31. marts 2007 og efterfølgende yderligere forlænget til slutningen af undersøgelsesperioden.

3.2.8.2. Støtteberettigelse

- (125) Eksisterende eller nye producenter inden for bearbejdning af bomuld og tekstil- og garnindustrien er støtteberettigede under denne ordning.

3.2.8.3. Praktisk gennemførelse

- (126) Formålet med denne ordning er at give støtte til moderniseringen af teknologien i tekstil- og juteindustrien,

herunder virksomheder, der bearbejder fibre, garner, stoffer, beklædningsgenstande og »made-ups«. Ordningen giver mulighed for forskellige former for fordele i form af kapitaltilskud, rentetilskud eller dækning af valutakursudsving ved lån i udenlandsk valuta. Programmerne under denne ordning sonderer mellem tekstil- og garnsektorerne på den ene side og maskin- og håndvævsektoren på den anden side. TUFS omfatter følgende programmer:

- a) 5 % refusion af den normale rente, der opkræves af kreditinstituttet ved lån i rupees, eller
- b) dækning på 5 % af valutakursudsvinget (renter og hovedstol) i forhold til grundsatsen for lån i udenlandsk valuta, eller
- c) 15 % kreditrelaterede kapitaltilskud for tekstil- og garnsektoren, eller
- d) 20 % kreditrelaterede kapitaltilskud for maskinvævningssektoren, eller
- e) 5 % renterefusion plus 10 % kapitaltilskud for specifikke maskiner, og
- f) 25 % kapitaltilskud ved køb af nye maskiner og nyt udstyr til før- og eftervævning, håndvævning, opgradering af håndvæve og udstyr til prøvning og kvalitetskontrol for produktionsenheder med håndvævning.

- (127) Det fremgik af undersøgelsen, at to virksomheder i stikprøven fik en fordel under TUFS-ordningen i forbindelse med køb af maskiner til fremstilling af den pågældende vare. Disse virksomheder anvendte henholdsvis renteafviklingslån (ordning a)) og kapitaltilskuddet på 10 % for forarbejdningsmaskiner kombineret med 5 % renteafvikling (ordning e)).

- (128) Resolutionen indeholder en liste over de maskintyper, for hvilke der kan opnås subsidier under TUFS-ordningen. For at opnå fordele under TUFS-ordningen skal virksomhederne rette henvendelse til forretningsbanker eller andre låneinstitutter, der bevilger lån til virksomhederne på grundlag af deres egen selvstændige vurdering af låntagernes kreditværdighed. Hvis låntager er støtteberettiget til et rentetilskud under denne ordning, henviser forretningsbankerne ansøgningen til et »centralt kontor«, der efterfølgende bevilger fordelene til den pågældende forretningsbank. Herefter krediterer forretningsbanken de midler, der modtages, på låntagers konto. De centrale kontorer får godtgjort midlerne af tekstilministeriet under GOI. GOI stiller de nødvendige midler til rådighed for de centrale kontorer på kvartalbasis.

3.2.8.4. Bemærkninger

- (129) Ingen af de interesserede parter fremsendte bemærkninger til denne ordning.

3.2.8.5. Konklusion

- (130) TUFOS-ordningen udgør et subsidie, jf. bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), da det involverer en direkte overførsel af midler fra de offentlige myndigheder i form af et tilskud. Subsidiet giver en fordel ved at reducere finansierings- og renteudgifterne ved køb af maskiner.
- (131) Dette subsidie anses for at være specifikt og derfor udligningsberettiget, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a), da det er specifikt beregnet til et erhverv eller en gruppe af erhverv, herunder fremstilling af den pågældende vare.

3.2.8.6. Beregning af subsidiebeløbet

- (132) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af det beløb, som de modtagende virksomheder har sparet ved købet af maskiner, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne kapitalgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for undersøgelsesperioden blevet justeret ved at lægge renter til for denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Markedsrenten i undersøgelsesperioden i Indien blev anset for passende til dette formål. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for tekstiler i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, udførte eller transporterede mængder.
- (133) Rentetilskuddet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af det beløb, der faktisk blev tilbagebetalt til de berørte virksomheder i undersøgelsesperioden, i forhold til renten på lånene på markedsvilkår, der blev taget med henblik på køb af de pågældende maskiner. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede omsætning for tekstiler i undersøgelsesperioden, da subsidiet ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (134) To virksomheder i stikprøven opnåede fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden, og subsidiemargenerne var på mellem 0,01 % og 0,31 %.

3.2.9. »Export Credit Scheme« (pre-shipment and post-shipment) (ECS) (eksportkreditordning (før og efter forsendelse))

3.2.9.1. Retsgrundlag

- (135) Ordningen er beskrevet i Master Circular IECN No. 02/04.02.02/2006-07 (Export Credit in Foreign Currency), Master Circular IECN No. 01/04.02.02/2006-07 (Rupee Export Credit) og Master Circular DBOD.DIR(Exp.) No.01/04.02.02/2007-08 (consolidated for both Rupee and Foreign Currency export credit) fra Reserve Bank of India (»RBI«), der var rettet til alle forretningsbanker i Indien i undersøgelsesperioden. Master Circulars revideres og ajourføres regelmæssigt.

3.2.9.2. Støtteberettigelse

- (136) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører.

3.2.9.3. Praktisk gennemførelse

- (137) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske maksimumsrentesatser for eksportkreditter såvel i indiske rupees som i udenlandsk valuta, som forretningsbanker kan pålægge eksportører. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (»pakkekredit«), som omfatter kreditter, der er ydet en eksportør med henblik på finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, der tilvejebringer driftskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at afsætte en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.
- (138) Som følge af disse Master Circulars kan eksportører opnå eksportkreditter til rentesatser, der er gunstigere end rentesatserne for almindelige kommercielle kreditter (»kontantkreditter«), der udelukkende fastsættes på markedsvilkår.

3.2.9.4. Bemærkninger

- (139) Den indiske regering hævdede, at Kommissionen ikke havde undersøgt ECS-ordningen på baggrund af bestemmelserne i bilag I, punkt k), i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (ASCM), og at eksportkreditter, både i indiske rupees og udenlandsk valuta, ikke var udligningsberettigede, navnlig fordi bankerne som ved lån i udenlandsk valuta kunne låne midler til »international konkurrencedygtige renter«.

(140) Det bør bemærkes, at de i betragtning 135 omhandlede eksportkreditordninger ikke falder ind under punkt k) i bilag I til ASCM, eftersom kun eksportfinansiering med en varighed på to år eller derover normalt kan anses for at være »eksportkreditter« i denne bestemmelses forstand, da dette er definitionen i OECD's arrangement vedrørende retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter. Påstanden afvises derfor.

3.2.9.5. Konklusion

(141) De præferentielle rentesatser for en ECS-kredit, der er fastsat i de i betragtning 135 omhandlede RBI-Master Circulars, mindsker en eksportørs renteomkostninger i forhold til renter, der udelukkende er fastsat på markedsvilkår, og de medfører i dette tilfælde en fordel for en sådan eksportør, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2. Eksportfinansiering er ikke i sig selv mere sikker end hjemmemarkedsfinansiering. Den betragtes faktisk sædvanligvis som mere risikabel, og den sikkerhed, der kræves for en bestemt kredit, er uanset finansieringsobjektet en rent kommerciel afgørelse for den enkelte forretningsbank. Forskelle i rentesatserne mellem forskellige banker er et resultat af RBI's metode med fastsættelse af individuelle udlånsrentelofter for hver enkelt forretningsbank. Desuden ville forretningsbankerne ikke være forpligtede til at lade låntagere af eksportfinansiering nyde godt af en eventuelt mere fordelagtig rente for eksportkreditter i udenlandsk valuta.

(142) Selv om de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv). I den forbindelse skal det bemærkes, at det hverken i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv), eller WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (ASCM) kræves, at der udbetales penge fra det offentlige — f.eks. godtgørelse fra den indiske regering til forretningsbankerne — for at der er tale om subsidier, men kun at staten giver pålæg om at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iii). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af »staten«, der er givet i grundforordningens artikel 1, stk. 3. Banken er 100 % statsejet, forfølger mål for den offentlige politik (f.eks. pengepolitikken), og dens ledelse udpeges af den indiske regering. RBI pålægger private organer betingelser, idet forretningsbankerne er forpligtede til at overholde bl.a. de rentelofter for eksportkreditter, der er fastsat i RBI-Master Circulars, samt RBI's bestemmelser om, at forretningsbanker skal afsætte en vis del af deres nettobankkredit til eksportfinansiering. Dette forpligter forretningsbankerne til at udføre funktioner, der er omhandlet i grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. i), i dette tilfælde långivning i form af præferentiel eksportfinansiering. En sådan direkte overførsel af midler i form af lån på særlige vilkår ville normalt påhvile staten, og denne praksis afviger ikke reelt fra normal statslig praksis, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iv).

(143) Dette subsidie anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle rentesatser kun indrømmes i forbindelse med finansiering af eksporttransaktioner og derfor er betinget af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

3.2.9.6. Beregning af subsidiebeløbet

(144) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, der blev betalt for eksportkreditter benyttet i undersøgelsesperioden, og det beløb, der ville være blevet betalt, hvis der var blevet anvendt samme rentesatser som for de almindelige kreditter. Dette subsidiebeløb (tælleren i beregningen) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, producerede, eksporterede eller transporterede mængder.

(145) Der blev indsendt en række bemærkninger til visse dele af beregningen af fordelene under ECS-ordningen. Beregningerne blev justeret i de tilfælde, hvor det blev konstateret, at bemærkningerne var berettigede.

(146) Alle virksomheder og koncerner i stikprøven opnåede subsidier under denne ordning i undersøgelsesperioden med subsidiemargener på op til 1,05 %, idet subsidiebeløbet for en af virksomhederne blev anset for at være ubetydeligt.

3.3. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(147) For de undersøgte eksportierende producenter ligger de udligningsberettigede subsidiebeløb, der blev fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen, på mellem 5,2 % og 9,7 %, udtrykt i værdi.

(148) I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i grundforordningen udgør subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, 7,7 %, hvilket beregnedes på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven. Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje for Indien (95 %), blev restsubsidiemargenen for alle andre virksomheder fastsat til niveauet for den virksomhed, der havde den højeste individuelle margin, dvs. 9,7 %.

Subsidieordning → Virksomhed/koncern ↓	DEPBS	DFRC/ DFIA	EPCGS	ALS/AAS	EPZs/EOUs	ITES	ECS	DDS	TUFS	I alt
Anunay Fab. Ltd	0,15 %	2,03 %					1,05 %	4,58 %		7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd N W Exports Limited Nowrosjee Wadia & Sons Limited	1,65 %		1,45 %	1,74 %			0,11 %	4,15 %	0,31 %	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas Incotex Impex Pvt. Ltd							0,94 %	7,39 %		8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd		0,94 %					0,04 %	7,26 %		8,2 %
Intex Exports Pattex Exports Sunny Made-Ups							0,08 %	7,57 %		7,6 %
Jindal Worldwide Ltd Texcellence Overseas	1,44 %		1,25 %				0,76 %	4,57 %		8 %
Madhu Industries Ltd	3,96 %						ubetyd.	1,45 %		5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd Mahalaxmi Exports							0,07 %	7,41 %	0,01 %	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd		1,41 %	1,17 %				0,34 %	6,78 %		9,7 %
Prem Textiles							0,88 %	7,48 %		8,3 %
Vigneshwara Exports Ltd	0,5 %	0,09 %	ubetyd.	0,17 %			0,61 %	3,84 %		5,2 %

4. UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (149) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 19 og den under punkt 3 i indledningsmeddelelsen omhandlede begrundelse for denne delvise interimundersøgelse konstateres det, at niveauet for subsidiering for de samarbejdsvillige producenter har ændret sig, og derfor bør den udligningstold, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 74/2004, ændres i overensstemmelse hermed.
- (150) Den gældende endelige told blev fastsat på grundlag af udligningsmargenerne, da skadestærskelen var højere. Da de subsidiemargener, der blev konstateret i denne undersøgelse, heller ikke oversteg skadestærskelen, fastsættes tolden på grundlag af subsidiemargenerne, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.
- (151) Subsidiemargenen for virksomheden Pasupati Fabrics, som ikke var omfattet af denne undersøgelse, blev opretholdt på det niveau, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, da det blev konstateret, at den opnåede fordele under en subsidieordning, der ikke var genstand for denne undersøgelse.

- (152) De virksomheder, som blev anset for at være forretningsmæssigt forbundne, er blevet betragtet som en retlig enhed (koncern) i forbindelse med opkrævning af told, og de er derfor blevet pålagt samme udligningstold. De mængder af den pågældende vare, som disse koncerner eksporterede i undersøgelsesperioden, blev benyttet for at sikre en korrekt vægtning.
- (153) Virksomheden Prem Textiles, som indgik i stikprøven, forelagde i forbindelse med den fornyede undersøgelse oplysninger om, at den havde ændret navn til »Prem Textiles (International) Pvt. Ltd«. Efter disse oplysninger var blevet undersøgt, og det var blevet konstateret, at navneændringen på ingen måde påvirker resultaterne af denne undersøgelse, blev det besluttet at tage disse oplysninger til efterretning og benævne virksomheden »Prem Textiles (International) Pvt. Ltd« i denne forordning.
- (154) Da der blev udvist en høj grad af samarbejdsvilje for Indien (95 %), blev restudligningstolden for alle andre virksomheder fastsat til niveauet for den virksomhed, der havde den højeste individuelle margin, dvs. 9,7 %.
- (155) Følgende toldsats finder derfor anvendelse:

Virksomhed/koncern	Toldsats (%)
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8 %
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai N W Exports Limited, Mumbai Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4 %
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3 %
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2 %
Intex Exports, Mumbai Pattex Exports, Mumbai Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6 %
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad Texcellence Overseas, Mumbai	8 %
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4 %
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5 %
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7 %
Prem Textiles, Indore	8,3 %
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven	7,7 %
Alle andre virksomheder	9,7 %

- (156) De individuelle udligningstoldsatser i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til den gennemsnitlige told for de i bilag I omhandlede virksomheder og den landsdækkende told for »alle andre virksomheder») således udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i Indien og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning med navn og adresse, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder».
- (157) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende enheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter vedrørende produktion og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsheder. Efter høring af det rådgivende udvalg ændrer Kommissionen om nødvendigt forordningen i overensstemmelse hermed og ajourfører listen over virksomheder, som er omfattet af individuelle toldsatser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 74/2004 affattes således:

»Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af bleget, farvet eller trykt sengelinned af rent bomuld eller af en blanding af bomuld og kemofibre eller hør (hvor hør ikke er det dominerende materiale) med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 6302 21 00 (Taric-kode 6302 21 00 81 og 6302 21 00 89), ex 6302 22 90 (Taric-kode 6302 22 90 19), ex 6302 31 00 (Taric-kode 6302 31 00 90) og ex 6302 32 90 (Taric-kode 6302 32 90 19).

2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Anunay Fab. Limited, Ahmedabad	7,8	A902
The Bombay Dyeing and Manufacturing Co. Ltd, Mumbai	9,4	A488
N.W. Exports Limited, Mumbai	9,4	A489
Nowrosjee Wadia & Sons Limited, Mumbai	9,4	A490
Brijmohan Purusottamdas, Mumbai	8,3	A491
Incotex Impex Pvt. Limited, Mumbai	8,3	A903
Divya Global Pvt. Ltd, Mumbai	8,2	A492
Intex Exports, Mumbai	7,6	A904
Pattex Exports, Mumbai	7,6	A905
Sunny Made-Ups, Mumbai	7,6	A906

Virksomhed	Toldsats (%)	Taric-tillægskode
Jindal Worldwide Ltd, Ahmedabad	8	A494
Texcellence Overseas, Mumbai	8	A493
Madhu Industries Limited, Ahmedabad	5,4	A907
Mahalaxmi Fabric Mills Pvt. Ltd, Ahmedabad	7,5	A908
Mahalaxmi Exports, Ahmedabad	7,5	A495
Pasupati Fabrics, New Delhi	8,5	A496
Prakash Cotton Mills Pvt., Ltd, Mumbai	9,7	8048
Prem Textiles (International) Pvt. Ltd, Indore	8,3	A909
Vigneshwara Exports Limited, Mumbai	5,2	A497

3. Tolden fastsættes til 7,7 % (Taric-tillægskode A498) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de virksomheder, der er anført i bilaget.

4. Tolden fastsættes til 9,7 % (Taric-tillægskode A999) af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af de virksomheder, der ikke er nævnt i stk. 2 og 3.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.«

Artikel 2

Bilaget til forordning (EF) nr. 74/2004 udskiftes med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådets vegne
M. BARNIER
Formand

BILAG

»BILAG

Taric-tillægskode: A498

Ajit Impex	Mumbai
Alok Industries Limited	Mumbai
Alps Industries Ltd	Ghaziabad
Ambaji Marketing Pvt. Ltd	Ahmedabad
Anglo French textiles	Pondicherry
Anjal Garments	Ghaziabad
Anjani Synthetics Limited	Ahmedabad
Aravali	Jaipur
Ashok Heryani Exports	New Delhi
At Home India Pvt. Ltd	New Delhi
Atul Impex Pvt. Ltd	Dombivli
Balloons	New Delhi
Beepee Enterprise	Mumbai
Bhairav India International	Ahmedabad
Bunts Exports Pvt Ltd	Mumbai
Chemi Palace	Mumbai
Consultech Dynamics	Mumbai
Cotfab Exports	Mumbai
Country House	New Delhi
Creative Mobus Fabrics Limited	Mumbai
Deepak Traders	Mumbai
Dimple Impex (India) Pvt Ltd	New Delhi
Eleganza Furnishings Pvt Ltd	Mumbai
Emperor Trading Company	Tirupur
Estocorp (India) Pvt Ltd	New Delhi
Exemplar International	Hyderabad
Falcon Finstock Pvt. Ltd	Ahmedabad
G-2 International export Ltd	Ahmedabad
Gauranga Homefashions	Mumbai
GHCL Ltd	Gujarat
Good Shepherd Health Education & Dispensary	Tamilnadu
Harimann International Private Limited	Mumbai
Heirloom Collections (P) Ltd	New Delhi
Hemlines Textile Exports Pvt. Ltd	Mumbai

Himalaya Overseas	New Delhi
Home Fashions International	Kerala
Ibats	New Delhi
Indian Arts and Crafts Syndicate	New Delhi
Indian Craft Creations	New Delhi
Indo Euro Textiles Pvt. Ltd	New Delhi
Kabra Brothers	Mumbai
Kalam Designs	Ahmedabad
Kanodia Fabrics (International)	Mumbai
Karthi Krishna Exports	Tirupur
Kaushalya Export	Ahmedabad
Kirti Overseas	Ahmedabad
La Sorogeeeka Incorporated	New Delhi
Lalit & Company	Mumbai
Manubhai Vithaldas	Mumbai
Marwaha Exports	New Delhi
Milano International (India) Pvt. Ltd	Chennai
Mohan Overseas (P) Ltd	New Delhi
M/s. Opera Clothing	Mumbai
M/S Vijayeswari Textiles Limited	Coimbatore
Nandlal & Sons	Mumbai
Natural Collection	New Delhi
Oracle Exports Home Textiles Pvt. Ltd	Mumbai
Pacific Exports	Ahmedabad
Petite Point	New Delhi
Pradip Exports	Ahmedabad
Pradip Overseas Pvt. Ltd	Ahmedabad
Punch Exporters	Mumbai
Radiant Expo Global Pvt Ltd	New Delhi
Radiant Exports	New Delhi
Raghuvir Exim Limited	Ahmedabad
Ramesh Textiles India Pvt. Ltd	Indore
Ramlaks Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Redial Exim Pvt. Ltd	Mumbai
S. D. Entreprises	Mumbai
Samria Fabrics	Indore
Sanskrut Intertex Pvt Ltd	Ahmedabad
Sarah Exports	Mumbai

Shades of India Crafts Pvt. Ltd	New Delhi
Shanker Kapda Niryat Pvt. Ltd	Baroda
Shetty Garments Pvt Ltd	Mumbai
Shivani Exports	Mumbai
Shivani Impex	Mumbai
Shrijee Enterprises	Mumbai
S.P. Impex	Indore
Starline Exports	Mumbai
Stitchwell Garments	Ahmedabad
Sumangalam Exports Pvt. Ltd	Mumbai
Summer India Textile Mills (P) Ltd	Salem
Surendra Textile	Indore
Suresh & Co.	Mumbai
Synergy Lifestyles Pvt. Ltd	Mumbai
Syntex Corporation Pvt. Ltd	Mumbai
Texel Industries	Chennai
Texmart Import export	Ahmedabad
Textrade International Private Limited	Mumbai
The Hindoostan Spinning & Weaving Mills Ltd	Mumbai
Trend Setters	Mumbai
Trend Setters K.F.T.Z.	Mumbai
Utkarsh Exim Pvt Ltd	Ahmedabad
V & K Associates	Mumbai
Valiant Glass Works Private Ltd	Mumbai
Visma International	Tamilnadu
VPMSK A Traders	Karur
V.S.N.C. Narasimha Chettiar Sons	Karur
Welspun India Limited	Mumbai
Yellows Spun and Linens Private Limited	Mumbai

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1354/2008

af 18. december 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 1628/2004 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien og om ændring af forordning (EF) nr. 1629/2004 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse grafitelektrodesystemer med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 15 og artikel 19,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

I. Tidligere undersøgelse og gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 1628/2004 ⁽²⁾ en endelig udligningstold på importen af grafitelektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 µΩ.m eller derunder, henhørende under KN-kode ex 8545 11 00, og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, henhørende under KN-kode ex 8545 90 90, uanset om de importeres sammen eller separat, med oprindelse i Indien. Tolden er på mellem 7,0 % og 15,7 % for individuelt nævnte eksportører, og der er en resttold på 15,7 % på importen fra andre eksportører.

(2) Samtidig indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1629/2004 ⁽³⁾ en endelig antidumpingtold på import af den samme vare med oprindelse i Indien.

II. Indledning af en delvis interimundersøgelse

(3) Efter indførelsen af den endelige udligningstold fremsatte den indiske regering bemærkninger om, at omstændighederne i forbindelse med de to subsidieordninger (Duty Entitlement Passbook Scheme (toldgodtgørelsesordning) og Income Tax Exemption (indkomstskatteordningen)

under Section 80 HHC i Income Tax Act (indkomstskatteloven) var ændret, og at disse ændringer var af varig art. Følgelig blev det hævdet, at subsidieringsniveauet sandsynligvis er faldet, og de foranstaltninger, der delvist er blevet fastsat på grundlag af disse ordninger, bør revideres.

(4) Kommissionen undersøgte den dokumentation, der var fremlagt af den indiske regering, og fandt den tilstrækkelig til at berettiggende indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til antisubsidiegrundforordningens artikel 19. Efter høring af det rådgivende udvalg offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾ om indledning af en delvis interimundersøgelse af de gældende foranstaltninger på eget initiativ.

(5) Formålet med denne delvise interimundersøgelse er at vurdere behovet for opretholdelse, ophævelse eller ændring af de gældende foranstaltninger, for så vidt angår de virksomheder, der har draget fordel af en af eller begge de ændrede subsidieordninger, og for sådanne virksomheder også for så vidt angår andre ordninger, hvis der foreligger tilstrækkelig dokumentation i overensstemmelse med bestemmelserne i indledningsmeddelelsen.

III. Undersøglesperiode

(6) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. oktober 2006 til 30. september 2007 (i det følgende benævnt »undersøglesperioden« eller »UP«).

IV. Parter berørt af undersøgelsen

(7) Kommissionen underrettede officielt den indiske regering, de to indiske eksporterende producenter, der var opført i meddelelsen om indledning af den delvise interimundersøgelse, og EF-producenterne om indledningen af den delvise interimundersøgelse. De berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt. Parternes mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og blev taget i betragtning, hvor det var relevant.

⁽¹⁾ EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 295 af 18.9.2004, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 295 af 18.9.2004, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 230 af 2.10.2007, s. 9.

- (8) Kommissionen sendte spørgeskemaer til to samarbejdsvillige eksporterende producenter og til den indiske regering. Der blev modtaget besvarelser fra både de to samarbejdsvillige eksporterende producenter og den indiske regering.
- (9) Kommissionen indhentede og efterprøvede også alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på konstatering af subsidiering. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende berørte parter:
- 1) Den indiske regering
 - Handelsministeriet, New Delhi.
 - 2) Eksporterende producenter i Indien
 - Graphite India Limited (GIL), Kolkatta
 - Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Noida.
- a) Advance Authorization Scheme (forhåndtilladelsesordningen, tidligere kendt som Advance Licence Scheme (forhåndslicensordningen))
- b) Duty Entitlement Passbook Scheme (toldgodtgørelsesordningen)
- c) Export Promotion Capital Goods Scheme (eksportfremmeordningen for investeringsgoder)
- d) Income Tax Exemption (indkomstskattefritagelsesordning)
- e) Electricity Duty Exemption of the state of Madhya Pradesh (delstaten Madhya Pradesh's ordning for fritagelse for elektricitetsafgift).
- (13) De nævnte ordninger a) til c) er baseret på Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (nr. 22 af 1992) (»loven om udlandshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved loven om udlandshandel bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Disse bekendtgørelser opføres i »Export and Import Policy«-dokumenter, der udstedes af handelsministeriet hvert femte år og ajourføres regelmæssigt. Et af disse dokumenter er relevant for undersøgelsesperioden i den foreliggende sag, nemlig dokumentet for perioden 1. september 2004 til 31. marts 2009 (i det følgende benævnt »EXIM-policy 04-09«). Desuden fastlægger den indiske regering også de procedurer, der styrer eksport- og importpolitikken for 2004-2009 i den såkaldte »Handbook of Procedures — 1 September 2004 to 31 March 2009, Volume I« (i det følgende benævnt »HOP I 04-09«). Handbook of Procedures ajourføres også regelmæssigt.
- (14) Den under d) nævnte indkomstskatteordning er baseret på »Income Tax Act of 1961« (i det følgende benævnt »indkomstskatteloven af 1961«), som ændres årligt ved »Finance Act« (i det følgende benævnt »finansloven«).
- (15) Den under e) nævnte ordning for fritagelse for elektricitetsafgift (Electricity Duty Exemption) er baseret på Section 3-B i Madhya Pradesh Electricity Duty Act of 1949 (loven af 1949 om elektricitetsafgifter i Madhya Pradesh).
- (16) I overensstemmelse med antisubsidiegrundforordningens artikel 11, stk. 10, indbød Kommissionen den indiske regering til yderligere konsultationer vedrørende både de ændrede og de uændrede ordninger for at kaste lys over de faktiske forhold med hensyn til de ordninger, der er rejst påstand om, og nå til en gensidigt acceptabel løsning. Da der efter disse konsultationer ikke forelå en gensidigt acceptabel løsning med hensyn til disse ordninger, medtog Kommissionen dem i undersøgelsen af spørgsmålet om subsidiering.

V. Offentliggørelse og bemærkninger til proceduren

- (10) Den indiske regering og de øvrige interesserede parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænkes at foreslå ændring af den tolsats, som gælder for de to samarbejdsvillige indiske producenter, og at opretholde de gældende foranstaltninger for alle øvrige virksomheder, som ikke samarbejdede i forbindelse med denne delvise interimundersøgelse. De fik også en rimelig frist til at fremsætte bemærkninger. Der blev taget behørigt hensyn til alle indlæg og bemærkninger, jf. nedenstående.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (11) Den vare, der er genstand for undersøgelsen, er samme vare, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1628/2004, dvs. grafitielektroder af den art, der anvendes til elektriske ovne, med en tilsyneladende densitet på 1,65 g/cm³ eller derover og en elektrisk modstand på 6,0 μΩ.m eller derunder, henhørende under KN-kode ex 8545 11 00, og nipler, der anvendes til sådanne elektroder, henhørende under KN-kode ex 8545 90 90, uanset om de importeres sammen eller separat, med oprindelse i Indien.

C. SUBSIDIER

I. Indledning

- (12) På grundlag af de oplysninger, der blev forelagt af den indiske regering og de samarbejdsvillige eksporterende producenter, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

II. Specifikke ordninger

1. Advance Authorisation Scheme (AAS) (forhåndstilladelsesordningen)

a) Retsgrundlag

- (17) Ordningen er beskrevet detaljeret i stk. 4.1.1 til 4.1.14 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4.1 til 4.30 i HOP I 04-09. Denne ordning blev kaldt Advance Licence Scheme under den foregående fornyede undersøgelse, som førte til indførelse af den gældende endelige udligningstold ved forordning (EF) nr. 1628/2004.

b) Støtteberettigelse

- (18) AAS består af seks underordninger, der er beskrevet nærmere nedenfor. Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter AAS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter AAS-ordningen for mellemleverancer. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i stk. 8.2 i EXIM-policy 04-09, såsom leverandører til eksportorienterede virksomheder, er berettigede til AAS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Mellemliverandører til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse (»Advance Release Orders« eller »ARO«) og løbende indenlandsk remburs.

c) Praktisk gennemførelse

- (19) Forhåndstilladelser kan udstedes for:

i) Fysisk eksport: Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

ii) Årligt behov: En sådan tilladelse er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, der fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, der henhører under den relevante varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

iii) Mellemliverancer: Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den pågældende kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndstilladelse for mellemliverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

iv) Transaktioner ligestillet med eksport: Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige for produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, der er anført i stk. 8.2(b) til (f), (g), (i) og (j) i EXIM policy 04-09. Ifølge den indiske regering forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til eksportorienterede virksomheder eller til virksomheder i særlige økonomiske zoner.

v) Attester til forudgående frigivelse (ARO): En indehaver af en forhåndstilladelse, der ønsker at købe råvarerne fra indenlandske kilder i stedet for at importere dem direkte, kan vælge at købe dem ved anvendelse af attester til forudgående frigivelse. I sådanne tilfælde godkendes forhåndstilladelse som attester til forudgående frigivelse og påtegnes til fordel for den indenlandske leverandør ved levering af de derpå anførte varer. Påtegningen af attesten til forudgående frigivelse giver den indenlandske leverandør ret til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndstilladelse for mellemliverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitutions og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter). ARO-mekanismen yder refusion af skatter og afgifter til leverandøren, i stedet for at disse beløb tilbagebetales til den endelige eksportør i form af godtgørelse eller refusion af told. Skatter og afgifter kan refunderes for både lokale og importerede råmaterialer.

vi) Løbende indenlandsk remburs: Denne underordning dækker også indenlandske leverancer til en indehaver af en forhåndstilladelse. Indehaveren af en forhåndstilladelse kan henvende sig til en bank for at åbne en indenlandsk remburs til fordel for en indenlandsk leverandør. Banken ugyldiggør tilladelsen til direkte import for den værdi og de væremængder, der købes i landet i stedet for at blive importeret. Den indenlandske leverandør vil være berettiget til de fordele, der indrømmes transaktioner ligestillet med eksport, jf. stk. 8.3 i EXIM-policy 04-09 (dvs. forhåndstilladelse for mellemliverancer/transaktioner ligestillet med eksport, eksportrestitutions og tilbagebetaling af endelige forbrugsafgifter).

- (20) Det blev konstateret, at en af de samarbejdsvillige eksportører i undersøgelsesperioden opnåede indrømmelser under den første underordning, dvs. AAS-ordningerne for fysisk eksport. Derfor er det ikke nødvendigt at undersøge, om de resterende underordninger er udligningsberettigede.
- (21) Efter indførelsen af den gældende endelige udligningstold ved forordning (EF) nr. 1628/2004 har den indiske regering modificeret det verifikationsystem, der anvendes på AAS. Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er indehavere af forhåndstilladelser i praksis retligt forpligtede til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af toldfrit importerede varer og varer købt på hjemmemarkedet« i et nærmere angivet format (kapitel 4.26 og 4.30 samt tillæg 23 til HOP I 04-09), dvs. et regnskab over det faktiske forbrug. Dette regnskab skal kontrolleres af en ekstern statsautoriseret revisor, som udsteder en attest, hvoraf det fremgår, at de foreskrevne regnskaber og relevante fortegnelser er blevet undersøgt, og at de oplysninger, der forelægges i henhold til tillæg 23, er sandfærdige og korrekte i alle henseender. Førnævnte bestemmelser finder dog kun anvendelse på forhåndstillader, der er udstedt fra og med den 13. maj 2005. For alle forhåndstilladelser eller forhåndslicenser, som er udstedt før denne dato, skal indehaverne følge de bestemmelser om kontrol, som tidligere fandt anvendelse, dvs. de skal føre et korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af importerede varer i henhold til licenser i det format, der er angivet i tillæg 18 (kapitel 4.30 og tillæg 18 i HOP I 02-07)
- (22) For så vidt angår den underordning, som den samarbejdsvillige eksporterende producent anvendte i undersøgelsesperioden, dvs. fysisk eksport, fastsætter den indiske regering den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen vedrører, og dette fremgår af tilladelsen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på tilladelsen af statens embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af den indiske regering på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (»SION«). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), som er offentliggjort i HOP II 04-09.
- (23) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal bruges til fremstilling af den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (24 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder).
- (24) Det fremgik af den fornyede undersøgelse, at de forhåndslicenser, der var blevet anvendt for import af råmaterialer i undersøgelsesperioden, var blevet udstedt før den 13. maj 2005. De indiske myndigheders nye

verifikationskrav i HOP I 04-09, der er beskrevet i betragtning 21, var således endnu ikke blevet afprøvet i praksis. Virksomheden kunne desuden ikke godtgøre, at den havde ført det krævede regnskab over faktisk forbrug og lagerbeholdning i det format, der er foreskrevet i kapitel 4.30 og tillæg 18 i HOP I 02-07, og som gælder for forhåndslicenser udstedt før den 13. maj 2005. På baggrund af denne situation konkluderes det, at den undersøgte eksportør ikke kunne godtgøre, at han levede op til de EXIM-bestemmelser, som var relevante på det pågældende tidspunkt.

d) Bemærkninger

- (25) Den samarbejdsvillige eksportør, der havde udnyttet AAS i UP hævdede, at han, selv om de var udstedt før den 13. maj 2005, frivilligt havde ladet en statsautoriseret revisor kontrollere de forhåndslicenser, der var blevet anvendt, i overensstemmelse med kravene i HOP I 04-09, og at dette viser, at der nu er oprettet et ordentligt verifikationsystem i henhold til de nye bestemmelser i HOP.

- (26) Et certifikat i form af tillæg 23 til HOP, som var underskrevet af en statsautoriseret revisor og dateret den 1. februar 2008, var rent faktisk blevet forelagt Kommissionens personale under kontrolbesøget hos virksomheden. Da forhåndslicenserne var dateret i 2004 og senere, og de nye bestemmelser i HOP ikke fandt anvendelse på dem, må det dog konkluderes, at virksomheden gjorde dette på frivilligt plan, og at det ikke viser, at den indiske regering rent faktisk havde indført et effektivt verifikationsystem. Ydermere blev det ikke godtgjort, at den overskydende toldeftergivelse, som den statsautoriserede revisor havde beregnet, rent faktisk var blevet tilbagebetalt til regeringen.

e) Konklusion

- (27) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske regering, der har medført en fordel for de undersøgte eksportører.
- (28) Desuden er forhåndstilladelserne for fysisk eksport helt klart retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele under disse ordninger.
- (29) Den underordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. Den indiske regering

anvendte ikke nogen verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4, i grundforordningen) samt for substitutionsgodtgørelsesordninger (bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION-normerne kan ikke i sig selv anses for at være et system til verifikation af det faktiske forbrug, fordi de er udformet således, at den indiske regering ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i produktionen til eksport. Endvidere foretog den indiske regering ikke en effektiv kontrol på grundlag af korrekte forbrugsregnskaber i undersøgelsesperioden. Den indiske regering foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3).

(30) Denne underordning er derfor udligningsberettiget.

f) Beregning af subsidiebeløbet

(31) Da der ikke er tale om tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger, er den udligningsberettigede fordel eftergivelsen af den samlede importafgift, der normalt skal betales ved import af råmaterialer. I den forbindelse skal det bemærkes, at det i grundforordningen ikke er fastsat, at kun eftergivelse af overskydende afgifter kan udlignes. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og dens bilag I, punkt i), kan der kun foretages udligning af for store eftergivne afgiftsbeløb, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var imidlertid ikke opfyldt i dette tilfælde. Hvis det konstateres, at der ikke findes en passende overvågningsprocedure, finder ovennævnte undtagelse for godtgørelsesordninger således ikke anvendelse, og i stedet gælder derfor den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget. Som det fremgår af bilag II, del II, og bilag III, del II, til grundforordningen påhviler det ikke undersøgelsesmyndigheden at beregne sådanne eftergivelser af for store beløb. Tværtimod skal den ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), kun fastslå, at der foreligger tilstrækkelige beviser for, at et verifikationsystem, der angiveligt anvendes, ikke er hensigtsmæssigt.

(32) Subsidiebeløbet for den eksportør, der benyttede AAS, blev beregnet på grundlag af de importafgifter, som der var givet afkald på (basistold og særlig tillægstold) for de varer, der var importeret i henhold til den underordning, som blev benyttet for den pågældende vare i undersøgelsesperioden. I overensstemmelse med grundforordningens

artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbet, når der blev fremsat berettigede krav herom. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen fra den pågældende vare i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.

(33) Den subsidiemargen, der blev konstateret under denne ordning for den pågældende samarbejdsvillige producent i undersøgelsesperioden, er på 0,3 %.

2. Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPBS) (toldgodtgørelsesordning)

a) Retsgrundlag

(34) DEPBS-ordningen er beskrevet detaljeret i stk. 4.3 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 4 i HOP I 04-09.

b) Støtteberettigelse

(35) Alle producent-eksportører og forhandler-eksportører er berettigede til denne ordning.

c) Praktisk gennemførelse af DEPBS

(36) En støtteberettiget eksportør kan anmode om DEPBS-kreditter, der beregnes som en procentdel af værdien af de varer, der eksporteres under denne ordning. De indiske myndigheder har fastsat sådanne DEPBS-satser for de fleste varer, herunder den pågældende vare. De fastsættes på grundlag af SION-normer under hensyntagen til det formodede indhold af importerede råmaterialer i eksportvaren og tolden på disse importerede råmaterialer, uanset om der rent faktisk er betalt importafgift eller ej.

(37) For at være berettiget til fordelene under denne ordning skal en virksomhed foretage eksport. På tidspunktet for eksporttransaktionen skal eksportøren afgive en erklæring til de indiske myndigheder, hvoraf det fremgår, at eksporten finder sted i henhold til DEPBS-ordningen. For at varerne kan eksporteres, udsteder de indiske toldmyndigheder under forsendelsesproceduren et eksportforsendelsesdokument. Dette dokument viser bl.a. størrelsen af den DEPBS-kredit, der skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Eksportøren kender på dette tidspunkt størrelsen af den fordel, han vil modtage. Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, har den indiske regering ingen beføjelser med hensyn til indrømmelse af en DEPBS-kredit. Den DEPBS-sats, der benyttes til beregning af fordelene, er den sats, der var gældende på tidspunktet for eksportangivelsen.

- (38) DEPBS-kreditter er frit omsættelige og er gyldige i en periode på 12 måneder fra udstedelsesdatoen. De kan benyttes til at betale told på senere import af enhver vare, der kan indføres uden restriktioner, undtagen investeringsgoder. Varer, der er indført ved anvendelse af sådanne kreditter, kan sælges på hjemmemarkedet (og pålægges omsætningsafgift) eller anvendes på anden måde.
- (39) Ansøgninger om DEPBS-kreditter indgives elektronisk og kan dække en ubegrænset mængde eksporttransaktioner. Der er reelt ingen faste frister for at ansøge om DEPBS-kreditter. Det elektroniske system, der anvendes til forvaltning af DEPBS, udelukker ikke automatisk eksporttransaktioner, der foretages efter de frister, der er nævnt i kapitel 4.47 i HOP I 04-09. Som det klart fremgår af kapitel 9.3 i HOP I 04-09, kan ansøgninger, der modtages efter fristen, altid tages i betragtning mod betaling af et strafgebyr (dvs. 10 % af godtgørelsen).
- (43) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse) til grundforordningen. En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de råmaterialer, der faktisk er benyttet. Desuden forefindes der ingen ordning eller procedure, der skal fastslå, hvilke råmaterialer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om for stor betaling af importafgifter, jf. bilag I, punkt i), og bilag II og III til grundforordningen. Endelig er eksportører berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om de overhovedet importerer råmaterialer. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise, at noget råmateriale var importeret. Selv eksportører, der køber alle deres råmaterialer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råmaterialer, er således stadig berettigede til fordelene ved DEPBS.

d) Bemærkninger

- (40) En af de samarbejdsvillige eksportører hævdede, at alle de DEPBS-kreditter, som virksomheden havde opnået, var blevet anvendt til import af materialer, der blev anvendt ved fremstillingen af den pågældende vare, på trods af at virksomheden som nævnt ovenfor kunne have brugt dem til andre formål. Denne eksportør hævdede, at virksomhedens faktiske brug af DEPBS-kreditter således i denne sammenhæng kunne sidestilles med en almindelig toldgodtgørelsesordning, og at det således kun var den overskydende toldeftergivelse, der i givet fald skulle udlignes. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a) nr. ii), og bilag I, punkt i), til grundforordningen kan overskydende toldeftergivelse kun udlignes, hvis betingelserne i bilag II og III til grundforordningen er opfyldt. Disse betingelser var ikke opfyldt i dette tilfælde, jf. betragtning 43. Dermed gælder den normale regel om, at det er de ubetalte afgiftsindtægter, der er givet afkald på, som skal udlignes, og ikke de beløb, som angiveligt er eftergivet for meget.

e) Konklusioner vedrørende DEPBS

- (41) DEPBS tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. En DEPBS-kredit er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da kreditten senere vil blive benyttet til at udligne importafgifter, hvorved den indiske regering giver afkald på toldindtægter, den ellers ville have fået. Desuden medfører DEPBS-kreditten en fordel for eksportøren, fordi virksomhedens likviditet forbedres.
- (42) DEPBS er retligt betinget af eksportresultater, og ordningen anses derfor for specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (44) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 5 beregnedes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det blev konstateret, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I denne forbindelse konstateredes det, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, hvor der foretages en eksporttransaktion i henhold til denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at den indiske regering giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Den indiske regering har ingen mulighed for at bestemme, om subsidiet skal indrømmes eller ej, og heller ingen mulighed for at fastsætte beløbets størrelse, når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den DEPBS-kredit, som skal indrømmes for den pågældende eksporttransaktion. Ydermere bogførte de samarbejdsvillige eksporterende producenter DEPBS-kreditterne som indtægter efter periodiseringsprincippet på tidspunktet for eksporttransaktionen.
- (45) Når der blev fremsat berettigede krav herom, blev gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket kreditterne for at nå frem til subsidiebeløbet, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a). Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.

- (46) De subsidiemargener, der blev konstateret under denne ordning for de pågældende samarbejdsvillige eksportende producenter i undersøgelsesperioden, er på 6,2 % og 5,7 %.
3. *Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)*
- a) *Retsgrundlag*
- (47) EPCGS-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 5 i EXIM-policy 04-09 og i kapitel 5 i HOP I 04-09.
- b) *Støtteberettigelse*
- (48) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører, forhandler-eksportører »forbundet« med støttende producenter samt leverandører af tjenesteydelser.
- c) *Praktisk gennemførelse*
- (49) Med forbehold af en eksportforpligtelse har virksomheder lov til at importere nye (og siden april 2003 også indtil 10 år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder den indiske regering efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCGS-licens. Indtil den 31. marts 2000 blev der anvendt en reel toldsats på 11 % (inklusive et tillæg på 10 %), mens importvarer af høj værdi var pålagt en nultold. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtoldsats på 5 % på alle investeringsgoder, der indføres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.
- (50) Indehaveren af EPCGS-licensen kan også købe investeringsgoderne i Indien. I så fald kan den lokale producent af investeringsgoder benytte fordelene ved toldfri import af dele, der er nødvendige til fremstilling af sådanne investeringsgoder. Alternativt kan den lokale producent gøre krav på en fordel for den anslåede eksport, for så vidt angår levering af investeringsgoder til en indehaver af en EPCGS-licens.
- d) *Konklusion vedrørende EPCG-ordningen*
- (51) EPCGS tilvejebringer subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Toldnedsættelsen er et finansielt bidrag fra Indiens regering, da denne indrømmelse reducerer de toldindtægter, som staten ellers ville have haft. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportørerne, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedernes likviditet.
- (52) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).
- (53) Ordningen kan således ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. grundforordningens bilag I, punkt i)), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.
- e) *Beregning af subsidiebeløbet*
- (54) Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder. Efter fast praksis er det således beregnede beløb for den fornyede undersøgelsesperiode blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode, så der sker en afspejling af den fulde værdi af fordelene over tid. Handelsrenten i Indien i den fornyede undersøgelsesperiode blev anset for velegnet til dette formål. Den langfristede handelsrente i Indien i den fornyede undersøgelsesperiode blev anset for velegnet til dette formål. I tilfælde, hvor der blev fremsat berettigede krav, blev gebyrer, som nødvendigvis påløber for at opnå subsidiet, i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i undersøgelsesperioden, da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder.
- (55) De subsidiemargener, der blev konstateret under denne ordning for de pågældende samarbejdsvillige producenter i undersøgelsesperioden, er på 0,7 % og 0,3 %.
- f) *Bemærkninger*
- (56) En af de samarbejdsvillige eksportører påpegede en fejl, der navnlig vedrørte det anvendte rentebeløb, i den metode, der oprindeligt var blevet brugt ved beregningen af fordelene ved EPCGS. Denne fejl, som berørte begge de samarbejdsvillige eksportører, blev rettet.
4. *Income Tax Exemption Scheme (ITES) (indkomstskattefritagelsesordning)*
- Section 80HHC i Income Tax Act 1961 (indkomstskatteloven af 1961)
- (57) Under denne ordning kunne eksportører opnå delvis indkomstskattefritagelse for fortjenesten ved eksportsalg. Retsgrundlaget for denne fritagelse er Section 80HHC i indkomstskatteloven af 1961.

(58) Denne bestemmelse i loven er afskaffet fra og med ligningsåret 2005/06 (dvs. for regnskabsåret fra 1. april 2004 til 31. marts 2005), og der kunne således ikke opnås fordele under 80HHC i indkomstskatteloven af 1961 efter den 31. marts 2004. De samarbejdsvillige eksporterende producenter opnåede ikke fordele under denne ordning i undersøgelsesperioden. Da ordningen er ophørt, udlignes fordele i henhold til Section 80HHC i indkomstskatteloven af 1961 derfor ikke, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.

Section 80 I A i indkomstskatteloven af 1961

a) Retsgrundlag

(59) Ordningens retsgrundlag er Section 80 I A i indkomstskatteloven af 1961. Denne bestemmelse blev indført i indkomstskatteloven ved »Finance Act of 2001« (finansloven af 2001).

b) Støtteberettigelse

(60) Section 80 I A i indkomstskatteloven af 1961 finder anvendelse på virksomheder, der beskæftiger sig med etablering af infrastrukturanlæg, herunder produktion og distribution af energi, i alle dele af Indien.

c) Praktisk gennemførelse

(61) I henhold til Section 80 I A i indkomstskatteloven af 1961 er et beløb svarende til fortjenesten af aktiviteterne i forbindelse med energifremstilling fritaget for skat i 10 på hinanden følgende år, inden for de første 15 år efter at energifremstillingsanlægget er taget i drift. Det pågældende anlæg skal være nyt og være taget i drift efter den 31. marts 2003 og før den 1. april 2010.

(62) Beregningen af indkomstskattefradraget udgør en del af virksomhedens årlige selvangivelse og underkastes revision sammen med virksomhedens resultatopgørelse og øvrige regnskaber. Den skal være i overensstemmelse med indkomstskatteloven af 1961, dvs. at den regnskabsmæssige værdiansættelse af den producerede elektricitet skal afspejle markedsværdien. Indkomstskatemyndighederne skal kontrollere, om beregningen af indkomstskattefradraget er sket i overensstemmelse med bestemmelserne i indkomstskatteloven af 1961, og kontrollere virksomhedens reviderede regnskaber. Undersøgelsen har vist, at der er dokumentation for, at myndighederne i praksis har kontrolleret beregningen og foretaget justeringer af disse, hvor det var berettiget.

(63) Undersøgelsen har vist, at begge de undersøgte eksporterende producenter har etableret kraftværker, som var bundet til deres grafitfremstillingsanlæg. De har derfor anmodet om et indkomstskattefradrag i henhold til bestemmelserne i indkomstskatteloven af 1961.

d) Konklusion vedrørende ITES under Section 80 I A i indkomstskatteloven af 1961

(64) Fritagelsen for indkomstskat er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii) og artikel 2, stk. 2, dvs. et finansielt bidrag fra den indiske regering, der har medført en fordel for de undersøgte eksportører.

(65) Undersøgelsen har dog vist, at adgangen til ITES under Section 80 I A i indkomstskatteloven ikke er begrænset til visse virksomheder, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2, litra a). Det fremgår, at denne ordning er til rådighed for alle virksomheder på grundlag af objektive kriterier. Der er i dette tilfælde heller ikke blevet fundet andre beviser for, at ordningen er specifik.

(66) Desuden er den bundet til en anden vare (elektricitet) end den pågældende vare, og fordele under ordningen opnås på grundlag af en aktivitet, som ikke er produktion og salg af den pågældende vare. Under disse omstændigheder konkluderes det, at de fordele, som de pågældende eksportører kan opnå under denne ordning, ikke bør udlignes.

5. Electricity Duty Exemption Scheme (EDE) (afgiftsfritagelsesordning for elektricitet)

(67) Under »Industrial Promotion Policy of 2004« (erhvervsfremmepolitikken fra 2004) giver delstaten Madhya Pradesh (i det følgende benævnt »MP«) industrivirksomheder, der investerer i elektricitetsproduktion til bundet forbrug, afgiftsfritagelse for elektricitet.

a) Retsgrundlag

(68) Beskrivelsen af den afgiftsfritagelsesordning for elektricitet, som MP's regering anvender, kan findes i Section 3-B i »Electricity Duty Act of 1949« (loven af 1949 om elektricitetsafgifter).

b) Støtteberettigelse

(69) Alle industrivirksomheder i MP's retsområde, som investerer i nye kraftværker, hvis produktion er bundet.

c) Praktisk gennemførelse

(70) I henhold til en meddelelse fra MP's regering af 29. september 2004 kan virksomheder eller personer, der investerer i nye kraftværker, hvis produktion er bundet, og som har en kapacitet på over 10 KW, få en erklæring om afgiftsfritagelse fra MP's elektricitetsinspektat. Fritagelsen gives kun til elektricitet, der produceres til eget forbrug, og kun hvis det nye kraftværk, hvis produktion er bundet, ikke erstatter et eksisterende kraftværk. Fritagelsen indrømmes for en periode på fem år.

(71) Ved en meddelelse fra MP's regering af 5. april 2005 blev det nye kraftværk, som blev etableret af en af de samarbejdsvillige eksporterende producenter i denne undersøgelse, fritaget for elektricitetsafgift i en periode på 10 år.

d) Bemærkninger

- (72) Den samarbejdsvillige eksportør, som blev fritaget for elektricitetsafgift, hævdede, at EDE-ordningen ikke er specifik, men finder anvendelse på alle støtteberettigede virksomheder uden undtagelse. Ifølge denne eksportør blev den oprindelige politik, hvorunder der blev givet en fritagelsesperiode på fem år, efterfølgende revideret og udvidet til 10 år af regeringen i Madhya Pradesh. Hverken den samarbejdsvillige eksportør eller den indiske regering forelagde dog nogen offentliggjort meddelelse om en sådan ændring af politikken i deres besvarelser.

e) Konklusion vedrørende EDE-ordningen

- (73) Denne ordning er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2. Den udgør et finansielt bidrag fra MP's regering, da denne begunstigelsesordning reducerer statsindtægter, der ellers ville være opnået. Desuden medfører den en fordel for den begunstigede virksomhed.
- (74) Selv om erhvervsfremmepolitikken fra 2004 og meddelelsen fra MP's regering af 29. september 2004 indeholder bestemmelser om en fritagelsesperiode på fem år blev den pågældende eksporterende producent indrømmet en fritagelsesperiode på 10 år. Det fremgår således, at denne begunstigelsesordning ikke ydes på grundlag af kriterier og vilkår, der er klart fastsat i love, regler eller andre officielle dokumenter.

f) Beregning af subsidiebeløbet

- (75) Fordelen for den eksporterende producent er beregnet på grundlag af størrelsen af den elektricitetsafgift, der normalt skulle erlægges i den fornyede undersøgelsesperiode, men som ikke betales i henhold til denne ordning. Subsidiebeløbet er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over det samlede salg i den fornyede undersøgelsesperiode, da subsidiet vedrørte alt hjemmemarkeds- og eksportsalg og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transportererede mængder.

- (76) Der fremkom således en subsidiemargen på 0,7 % for en virksomhed, der opnåede fordele i henhold til ordningen for fritagelse for elektricitetsafgift.

III. Udligningsberettigede subsidiebeløb

- (77) Der mindes om, at det i forordning (EF) nr. 1628/2004 blev konstateret, at det udligningsberettigede subsidiebeløb var på henholdsvis 15,7 % og 7 % udtrykt som værdi for de to eksporterende producenter, der samarbejdede i forbindelse med denne delvise interimundersøgelse.
- (78) Under denne delvise interimundersøgelse blev der konstateret følgende udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt som værdi:

Virksomhed	ALS	DEPBS	EPCGS	EDE	I alt
Graphite India Ltd	nul	6,2 %	0,1 %	nul	6,3 %
HEG Ltd	0,3 %	5,7 %	0,5 %	0,7 %	7,2 %

IV. Udligningsforanstaltninger

- (79) Det kan konstateres, at subsidieringsniveauet for de samarbejdsvillige producenter har ændret sig, jf. bestemmelserne i antisubsidiegrundforordningens artikel 19 og de årsager til denne delvise interimundersøgelse, der fremgår af punkt 3 i indledningsmeddelelsen, og den udligningstold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1628/2004, skal derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (80) Den udligningsberettigede told, der er genstand for undersøgelsen, er resultat af en antisubsidie- og en antidumpingundersøgelse, der blev gennemført samtidigt (i det følgende benævnt »de oprindelige undersøgelser«). I henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 1, og artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, blev den antidumpingtold, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1629/2004, justeret i det omfang, at subsidiebeløbene og dumpingmargenerne havde baggrund i samme forhold.
- (81) De subsidieordninger, der blev undersøgt og fundet udligningsberettigede i forbindelse med denne fornyede undersøgelsesprocedure, var — med undtagelse af EDE — eksportsubsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

(1) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

- (82) Antidumpingtolden bør derfor justeres igen, således at den afspejler de nye subsidieringsniveauer, der blev konstateret i forbindelse med denne undersøgelse, for så vidt angår eksportsubsidiene. Desuden bør udligningstolden ikke være højere end den skadestærskel, der blev konstateret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1. Som i forbindelse med den oprindelige undersøgelse blev restsubsidiemargenen fastsat til niveauet for virksomheden med den højeste individuelle margin, da graden af samarbejdsvilje var høj (100 %).
- (83) Udlignings- og antidumpingtolden bør derfor justeres som anført nedenfor:

Virksomhed	Subsidiemargen	Dumpingmargen	Skadestærskel	Udlignings-toldsats	Antidumping-told
Graphite India Ltd	6,3 %	31,1 %	15,7 %	6,3 %	9,4 %
HEG Ltd	7,2 %	24,4 %	7,0 %	7,0 %	0 %
Alle andre	7,2 %	31,1 %	15,7 %	7,2 %	8,5 %

(84) En af de samarbejdsvillige eksportører hævdede, at antidumpingtolden ikke burde ændres, da denne delvise interimundersøgelse var begrænset til at vedrøre subsidieringsniveauet.

(85) I den forbindelse skal der mindes om, at det af denne undersøgelses indledningsmeddelelse fremgik, at »for virksomheder, der er underlagt både antidumping- og udligningsforanstaltninger, kan antidumpingforanstaltningen blive justeret i overensstemmelse med en eventuel ændring i udligningsforanstaltningen«. Ændringen af antidumpingtolden er ikke en følge af nye resultater vedrørende dumpingniveauet, men en automatisk følge af, at de oprindelige dumpingmargener var blevet ændret for at afspejle niveauet for de konstaterede eksportsubsidier, og disse er nu blevet revideret.

(86) De virksomhedsspecifikke udligningstoldsatser i denne forordning er udtryk for den situation, der blev konstateret under den delvise fornyede undersøgelse. De finder derfor udelukkende anvendelse ved import af den pågældende vare, der er fremstillet af disse virksomheder. Varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder virksomheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(87) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle udligningstoldsatser (f.eks. efter ændring i den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) indgives omgående til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter

vedrørende produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsheder. Efter konsultation af det rådgivende udvalg bemyndiges Kommissionen til om nødvendigt at ændre forordningen i overensstemmelse hermed ved at ajourføre listen over virksomheder, som er omfattet af individuelle toldsatser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1628/2004 affattes således:

»2. Den endelige udligningstold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig told	Taric-tillægs-kode
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	6,3 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	7,0 %	A531
Alle andre	7,2 %	A999«

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen - Generaldirektoratet for Handel — Direktorat H — Kontor N-105 4/92, B-1049 Bruxelles, Belgien.

Artikel 2

Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1629/2004 affattes således:

»2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig told	Taric-tillægskode
Graphite India Limited (GIL), 31 Chowringhee Road, Kolkatta — 700016, West Bengal	9,4 %	A530
Hindustan Electro Graphite (HEG) Limited, Bhilwara Towers, A-12, Sector- 1, Noida — 201301, Uttar Pradesh	0 %	A531
Alle andre	8,5 %	A999*

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådets vegne
M. BARNIER
Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1355/2008

af 18. december 2008

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om endelig opkrævning af den midlertidige told

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

- (1) Kommissionen offentliggjorde den 20. oktober 2007 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende import til Fællesskabet af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«) ⁽²⁾. Den 4. juli 2008 indførte Kommissionen ved forordning (EF) nr. 642/2008 ⁽³⁾ (i det følgende benævnt »forordningen om midlertidig told«) en midlertidig antidumpingtold på importen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter med oprindelse i Kina.
- (2) Proceduren blev indledt som følge af en klage indgivet den 6. september 2007 af den spanske nationale føderation af sammenslutninger for forarbejdningsindustrien for frugt- og grøntsager (FNACV) (i det følgende benævnt »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for 100 % af EF-produktionen af visse typer tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.). Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med den pågældende vare, og at der som følge heraf forvoldtes væsentlig skade, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.
- (3) Som omhandlet i betragtning 12 i forordningen om midlertidig told omfattede dumping- og skadesundersøgelsen perioden fra den 1. oktober 2006 til den

30. september 2007 (i det følgende benævnt »undersøglesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. oktober 2002 til udgangen af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

- (4) Den 9. november 2007 gjorde Kommissionen importen af samme vare med oprindelse i Kina til genstand for registrering, jf. forordning (EF) nr. 1295/2007 ⁽⁴⁾.
- (5) Der mindes om, at samme vare var omfattet af beskyttelsesforanstaltninger indtil den 8. november 2007. Kommissionen indførte midlertidige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse tilberedte eller konserverede citrusfrugter (mandariner osv.) ved forordning (EF) nr. 1964/2003 ⁽⁵⁾. De endelige beskyttelsesforanstaltninger blev vedtaget ved forordning (EF) nr. 658/2004 (i det følgende benævnt »beskyttelsesforordningen«) ⁽⁶⁾. Både de midlertidige og de endelige beskyttelsesforanstaltninger bestod af et toldkontingent, dvs. at tolden først skulle betales, når mængden af toldfri import var opbrugt.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

- (6) Efter indførelsen af en midlertidig antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina indsendte en række berørte parter skriftlige bemærkninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt.
- (7) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. Kommissionen fuldendte navnlig sin undersøgelse vedrørende Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet:
 - Wunsche Handelsgesellschaft International mbH & Co, KG, Hamburg, Tyskland
 - Hüpeden & Co (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland
 - I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Tyskland

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 246 af 20.10.2007, s. 15.

⁽³⁾ EUT L 178 af 5.7.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 288 af 6.11.2007, s. 22.

⁽⁵⁾ EUT L 290 af 8.11.2003, s. 3.

⁽⁶⁾ EUT L 104 af 8.4.2004, s. 67.

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Tyskland

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Tjekkiet.

- (8) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at anbefale indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina og endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.
- (9) Nogle af importørerne foreslog et møde mellem alle berørte parter i henhold til grundforordningens artikel 6, stk. 6; dette blev dog afslået af en af importørerne.
- (10) De berørte parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

- (11) To ikke forretningsmæssigt forbundne EF-importører fremførte, at visse typer mandariner burde udelukkes fra varedækningen for den pågældende vare enten på grund af deres sødmeniveau eller deres emballering i forbindelse med eksport. Det skal bemærkes, at disse påstande ikke var ledsaget af nogen verificerbare oplysninger og data, der kunne dokumentere, at disse typer mandariner har egenskaber, der adskiller dem fra den pågældende vare. Det bemærkes også, at forskelle i emballering ikke kan betragtes som et kritisk element i forhold til varedækningen for den pågældende vare, især da emballeringsformatet allerede er taget i betragtning ved definitionen af den pågældende vare, jf. artikel 16 i forordningen om midlertidig told. Disse påstande afvises derfor.

D. STIKPRØVER

1. Stikprøver af eksporterende producenter i Kina

- (12) To ikke forretningsmæssigt forbundne EF-importører bestred, at de kinesiske eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, repræsenterede 60 % af den samlede eksport til Fællesskabet. De var dog ikke i stand til at forelægge verificerbare oplysninger, der kunne drage rigtigheden af de oplysninger, som de

samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter, havde afgivet, og som stort set blev bekræftet i løbet af undersøgelsens videre forløb, i tvivl. Påstanden afvises derfor.

- (13) Tre samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenter fremførte, at deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder var eksporterende producenter af den pågældende vare og derfor burde opføres i bilaget med samarbejdsvillige eksporterende producenter. Disse påstande blev fundet berettigede, og det blev besluttet, at den pågældende bilag revideres i overensstemmelse hermed. En ikke forretningsmæssigt forbunden EF-importør fremførte, at eksport til Fællesskabet gennem forhandlere automatisk burde være begunstiget ved de samme foranstaltninger som dem, der finder anvendelse på kinesiske eksporterende producenter. I denne forbindelse skal det bemærkes, at antidumpingforanstaltningerne indføres for varer, der er fremstillet af eksporterende producenter i det land, der er omfattet af undersøgelsen, og som eksporteres til Fællesskabet (uanset hvilken virksomhed der forhandler dem), og ikke for erhvervsvirksomheder, der kun beskæftiger sig med handelsaktiviteter. Påstanden blev derfor afvist.

E. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling

- (14) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, indkom der ingen kommentarer fra den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent med hensyn til konklusionerne vedrørende markedsøkonomisk behandling. Da der ikke er fremsat relevante bemærkninger hertil, bekræftes betragtning 29-33 i forordningen om midlertidig told.

2. Individuel behandling

- (15) Da der ikke er fremsat relevante bemærkninger hertil, bekræftes betragtning 34-37 om individuel behandling i forordningen om midlertidig told.

3. Normal værdi

- (16) Den normale værdi blev som bekendt fastsat på grundlag af de oplysninger, EF-erhvervsgrenen havde indgivet. Disse oplysninger blev efterprøvet ved kontrolbesøg hos de samarbejdsvillige EF-producenter.

- (17) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, betvivlede alle de tre kinesiske samarbejdsvillige eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, og to ikke forretningsmæssigt forbundne EF-importører anvendelsen af EF-erhvervsgrenens priser til beregning af den normale værdi. Det fremførtes, at den normale værdi burde have været beregnet på basis af produktionsomkostningerne i Kina under hensyntagen til relevante justeringer begrundet i forskelligheder mellem fællesskabsmarkedet og det kinesiske marked. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at anvendelsen af oplysninger fra et ikke-markedsøkonomisk land — herunder især fra virksomheder, som ikke er indrømmet markedsøkonomisk behandling — ville være i strid med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Påstanden afvises derfor. Det fremførtes også, at oplysninger om priser fra alle andre importlande eller andre relevante offentliggjorte oplysninger kunne have været anvendt som en rimelig løsning i betragtning af det manglende samarbejde med et referenceland. Imidlertid ville sådanne generelle oplysninger i modsætning til de oplysninger, Kommissionen anvendte, ikke kunne verificeres og krydskontrolleres med hensyn til korrekthed, jf. bestemmelserne i grundforordningens artikel 6, stk. 8. Påstanden afvises derfor. Der blev ikke fremsat andre påstande, der kunne rejse tvivl om den omstændighed, at den af Kommissionen anvendte metode er i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), og især den omstændighed, at den i den foreliggende sag er det eneste resterende rimelige grundlag for beregning af den normale værdi.
- (18) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 38-45 i forordningen om midlertidig told.

4. Eksportpris

- (19) Efter at der var indført midlertidige foranstaltninger, hævdede en kinesisk samarbejdsvillig eksporterende producent, at virksomhedens eksportpriser burde justeres for visse omkostningselementer (herunder især skibstransport). I denne forbindelse skal det bemærkes, at dette spørgsmål blev taget op under kontrolbesøget, både med hensyn til denne virksomhed og de andre virksomheder, der indgik i stikprøven. Ved denne lejlighed afgav hver virksomhed oplysninger vedrørende de pågældende omkostninger. Det beløb, virksomheden påberåber sig nu, er betydeligt højere end det oprindeligt oplyste. Det skal bemærkes, at dette nye krav ganske enkelt er baseret på en erklæring fra en speditør og ikke hidrører fra oplysninger vedrørende en faktisk gennemført transaktion. Ingen af de andre eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, betvivlede de anvendte tal i forbindelse med skibstransport. Desuden kan denne påstand på grund af den sene fremlæggelse ikke verificeres. Især vedrører den krævede justering ikke oplysninger, der allerede findes i sagens akter. På baggrund af denne påstand har Kommissionen dog kontrolleret oplysningerne vedrørende de pågældende udgifter i lyset af deres betydning for de af virksomheden oplyste transaktioner vedrørende eksport til Fællesskabet. På denne baggrund kom Kommissionen til den konklusion, at det var mere hensigtsmæssigt at anvende gennemsnittet af de ved

kontrolbesøget verificerede fragtomkostninger for alle de kinesiske virksomheder, der indgik i stikprøven. Virksomhedens eksportpris blev justeret i overensstemmelse hermed.

- (20) En anden kinesisk samarbejdsvillig eksporterende producent, der indgik i stikprøven, påpegede to regnefejl i beregningen af virksomhedens eksportpris i relation til de eksportoplysninger, virksomheden havde afgivet. Påstanden blev anset for berettiget og producentens relevante eksportpris blev justeret i overensstemmelse hermed.
- (21) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger i denne forbindelse bekræftes betragtning 46 i forordningen om midlertidig told.

5. Sammenligning

- (22) Da der ikke er fremsat bemærkninger hertil, bekræftes betragtning 47 og 48 i forordningen om midlertidig told.

6. Dumpingmargener

- (23) I lyset af ovenstående fastsættes de endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Fællesskabets grænse, ufortoldet, til følgende:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 139,4 %

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 86,5 %

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang og dennes forretningsmæssigt forbundne producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province: 136,3 %

— Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven: 131 %

Alle andre virksomheder: 139,4 %.

F. SKADE

1. Produktion i Fællesskabet og EF-erhvervsgrenen

- (24) Da der ikke er fremsat underbyggede påstande vedrørende dette, bekræftes resultaterne som anført i betragtning 52-54 i forordningen om midlertidig told.

2. Forbruget i Fællesskabet

- (25) En af de eksporterende parter fremførte, at der er uoverensstemmelse mellem forbruget i henhold til forordning nr. 658/2004 (beskyttelsesforordningen) og det i forordningen om midlertidig told fastslåede forbrug. Det understreges, at forskellene i forbrugets størrelse grundlæggende kunne tilskrives en anden varedækning i den nuværende undersøgelse, og at antallet af medlemsstater var forskelligt i disse to undersøgelser. Ingen yderligere, underbyggede oplysninger indkom i denne henseende. Konklusionerne i betragtning 55-57 i forordningen om midlertidig told bekræftes derfor. Samtidig bekræftes de efterfølgende dele af undersøgelsen, der vedrører forbruget, i denne henseende.

3. Import fra det pågældende land

a) Mængde og markedsandel af importen af den pågældende vare

- (26) Hvad angår markedsandele, gjorde visse berørte parter indsigelse mod de oplysninger, Kommissionen fremlægger i betragtning 58, idet disse indebærer en stigende markedsandel for dumpingimporten. De hævdede, at markedsandelen for importen fra Kina i modsætning til Kommissionens resultater var faldet. Vurderingen af importen fra Kina i mængde og markedsandele blev verificeret. Som anført i betragtning 58 i forordningen om midlertidig told faldt markedsandelen for importen fra Kina kun ét enkelt år. I resten af den undersøgte periode forblev markedsandelen for importen fra Kina konsekvent høj. Derfor bekræftes de resultater, der fremlægges i forordningen om midlertidig told.
- (27) Visse parter fremførte, at også importmængderne efter undersøgelsesperioden burde undersøges med henblik på at fastslå, om importen fra Kina er stigende. Det bør noteres, at tendenserne for importen fra Kina blev vurderet for perioden 2002/2003 til 2006/2007, og at der i denne periode kunne konstateres en klar stigning. I overensstemmelse med grundforordningens bestemmelser tages begivenheder indtruffet efter undersøgelsesperioden ikke i betragtning, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Under alle omstændigheder blev størrelsen af importen efter undersøgelsesperioden som anført i betragtning 48 undersøgt, og det konstateredes, at dens omfang var betragteligt.

b) Prisunderbud

- (28) Tre samarbejdsvillige eksporterende producenter gjorde indsigelse mod Kommissionens resultater vedrørende prisunderbud. Den ene bestred anvendeligheden af den metode, der anvendtes til beregning af underbud og anmodede om en justering på baggrund af de omkost-

ninger, der bæres af forhandlere i forbindelse med deres indirekte salg. I berettigede tilfælde blev de pågældende beregninger tilpasset. Af den reviderede sammenligning fremgik det, at de pågældende importerede varer i undersøgelsesperioden blev solgt i Fællesskabet til priser, der lå 18,4 % til 35,2 % under EF-erhvervsgrenens priser ud fra oplysningerne fra de samarbejdsvillige, stikprøveudvalgte eksporterende producenter.

4. EF-erhvervsgrenens situation

- (29) To importører og importørsammenslutningen bestred varigheden af konserveringssæsonen i henhold til betragtning 79 i forordningen om midlertidig told. De hævdede, at konserveringssæsonen i Spanien kun varer tre måneder og ikke fire til fem måneder som angivet i forordningen om midlertidig told. Denne påstand er imidlertid knyttet til den afgrøde (af variabel karakter) og den kvantitet, der produceres, og den har under alle omstændigheder ingen indvirkning på skadesfaktorerne, således som de analyseres af Kommissionen.
- (30) Da der ikke er fremsat andre underbyggede oplysninger eller påstande vedrørende EF-erhvervsgrenens situation, bekræftes betragtning 63-86 i forordningen om midlertidig told.

5. Konklusion vedrørende skade

- (31) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told hævdede en række importører og nogle eksporterende producenter under henvisning til betragtning 83-86 i forordningen om midlertidig told, at de oplysninger, Kommissionen havde anvendt til bestemmelse af skadestærsklen, hverken var korrekte eller objektivt vurderet. De hævdede, at næsten alle skaderelaterede indikatorer udviste positive tendenser, og at der derfor ikke findes beviser for skade.
- (32) Hertil skal det bemærkes, at selv om nogle indikatorer udviser små forbedringer, må situationen for EF-erhvervsgrenen vurderes i sin helhed og under hensyntagen til den omstændighed, at der var blevet anvendt beskyttelsesforanstaltninger indtil udgangen af undersøgelsesperioden. Dette er nærmere beskrevet i betragtning 51-86 i forordningen om midlertidig told. Den omfattende omstrukturingsproces, som disse foranstaltninger tillod, resulterede i en storstilet reduktion af produktion og kapacitet, som under normale omstændigheder ville have medført en betragtelig forbedring af EF-producenternes samlede situation, herunder produktion, kapacitetsudnyttelse, salg og pris-/omkostningsdifferentiering. I stedet er mængdeindikatorerne forblevet svage, lagrene er forøget væsentligt, og de finansielle indikatorer har fortsat været negative — i nogle tilfælde er de endda forværret.

- (33) På denne baggrund konkluderes det, at konklusionerne vedrørende den materielle skade, der er påført EF-erhvervsgrenen, som anført i forordningen om midlertidig told, ikke er ændret. Da der ikke er fremlagt yderligere underbyggede oplysninger og argumenter vedrørende dette, bekræftes disse konklusioner derfor endeligt.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Dumpingimportens følger

- (34) Nogle parter hævdede, at mængden af kinesisk import havde været stabil siden 1982 og derfor ikke kunne have forvoldt skade således som beskrevet i forordningen om midlertidig told (jf. betragtning 58). Som beskrevet i betragtning 26 er importen fra Kina steget kraftigt i den pågældende periode til skade for EF-erhvervsgrenens markedsandel. Desuden henvises der i denne påstand til importtendenser, der overstiger den pågældende periodes, og påstanden må derfor afvises.
- (35) Som anført ovenfor i betragtning 28 bekræftes det endeligt, at priserne på importen fra de kinesiske eksportende producenter, der indgik i stikprøven, i undersøgelsesperioden underbød EF-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser med 18,4 % til 35,2 %. Justeringen af prisunderbudsmargenen ændrer ikke på konklusionerne om dumpingimportens følger i betragtning 100 og 101 i forordningen om midlertidig told.

2. Udsving i vekselkurserne

- (36) Efter indførelsen af den midlertidige told påpegede nogle importører endvidere vekselkursens negative indflydelse på prisniveauet. Vekselkursen er efter deres mening den vigtigste skadevoldende faktor. Kommissionens vurdering refererer imidlertid kun til forskelle mellem prisniveauer, og der findes intet krav om en analyse af de faktorer, der påvirker prisniveauet. På denne baggrund kunne det konstateres, at der findes en klar årsagssammenhæng mellem det høje dumpingniveau og den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen er påført, og at betragtning 95 i forordning om midlertidig told derfor kan bekræftes.

3. Levering af og priser på råmaterialer

- (37) Nogle berørte parter fremførte, at skaden ikke skyldes dumpingimport, men det knappe udbud af frisk frugt, som udgør råmaterialet for dåsemandariner.
- (38) Officielle tal fra det spanske landbrugsministerium bekræfter imidlertid, at de mængder, der var til rådighed

for konserveringsindustrien, var mere end tilstrækkelige til at dække de spanske producenters produktionskapacitet.

- (39) I en vis udstrækning konkurrerer producenterne med markedet for friskvarer til konsum om den friske frugt. Denne konkurrence bryder imidlertid ikke årsagssammenhængen. En klar og væsentlig årsag til EF-erhvervsgrenens relativt lave produktion, salgs- og markedsandel er snarere det massive importpres fra Kina til meget lave priser. I denne situation og i betragtning af at markedsprisen afgøres af en import, som udgør mere end 70 % af markedet, og som underbyder og trykker priserne, ville det være uøkonomisk at producere mere uden rimelige forventninger om at kunne afsætte produkterne til priser, der muliggør normale fortjenester. Derfor kunne den spanske industri rimeligt nemt producere betragteligt større mængder, hvis markedsprisen ikke havde tynget deres økonomiske resultater.

- (40) En anden omstændighed, der bekræfter denne analyse, er den vedvarende eksistens af betragtelige lagre hos EF-producenterne, hvilket understreger, at den skadevoldende situation for EF-erhvervsgrenen ikke skyldes utilstrækkelig produktion, men at produktionen ikke kan sælges på grund af den kinesiske import.

- (41) Da råmaterialet er et landbrugsprodukt, er det underkastet sæsonmæssige udsving. Ikke desto mindre har Kommissionen i den undersøgte femårsperiode, som omfattede høstperioder med lave såvel som høje priser, observeret, at skade (i form af finansielle tab) opstår uafhængigt af disse fluktuationer, og derfor er der ikke nogen direkte korrelation mellem EF-erhvervsgrenens økonomiske resultater og disse sæsonmæssige udsving.

4. Kvalitetsforskelle

- (42) Visse parter har hævdet, at de kinesiske varer var af højere kvalitet end EF-erhvervsgrenens. Imidlertid er eventuelle prisforskelle som følge heraf ikke tilstrækkeligt dokumenterede, og der er ikke belæg for påstanden om, at forbrugerne foretrækker kinesiske varer i en udstrækning, der kan forårsage en forværring af situationen for EF-erhvervsgrenen. Under alle omstændigheder ville sådanne prisforskelle være til de kinesiske varers fordel og føre til større prisunderbud. Da der ikke er fremlagt væsentlige nye oplysninger eller argumenter, bekræftes betragtning 99 i forordningen om midlertidig told.

5. Stigende omkostninger

- (43) Nogle parter fremførte, at nogle producenters ekstraordinære omkostningsstigninger var grunden til skaden. Disse påstande var ikke tilstrækkeligt dokumenterede. Kommissionens undersøgelse afdækkede ikke sådanne begivenheder, der kunne ændre vurderingen af årsagssammenhængen eller påvirke beregningen af skadeafhjælpningsniveauet.
- (44) Nogle parter fremførte kommentarer vedrørende de stigende produktionsomkostninger og EF-erhvervsgrenens manglende evne til at reducere dem. Visse omkostninger (f.eks. energi) er steget, men deres betydning er ikke tilstrækkeligt stor til at bryde årsagssammenhængen i en situation, hvor et betragteligt antal dumpede kinesiske eksportvarer presser salget og produktionen (hvorved EF-erhvervsgrenens enhedsomkostninger stiger), og EF-erhvervsgrenens priser derved bliver udsat for pres og sænkes.

6. Støtteordninger

- (45) Det fremførtes, at EF-støtteordninger forårsagede en kunstig vækst i EF's fremstillingssektor og derefter fremmede et reduceret råmaterialeudbud for den pågældende vares vedkommende. Denne påstand var af almen karakter og var ikke tilstrækkeligt underbygget. Under alle omstændigheder blev de pågældende ordninger ændret i 1996, hvor støtten tilfaldt landmændene i stedet for producenterne af den pågældende vare. Kommissionens undersøgelse har ikke afdækket nogen restvirkninger i løbet af undersøgelsesperioden, som har kunnet bryde årsagssammenhængen. Vedrørende udbud henvises der til betragtning 40 og 41 ovenfor.

7. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (46) Da der ikke er fremlagt yderligere nye og underbyggede oplysninger eller argumenter på dette område, bekræftes betragtning 87-101 i forordningen om midlertidig told.
- (47) På denne baggrund bekræftes den foreløbige konklusion om, at der findes årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt, og den dumpingimport fra kinesisk side, som er blevet konstateret.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

1. Udviklingen efter undersøgelsesperioden

- (48) Fra den 9. november 2007 blev importen fra Kina i medfør af Kommissionens forordning (EF) nr. 1295/2007 af 5. november 2007 om indførelse af registrering af importen af visse tilberedte eller konserverede

citrusfrugter (mandariner osv.) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»registreringsforordningen«) ⁽¹⁾, underlagt registrering. Dette skete med henblik på indførelsen af eventuelle antidumpingafgifter med tilbagevirkende kraft. I konsekvens heraf og undtagelsesvist er også udviklingen efter undersøgelsesperioden undersøgt. Eurostats data bekræfter, at importen fra Kina fortsat er betydelig, og dette støttes af visse importører. Importmængden for de seneste ti måneder efter undersøgelsesperioden nåede et niveau på 74 000 ton ved stabile, lave priser.

2. EF-producenternes evne til at holde fællesskabsmarkedet forsynet

- (49) En række parter kommenterede det lave spanske produktionsniveau, som de mente var utilstrækkeligt til at forsyne fællesskabsmarkedet. Det er korrekt, at EF-erhvervsgrenen i den nuværende situation ikke forsyner hele markedet i EU, men det bør noteres, at denne omstændighed er forbundet med virkningerne af den skadevoldende import som beskrevet ovenfor. Under alle omstændigheder er det ikke formålet med foranstaltningerne at lukke fællesskabsmarkedet for kinesisk import, men at fjerne virkningerne af skadevoldende dumping. I betragtning af at der bl.a. eksisterer to forsyningskilder for disse varer, finder Kommissionen, at kinesiske varer selv i tilfælde af, at der indføres endelige foranstaltninger, stadig vil spille en betragtelig rolle i Fællesskabet.

3. EF-erhvervsgrenens og leverandørernes interesser

- (50) En importørsammenslutning hævdede, at antidumpingforanstaltninger uden kvantitative begrænsninger ikke ville beskytte den spanske industri, men automatisk udløse ulovlige handelsaktiviteter. Dette er et argument, der snarere påpeger behovet for institutioner, der kan varetage et behørigt tilsyn med foranstaltningernes håndhævelse, end det er et argument imod de fordele, EF-producenterne kunne have af foranstaltninger.
- (51) En anden importør hævdede, at indførelsen af antidumpingforanstaltninger ikke ville forbedre situationen for de spanske producenter på grund af eksistensen af store lagre opbygget af EU's importører, som med disse lagre ville være i stand til at tilfredsstille efterspørgslen på markedet i den nærmeste fremtid. Lagrenes størrelse og tilstedeværelsen af fænomenet oplagring bekræftedes af en anden importør. Disse kommentarer bekræfter Kommissionens analyse i forordningen om midlertidig told og i nærværende forordning. Det bør imidlertid erindres, at foranstaltningerne skal lempe virkningerne af fem års skadevoldende dumping og ikke kun af ét års dumping.

⁽¹⁾ EUT L 288 af 6.11.2007, s. 22.

- (52) Da ingen af parterne har fremlagt nye og underbyggede oplysninger eller argumenter i denne henseende, bekræftes konklusionerne i betragtning 103-106 og 115 i forordningen om midlertidig told om EF-erhvervs-grenens interesser.

4. Ikke-forretningsmæssigt forbundne EF-importørers og -forhandlers interesser

- (53) Nogle samarbejdsvillige importører udtrykte almen interesse for opretholdelse af to forsyningskilder for den pågældende vare — Spanien og Kina — for at kunne opretholde forsyningssikkerheden til konkurrencedygtige priser.
- (54) Ikke desto mindre ville størstedelen af importørerne i tilfælde af endelige foranstaltninger foretrække foranstaltninger, der også indeholder kvantitative elementer. Kommissionen finder som forklaret i betragtning 68 ikke dette tilstrækkeligt.
- (55) Data fra de samarbejdsvillige importører, der indgik i stikprøven, blev kontrolleret; de bekræftede, at sektoren for dåsemandariner repræsenterer mindre end 6 % af den samlede omsætning, og at importørerne i gennemsnit opnåede en rentabilitet på over 10 % i løbet af både undersøgelsesperioden og perioden 2004-2008.
- (56) Ovenstående understreger, at foranstaltningernes potentielle virkninger for importører/forhandlere alt i alt ikke vil være ude af proportion med deres positive virkninger.

5. Bruger/detailhandlers interesser

- (57) En bruger, der repræsenterede mindre end 1 % af forbruget, fremsatte generelle kommentarer vedrørende det reducerede udbud af mandariner i EU og de kinesiske varers overlegne kvalitet. Han blev opfordret til yderligere samarbejde og indlevering af individuelle oplysninger, men afslog og ønskede ikke at underbygge sine påstande. En anden forhandler, som var medlem af importørernes hovedsammenslutning var generelt imod en prisforhøjelse. Der er ikke fremsat andre bemærkninger vedrørende brugernes/forhandlernes interesser i løbet af under-

søgelsen. I denne situation, og da der ikke er fremsat underbyggede bemærkninger fra importørernes/forhandlernes side, bekræftes konklusionerne i betragtning 109-112 i forordningen om midlertidig told.

6. Forbrugernes interesser

- (58) I modsætning til hvad en importør hævdede, blev forbrugernes interesser taget i betragtning i den midlertidige fase. Kommissionens resultater blev skitseret i betragtning 113 og 114 i forordningen om midlertidig told. Andre parter anførte, at virkningerne for forbrugerne ville være betragtelige. Der blev ikke fremsat andre påstande, der kunne rejse tvivl om konklusionerne i ovennævnte betragtninger. Selv om told skulle føre til stigende forbrugerpriser, har ingen part bestredet den omstændighed, at denne vare udgør en meget lille del af husholdningernes madudgifter. Da der ikke foreligger bemærkninger fra forbrugerne eller er indkommet nye væsentlige oplysninger, bekræftes disse konklusioner.

7. Konklusion vedrørende Fællesskabets interesser

- (59) Ovenstående supplerende analyse af de berørte interesser har ikke ændret de foreløbige konklusioner i denne henseende. Data fra de samarbejdsvillige importører, der indgik i stikprøven, blev verificeret; de bekræftede, at sektoren for dåsemandariner repræsenterer mindre end 6 % af deres samlede omsætning, og at importørerne i gennemsnit opnåede et tilfredsstillende resultat både i undersøgelsesperioden og i perioden 2004-2008, samt at konsekvenserne af foranstaltningerne for importørerne vil være minimale. Det er også fastslået, at de finansielle virkninger for den endelige bruger vil være ubetydelige, i betragtning af at der købes marginale mængder pr. forbruger i forbrugerlandene. Derfor anses konklusionerne om Fællesskabets interesser i forordningen om midlertidig told for at være uændrede. Da der ikke er fremsat andre kommentarer, bekræftes disse konklusioner i forordningen om midlertidig told derfor endeligt.

I. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

- (60) En importør hævdede, at fortjenstmargenen på 6,8 %, som anvendtes som reference i den midlertidige fase, er sat for højt. I denne henseende bør det bemærkes, at dette niveau anvendtes og i forbindelse med beskyttelsesforanstaltningerne blev accepteret som EF-erhvervs-grenens faktiske indtægter i perioden 1998/99-2001/02. Den afspejler EF-producenternes fortjeneste i en normal handelssituation før den stigning i importen, der påførte erhvervs-grenen skade. Argumentet afvises derfor.

(61) EF-producenterne hævdede, at den midlertidige told ikke tog hensyn til den specielle situation, markedet for konserverede mandariner befandt sig i, hvor produktionen er koncentreret i kun ét land, og størstedelen af salget og importen er koncentreret i et andet europæisk land. Dette ville have krævet, at de endelige beregninger tog hensyn til transportudgifterne fra producentlandet til forbrugerlandet. Påstanden blev anset for berettiget, og beregningerne tilpasset i overensstemmelse med koncentrationen af salget i de relevante områder i Fællesskabet.

(62) En part fremsatte kommentarer vedrørende beregningen af underbud. Hvor det var berettiget, blev justeringerne foretaget på det endelige stadie.

(63) De resulterende skadestærskler, der i relevante tilfælde tager hensyn til anmodninger fra berørte parter, når dette er berettiget, udtrykt procent af den samlede cif- importværdi for hver enkelt kinesisk eksportør, der indgik i stikprøven, var mindre end de konstaterede dumpingmargener:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 100,1 %

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 48,4 %

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd og dennes forretningsmæssigt forbundne producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen: 92,0 %

— Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven: 90,6 %

Alle andre virksomheder: 100,1 %.

2. Tilbagevirkende kraft

(64) Som nævnt i betragtning 4 gjorde Kommissionen den 9. november 2007 import af samme vare med oprindelse i Kina til genstand for registrering efter anmodning fra EF-erhvervsgrenen. Denne anmodning er trukket tilbage, og spørgsmålet er derfor ikke undersøgt yderligere.

3. Endelige foranstaltninger

(65) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade og Fællesskabets interesser og i overensstemmelse

med artikel 9, stk. 4, i grundforordningen bør der indføres endelig antidumpingtold på importen med oprindelse i Kina svarende til enten dumpingmargenen eller skadestærsklen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede skadestærskel

(66) På basis af ovenstående og i overensstemmelse med det rettelsesblad, der er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* L 258 ⁽¹⁾, bør den endelige told fastsættes til følgende:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 531,2 EUR/ton

— Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 361,4 EUR/ton

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang og dennes forretningsmæssigt forbundne producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province: 490,7 EUR/ton

— Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven: 499,6 EUR/ton

Alle andre virksomheder: 531,2 EUR/ton.

4. Foranstaltningens form

(67) En række parter anmodede om foranstaltninger, der kombinerede elementerne pris og kvantitet, således at der i forbindelse med indledende importmængder skulle betales ingen eller reduceret told. I visse tilfælde var dette knyttet til et licenssystem.

(68) Denne mulighed blev diskuteret, men forkastet især af følgende grunde. Antidumpingtold indføres, fordi eksportprisen er lavere end den normale værdi. De mængder, der forventes eksporteret til Fællesskabet er relevante for analysen af, hvorvidt dumpingimporten forvolder skade. Imidlertid er disse mængder normalt irrelevante for den toldsats, der bør indføres. Hvis dumpingimport forårsager skade, kan der med andre ord kompenseres for dumping ved en told, der finder anvendelse på den første sending, der importeres efter toldens ikrafttrædelse. I det omfang, det konstateres at være i Fællesskabets interesse, at varer i en bestemt periode importeres uden anvendelse af antidumpingtold, hjemler artikel 11, stk. 4, i grundforordningen under visse omstændigheder ophævelse.

⁽¹⁾ EUT L 258 af 26.9.2008, s. 74.

(69) Nogle parter har hævdet, at enhver form for foranstaltninger uden kvantitative restriktioner vil føre til toldunddragelse. De refererede igen til oplagringen i perioden efter udvidelsen af Den Europæiske Union den 1. maj 2004. Kommissionens undersøgelse har bekræftet, at dette var et klart forsøg på toldunddragelse. På baggrund af disse bemærkninger og af de forhold, der er beskrevet i forordningen om midlertidig told i betragtning 123 og 125 vil Kommissionen overvåge udviklingen for at kunne træffe de nødvendige foranstaltninger til behørig håndhævelse af foranstaltningerne.

(70) Andre parter har fremført, at foranstaltningerne bør udelukke mængder, der allerede er omfattet af eksisterende salgskontrakter. Dette vil i praksis være ensbetydende med toldfritagelse, hvilket ville underminere den afhjælpende virkning af foranstaltningerne, og dette forslag må derfor afvises. Der henvises også til betragtning 51 og 52 ovenfor.

(71) Ved forordningen om midlertidig told indførtes der en antidumpingtold i form af en særlig told for hver virksomhed som følge af anvendelsen af skadesmargenen på eksportpriserne, som blev benyttet ved beregningen af dumping i undersøgelsesperioden. Denne metode kan også godkendes i forbindelse med de endelige foranstaltninger.

5. Tilsagn

(72) På et sent tidspunkt i løbet af undersøgelsen afgav adskillige af de eksporterende producenter i Kina pristilsagn. Disse tilsagn blev ikke vurderet som acceptable i betragtning af den betydelige prisvolatilitet for denne vare, risikoen for toldunddragelse og -omgåelse for denne vares vedkommende (jf. betragtning 124 og 125 i forordningen om midlertidig told) og den omstændighed, at der ikke var nogen garantier fra de kinesiske myndigheders side, som kunne muliggøre behørigt tilsyn med virksomheder, der ikke var indrømmet markedsøkonomisk status.

J. ENDELIG OPKRÆVNING AF DEN MIDLERTIDIGE TOLD

(73) I betragtning af størrelsen af de dumpingmargener, der er konstateret, og af den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgruppen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet sikkerhed for i form af den midlertidige antidumpingtold, opkræves endeligt med et beløb svarende til den midlertidige told. For de eksporterende producenter, for hvilke det gælder, at den endelige told er lidt højere end

den midlertidige told, bør der i henhold til grundforordningens artikel 10, stk. 3, stilles sikkerhed i det i forordningen om midlertidig told fastlagte omfang —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tilberedte eller konserverede mandariner (herunder tangeriner og satsumas), klementiner, wilkings og lignende krydsninger af citrusfrugter, ikke tilsat alkohol, også tilsat sukker eller andre sødemidler, og som defineret i KN-position 2008, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, henhørende under KN-kode 2008 30 55, 2008 30 75 og ex 2008 30 90 (Taric-kode 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69).

2. Den endelige antidumpingtold på de i stk. 1 omhandlede varer produceret af følgende producenter fastsættes til:

Virksomhed	EUR/ton Nettovægt	Taric- tillægskode
Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang	531,2	A886
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang og virksomhedens forretningsmæssigt forbundne producent Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven, jf. bilaget	499,6	A889
Alle andre virksomheder	531,2	A999

Artikel 2

1. Såfremt en vare er blevet beskadiget inden overgangen til fri omsætning, og den pris, der faktisk er betalt eller skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93⁽¹⁾, nedsættes det antidumpingtoldbeløb, der beregnes efter artikel 1, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

2. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

Artikel 3

1. De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EF) nr. 642/2008 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt ved anvendelse af den midlertidige toldsats.

2. For samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ved en fejl ikke var opført i bilaget vedrørende samarbejdsvillige eksporterende producenter i forordning (EF) 642/2008, dvs. Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo,

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang og Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei, frigives de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den midlertidige toldsats, der finder anvendelse på samarbejdsvillige producenter, som ikke indgik i stikprøven.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådets vegne

M. BARNIER

Formand

BILAG

Samarbejdsvillige eksporterende producenter, der ikke indgik i stikprøven (Taric-tillægskode A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd, Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd, Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd, Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd, Ningbo, Zhejiang

Huangyan No. 2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd, Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd, Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd, Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd, Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd, Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd, Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd, Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd, Mingzhou, Ningbo

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1356/2008

af 23. december 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 593/2007 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 af 20. februar 2008 om fælles regler for civil luftfart og om oprettelse af et europæisk luftfartssikkerhedsagentur, og om ophævelse af Rådets direktiv 91/670/EØF, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF⁽¹⁾, særlig artikel 64, stk. 1,

efter høring af Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs bestyrelse, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Reglerne for beregning af de gebyrer og afgifter, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 593/2007 af 31. maj 2007 om Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagenturs gebyrer og afgifter⁽²⁾, bør regelmæssigt tages op til revision for at sikre, at størrelsen af de gebyrer og afgifter, ansøgeren skal betale, afspejler, hvor kompliceret den opgave, agenturet skal udføre, er, og hvor stor en faktisk arbejdsbyrde den repræsenterer. Fremtidige ændringer af denne forordning vil finjustere disse regler, også på grundlag af de data, der vil blive tilgængelige inden for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (i det følgende kaldet »agenturet«) efter gennemførelsen af dets virksomhedssystem (ERP).

(2) Aftaler som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 216/2008 bør danne grundlag for vurderingen af den faktiske arbejdsbyrde i forbindelse med certificeringen af tredjelands produkter. I princippet er proceduren for agenturets validering af certifikater udstedt af et tredjeland, med hvilket Fællesskabet har en relevant aftale, beskrevet i disse aftaler og bør resultere i en anden arbejdsbyrde end den procedure, der kræves i forbindelse med agenturets certificeringsaktiviteter.

(3) Det bør sikres, at agenturets samlede udgifter til certificeringsopgaverne balancerer med dets samlede indtægter fra gebyrer og afgifter, samtidig med at reglerne for beregning af gebyrerne og afgifterne forbliver effektive og retfærdige over for alle ansøgere. Dette gælder også beregningen af rejseudgifter uden for medlemsstaternes territorium. Den nuværende formel skal justeres for at sikre, at den udelukkende vedrører de direkte omkostninger i forbindelse med disse rejser.

(4) Erfaringerne med gennemførelsen af forordning (EF) nr. 593/2007 har vist, at det er nødvendigt at præcisere, hvornår agenturet kan fakturere det skyldige gebyr, og fastsætte metoden til at beregne det beløb, der skal tilbagebetales i tilfælde af, at en certificeringsopgave afbrydes. Lignende regler bør fastsættes i tilfælde af, at der gives afkald på et certifikat, eller et certifikat suspenderes.

(5) Af tekniske årsager bør der indsættes ændringer i bilaget til forordning (EF) nr. 593/2007 for at forbedre nogle definitioner eller klassifikationer.

(6) Forordning (EF) nr. 593/2007 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 65 i forordning (EF) nr. 216/2008 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 593/2007 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Udføres en certificeringsopgave helt eller delvis uden for medlemsstaternes territorier, omfatter det gebyr, der faktureres til en ansøger, de tilsvarende rejseudgifter uden for disse territorier i henhold til følgende formel, uden at gyldigheden af artikel 4 herved indskrænkes:

$$d = f + v + h - e$$

⁽¹⁾ EUT L 79 af 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 140 af 1.6.2007, s. 3.

hvor:

d = det opkrævede gebyr

f = gebyr svarende til den udførte opgave som anført i bilaget

v = rejseomkostninger

h = den tid, eksperterne har tilbragt i transportmidlerne, faktureret med det gebyr pr. time, der er anført i del II

e = gennemsnitlige rejseomkostninger inden for medlemsstaternes territorier, herunder den gennemsnitlige tid, der er tilbragt i transportmidlerne inden for medlemsstaternes territorier ganget med det gebyr pr. time, der er anført i del II.«

2) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Udstedelse, opretholdelse eller ændring af et certifikat er betinget af forudgående betaling af hele det skyldige gebyr, medmindre andet aftales af agenturet og ansøgeren. Agenturet kan fakturere gebyret på én gang efter at have modtaget ansøgningen eller ved begyndelsen af den årlige periode eller overvågningsperioden. Betales gebyret ikke, kan agenturet afslå at udstede eller kan tilbagekalde certifikatet efter at have givet ansøgeren en officiel advarsel.«

b) Stk. 3 udgår.

c) Stk. 7 affattes således:

»7. Må agenturet afbryde udførelsen af en certificeringsopgave, fordi ansøgeren ikke råder over tilstrækkelige midler eller ikke opfylder sine forpligtelser, eller fordi ansøgeren beslutter at annullere sin ansøgning eller udsætte sit projekt, beregnes det indtil da skyldige gebyrbeløb på timebasis for den igangværende tolv måneders periode, men uden at det overstiger det gældende faste gebyr, og forfalder til betaling, i det øjeblik agenturet

standser arbejdet, sammen med eventuelle andre skyldige beløb på dette tidspunkt. Det relevante antal timer faktureres med det gebyr pr. time, der er anført i bilagets del II. Når agenturet på ansøgerens anmodning genoptager en tidligere afbrudt certificeringsopgave, faktureres denne opgave som et nyt projekt.«

d) Følgende indsættes som stk. 8 og 9:

»8. Giver certifikatindehaveren afkald på det pågældende certifikat, eller tilbagekalder agenturet certifikatet, beregnes det indtil da skyldige gebyrbeløb på timebasis, men uden at det overstiger det gældende faste gebyr, og forfalder til betaling, i det øjeblik afkaldet eller tilbagekaldelsen finder sted, sammen med eventuelle andre skyldige beløb på dette tidspunkt. Det relevante antal timer faktureres med det gebyr pr. time, der er anført i bilagets del II.

9. Suspenderer agenturet et certifikat, beregnes det indtil da skyldige gebyrbeløb på pro rata temporis-basis og forfalder til betaling på suspensionstidspunktet, sammen med eventuelle andre skyldige beløb på dette tidspunkt. Genåbnes certifikatet efterfølgende, begynder en ny tolv måneders periode på genåbningstidspunktet.«

3) I artikel 12 udgår femte afsnit.

4) I artikel 14 udgår stk. 3.

5) Bilaget ændres som anført i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2009.

Den gælder på følgende betingelser:

a) De gebyrer, der fremgår af tabel 1 til 5 i bilagets del I, gælder for alle ansøgninger om certificeringsopgaver, der modtages efter 1. januar 2009.

b) De gebyrer, der fremgår af tabel 6 i bilagets del I, gælder for de årlige gebyrer, der opkræves efter 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. december 2008.

På Kommissionens vegne

Antonio TAJANI

Næstformand

BILAG

I bilaget til forordning (EF) nr. 593/2007 foretages følgende ændringer:

1) Forklarende note 7 affattes således:

»(7) »Afløst model« betyder et ændret typecertifikat som defineret og anvendt af typecertifikatindehaveren.«

2) Forklarende note 9 affattes således:

»(9) I del I, tabel 3 og 4, henviser »enkel«, »standard« og »kompleks« til følgende:

	Enkel	Standard	Kompleks
EASA supplerende typecertifikat (STC) EASA større konstruktionsændringer EASA større reparationer	Supplerende typecertifikat, større konstruktionsændring eller reparation, der kun omfatter aktuelle og gennemprøvede begrundelsesmetoder, for hvilke et komplet sæt data (beskrivelse, tjekliste for efterlevelse og efterlevelsedommenter) kan sendes på ansøgningstidspunktet, og for hvilke ansøgeren har påvist erfaring, og som kan vurderes af projektcertificeringslederen alene eller med begrænset deltagelse af en enkelt faglig specialist	Alle andre supplerende typecertifikater, større konstruktionsændringer eller reparationer	Betydeligt (*) supplerende typecertifikat eller større konstruktionsændring
Valideret supplerende typecertifikat i henhold til en bilateral aftale	Grundlæggende (**)	Ikke-grundlæggende (**)	Ikke-grundlæggende supplerende typecertifikat (**), når certificeringsmyndigheden (**) har klassificeret ændringen som »betydelig« (*)
Valideret større konstruktionsændring i henhold til en bilateral aftale	Større konstruktionsændringer, når disse ikke accepteres automatisk (***) på niveau 2 (**)	Niveau 1 (**)	Større konstruktionsændring, når certificeringsmyndigheden (**) har klassificeret ændringen som »betydelig« (*) på niveau 1 (**)
Valideret større reparation i henhold til en bilateral aftale	Ikke relevant (automatisk accept)	Reparationer på kritisk komponent (**)	Ikke relevant

(*) »Betydelig« defineres i afsnit 21A.101 (b) i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003.

(**) »Grundlæggende«, »ikke-grundlæggende«, »niveau 1«, »niveau 2«, »kritisk komponent« og »certificeringsmyndighed« er defineret i den gældende bilaterale aftale, i henhold til hvilken valideringen finder sted.

(***) Automatiske acceptkriterier hos EASA for niveau 2 større ændringer er defineret i EASA's administrerende direktørs afgørelse 2004/04/CF eller i den gældende bilaterale aftale, i henhold til hvilken valideringen finder sted.«

3) I del I affattes tabel 1 til 6 således:

»Tabel 1: Typecertifikater og begrænsede typecertifikater (anført i subpart B og subpart O i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003⁽¹⁾)

	(EUR)
	Fast gebyr
<i>Fastvingede fly</i>	
Over 150 000 kg	2 600 000
Over 50 000 kg op til 150 000 kg	1 330 000
Over 22 000 kg op til 50 000 kg	1 060 000
Over 5 700 kg op til 22 000 kg	410 000
Over 2 000 kg op til 5 700 kg	227 000
Op til 2 000 kg	12 000
Meget lette luftfartøjer, motorsvævefly, svævefly	6 000
<i>Rotorluftfartøjer</i>	
Store	525 000
Mellemstore	265 000
Små	20 000
<i>Andre</i>	
Balloner	6 000
<i>Fremdrift</i>	
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er over 25 kN, eller hvis udgangseffekt er over 2 000 kW	365 000
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er op til 25 kN, eller hvis udgangseffekt er op til 2 000 kW	185 000
Motorer uden turbine	30 000
Motorer uden turbine CS 22 H, CS VLR App. B	15 000
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW over 5 700 kg	10 250
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW op til 5 700 kg	2 925
<i>Dele</i>	
Værdi over 20 000 EUR	2 000
Værdi mellem 2 000 og 20 000 EUR	1 000
Værdi under 2 000 EUR	500

(¹) EUT L 243 af 27.9.2003, s. 6.

Tabel 2: Afledninger af typecertifikater eller begrænsede typecertifikater

	(EUR)
	(EUR) ⁽¹⁾
<i>Fast gebyr</i>	
Over 150 000 kg	1 000 000
Over 50 000 kg op til 150 000 kg	500 000
Over 22 000 kg op til 50 000 kg	400 000
Over 5 700 kg op til 22 000 kg	160 000
Over 2 000 kg op til 5 700 kg	80 000
Op til 2 000 kg	2 800
Meget lette luftfartøjer, motorsvævefly, svævefly	2 400
<i>Rotorluftfartøjer</i>	
Store	200 000
Mellemstore	100 000
Små	6 000
<i>Andre</i>	
Balloner	2 400
<i>Fremdrift</i>	
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er over 25 kN, eller hvis udgangseffekt er over 2 000 kW	100 000
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er op til 25 kN, eller hvis udgangseffekt er op til 2 000 kW	50 000
Motorer uden turbine	10 000
Motorer uden turbine CS 22 H, CS VLR App. B	5 000
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW over 5 700 kg	2 500
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW op til 5 700 kg	770
<i>Dele</i>	
Værdi over 20 000 EUR	1 000
Værdi mellem 2 000 og 20 000 EUR	600
Værdi under 2 000 EUR	350

⁽¹⁾ For afledninger, herunder betydelig(e) ændring(er) af typekonstruktionen, som beskrevet i subpart B i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003, gælder gebyr for det respektive typecertifikat eller begrænsede typecertifikat som defineret i tabel 1.

Tabel 3: Supplerende typecertifikater (anført i subpart E i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003)

	Fast gebyr ⁽¹⁾		
	Kompleks	Standard	Enkel
<i>(EUR)</i>			
<i>Fastvingede fly</i>			
Over 150 000 kg	25 000	6 000	3 000
Over 50 000 kg op til 150 000 kg	13 000	5 000	2 500
Over 22 000 kg op til 50 000 kg	8 500	3 750	1 875
Over 5 700 kg op til 22 000 kg	5 500	2 500	1 250
Over 2 000 kg op til 5 700 kg	3 800	1 750	875
Op til 2 000 kg	1 600	1 000	500
Meget lette luftfartøjer, motorsvævefly, svævefly	250	250	250
<i>Rotorluftfartøjer</i>			
Store	11 000	4 000	2 000
Mellemstore	5 000	2 000	1 000
Små	900	400	250
<i>Andre</i>			
Balloner	800	400	250
<i>Fremdrift</i>			
Turbinmotorer, hvis startreaktionskraft er over 25 kN, eller hvis udgangseffekt er over 2 000 kW	12 000	5 000	2 500
Turbinmotorer, hvis startreaktionskraft er op til 25 kN, eller hvis udgangseffekt er op til 2 000 kW	5 800	2 500	1 250
Motorer uden turbine	2 800	1 250	625
Motorer uden turbine CS 22 H, CS VLR App. B	1 400	625	300
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW over 5 700 kg	2 000	1 000	500
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW op til 5 700 kg	1 500	750	375
⁽¹⁾ For supplerende typecertifikater vedrørende betydelig(e) ændring(er), som beskrevet i subpart B i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003, gælder gebyr for det respektive typecertifikat eller begrænsede typecertifikat som defineret i tabel 1.			

Tabel 4: Større ændringer og større reparationer (anført i subpart D og M i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003)

(EUR)

	Fast gebyr ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
	Kompleks	Standard	Enkel
<i>Fastvingede fly</i>			
Over 150 000 kg	20 000	6 000	3 000
Over 50 000 kg op til 150 000 kg	9 000	4 000	2 000
Over 22 000 kg op til 50 000 kg	6 500	3 000	1 500
Over 5 700 kg op til 22 000 kg	4 500	2 000	1 000
Over 2 000 kg op til 5 700 kg	3 000	1 400	700
Op til 2 000 kg	1 100	500	250
Meget lette luftfartøjer, motorsvævefly, svævefly	250	250	250
<i>Rotorluftfartøjer</i>			
Store	10 000	4 000	2 000
Mellemstore	4 500	2 000	1 000
Små	850	400	250
<i>Andre</i>			
Balloner	850	400	250
<i>Fremdrift</i>			
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er over 25 KN, eller hvis udgangseffekt er over 2 000 kW	5 000	2 000	1 000
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er op til 25 KN, eller hvis udgangseffekt er op til 2 000 kW	2 500	1 000	500
Motorer uden turbine	1 300	600	300
Motorer uden turbine CS 22 H, CS VLR App. B	600	300	250
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW over 5 700 kg	250	250	250
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW op til 5 700 kg	250	250	250

⁽¹⁾ For betydelige større ændringer, der vedrører betydelig(e) ændring(er) som defineret i subpart B i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003, gælder gebyr for det respektive typecertifikat eller begrænsede typecertifikat som defineret i tabel 1.

⁽²⁾ Ændringer og reparationer på hjælpemotor faktureres som ændringer og reparationer på motorer med samme nominelle effekt.

Tabel 5: Mindre ændringer og mindre reparationer (anført i subpart D og M i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003)

(EUR)	
	Fast gebyr ⁽¹⁾ ⁽²⁾
<i>Fastvingede fly</i>	
Over 150 000 kg	500
Over 50 000 kg op til 150 000 kg	500
Over 22 000 kg op til 50 000 kg	500
Over 5 700 kg op til 22 000 kg	500
Over 2 000 kg op til 5 700 kg	250
Op til 2 000 kg	250
Meget lette luftfartøjer, motorsvævefly, svævefly	250
<i>Rotorluftfartøjer</i>	
Store	500
Mellemstore	500
Små	250
<i>Andre</i>	
Balloner	250
<i>Fremdrift</i>	
Turbinmotorer	500
Motorer uden turbine	250
Propeller	250

⁽¹⁾ De gebyrer, der er anført i denne tabel, gælder ikke for mindre ændringer og reparationer, der udføres af konstruktionsorganisationer i henhold til del 21A.263(c)(2) af subpart J i tillægget til forordning (EF) nr. 1702/2003.

⁽²⁾ Ændringer og reparationer på hjælpemotor faktureres som ændringer og reparationer på motorer med samme nominelle effekt.

Tabel 6: Årligt gebyr for indehavere af EASA typecertifikater og begrænsede typecertifikater og andre typecertifikater, der anses for accepteret i henhold til forordning (EF) nr. 1592/2002

	EUR	
	Fast gebyr ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	
	EU-design	Ikke EU-design
<i>Fastvingede fly</i>		
Over 150 000 kg	270 000	90 000
Over 50 000 kg op til 150 000 kg	150 000	50 000
Over 22 000 kg op til 50 000 kg	80 000	27 000
Over 5 700 kg op til 22 000 kg	17 000	5 700
Over 2 000 kg op til 5 700 kg	4 000	1 400
Op til 2 000 kg	2 000	670
Meget lette luftfartøjer, motorsvævefly, svævefly	900	300
<i>Rotorluftfartøjer</i>		
Store	65 000	21 700
Mellemstore	30 000	10 000
Små	3 000	1 000
<i>Andre</i>		
Balloner	900	300
<i>Fremdrift</i>		
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er over 25 kN, eller hvis udgangseffekt er over 2 000 kW	40 000	13 000
Turbinemotorer, hvis startreaktionskraft er op til 25 kN, eller hvis udgangseffekt er op til 2 000 kW	6 000	2 000
Motorer uden turbine	1 000	350
Motorer uden turbine CS 22 H, CS VLR App. B	500	250
Propeller til brug for luftfartøjer med MTOW over 5 700 kg	750	250
<i>Dele</i>		
Værdi over 20 000 EUR	2 000	700
Værdi mellem 2 000 og 20 000 EUR	1 000	350
Værdi under 2 000 EUR	500	250

⁽¹⁾ For fragtversioner af et fly med eget typecertifikat anvendes en koefficient på 0,85 for gebyret for den tilsvarende passagerudgave..

⁽²⁾ For indehavere af flere typecertifikater og/eller flere begrænsede typecertifikater anvendes en reduktion af det årlige gebyr på det andet og efterfølgende typecertifikater eller begrænsede typecertifikater i samme produktkategori som vist i følgende tabel:

Produkt i identisk kategori	Reduktion anvendt på fast gebyr
1	0 %
2	10 %
3	20 %
4	30 %
5	40 %
6	50 %
7	60 %
8	70 %
9	80 %
10	90 %
11. og efterfølgende produkter	100 %

⁽³⁾ For fly, hvoraf der er registreret under 50 eksemplarer på verdensplan, faktureres aktiviteter vedrørende vedvarende luftdygtighed på timebasis med det gebyr pr. time, der er anført i del II i bilaget op til niveauet for gebyret for den relevante flyproduktkategori. For produkter, dele og apparatur, der ikke er fly, vedrører begrænsningen det antal fly, på hvilke det pågældende produkt, den pågældende del eller det pågældende apparatur er installeret*

4) I del II affattes punkt 2 således:

»2 Timebasis i henhold til de pågældende opgaver:

Påvisning af konstruktionsevne ved hjælp af alternative procedurer	Faktisk antal timer
Produktion uden godkendelse	Faktisk antal timer
Alternative metoder til efterlevelse af AD	Faktisk antal timer
Valideringsstøtte (accept af EASA-certifikater fra udenlandske myndigheders side)	Faktisk antal timer
Teknisk assistance efter anmodning fra udenlandske myndigheder	Faktisk antal timer
EASA-accept af MRB-rapporter	Faktisk antal timer
Overførsel af certifikater	Faktisk antal timer
Godkendelse af flyvebetingelser for flyvetilladelse	3 timer
Administrativ genudstedelse af dokumenter	1 time
Eksporthugdygtighedsbevis (E-CoA) for CS 25-fly	6 timer
Eksporthugdygtighedsbevis (E-CoA) for andre fly	2 timer*

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER VEDTAGET AF EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET I HENHOLD TIL DEN FÆLLES BESLUTNINGSPROCEDURE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1357/2008/EF

af 16. december 2008

om ændring af afgørelse nr. 1720/2006/EF om et handlingsprogram for livslang læring

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 149, stk. 4, og artikel 150, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse
nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 ⁽³⁾ indførtes
handlingsprogrammet for livslang læring for perioden
2007-2013.

(2) Af artikel 9, stk. 2, i afgørelse nr. 1720/2006/EF fremgår
det, at foranstaltninger, der er nødvendige for gennem-
førelsen af programmet, bortset fra dem, som er nævnt i
stk. 1, vedtages efter proceduren i artikel 10, stk. 3, i
nævnte afgørelse, dvs. efter rådgivningsproceduren, jf.
Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fast-
sættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de
gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(3) Denne udformning af afgørelse nr. 1720/2006/EF
bevirker bl.a., at afgørelser om udvælgelse, bortset fra
de i artikel 9, stk. 1, anførte, foregår efter rådgivnings-
proceduren og med Europa-Parlamentets indsigelsesret.

(4) Disse procedurer for vedtagelse af gennemførelsesfor-
anstaltninger forlænger processen for tildeling af støtte til
ansøgere med to til tre måneder. De medfører en lang
række forsinkelser over for støttemodtagerne og en ufor-
holdsmæssigt stor byrde for programadministrationen, og
de skaber ingen merværdi i forhold til arten af den
tildelte støtte.

(5) For at opnå en hurtigere og mere effektiv gennemførelse
af afgørelserne om udvælgelse er det nødvendigt at
udskifte rådgivningsproceduren med et krav om, at
Kommissionen ufortøvet informerer Europa-Parlamentet
og medlemsstaterne om alle foranstaltninger, der er
truffet for at gennemføre afgørelse nr. 1720/2006/EF
uden bistand fra et udvalg —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse nr. 1720/2006/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen underretter det i artikel 10 omhand-
lede udvalg samt Europa-Parlamentet om alle andre afgø-
relser om udvælgelse, den har truffet til gennemførelse af
denne afgørelse, inden for to arbejdsdage efter vedtagelsen
af de pågældende afgørelser. Oplysningerne skal omfatte
beskrivelser og en analyse af de modtagne ansøgninger, en
beskrivelse af bedømmelses- og udvælgelsesproceduren samt
lister over både de projekter, der er foreslået til finansiering,
og de afslåede projekter.«

2) Artikel 10, stk. 3, udgår.

Artikel 2

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet
om afgørelsens indvirkning senest 30. juni 2010.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 30.8.2008, s. 115.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2.9.2008 (endnu ikke offentliggjort
i EUT) og Rådets afgørelse af 20.11.2008.

⁽³⁾ EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. december 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

B. LE MAIRE

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 1358/2008/EF

af 16. december 2008

om ændring af afgørelse nr. 1904/2006/EF om programmet »Europa for Borgerne« til fremme af et aktivt medborgerskab i Europa (2007-2013)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 151 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter høring af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1904/2006/EF af 12. december 2006 ⁽²⁾ indførtes programmet »Europa for borgerne« for perioden 2007-2013.(2) Af artikel 8, stk. 3, i afgørelse nr. 1904/2006/EF fremgår det, at foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af programmet, bortset fra dem, som er nævnt i stk. 2, vedtages efter proceduren i artikel 9, stk. 3, i nævnte afgørelse, dvs. efter rådgivningsproceduren, jf. Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.

(3) Denne udformning af afgørelse nr. 1904/2006/EF bevirker bl.a., at afgørelser om udvælgelse, bortset fra de i artikel 8, stk. 2, i nævnte afgørelse anførte, foregår efter rådgivningsproceduren og med Europa-Parlamentets indsigelsesret.

(4) Disse afgørelser om udvælgelse vedrører hovedsageligt mindre støttebeløb og medfører ikke politisk følsom beslutningstagning.

(5) Disse procedurer for vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger forlænger processen for tildeling af støtte til ansøgere med to til tre måneder. De medfører en lang række forsinkelser over for støttemodtagerne og en uforholdsmæssigt stor byrde for programadministrationen, og de skaber ingen merværdi i forhold til arten af den tildelte støtte.

(6) For at opnå en hurtigere og mere effektiv gennemførelse af afgørelserne om udvælgelse er det nødvendigt at udskifte rådgivningsproceduren med et krav om, at Kommissionen ufortøvet informerer Europa-Parlamentet og medlemsstaterne om alle foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre afgørelse nr. 1904/2006/EF uden bistand fra et udvalg —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afgørelse nr. 1904/2006/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen underretter det i artikel 9 omhandlede udvalg samt Europa-Parlamentet om alle andre afgørelser om udvælgelse, den har truffet til gennemførelse af denne afgørelse, inden for to arbejdsdage efter vedtagelsen af de pågældende afgørelser. Oplysningerne skal omfatte beskrivelser og en analyse af de modtagne ansøgninger, en beskrivelse af bedømmelses- og udvælgelsesproceduren samt lister over både de projekter, der er foreslået til finansiering, og de afslåede projekter.«

2) Artikel 9, stk. 3, udgår.

Artikel 2

Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om afgørelsens indvirkning senest 30. juni 2010.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2.9.2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 20.11.2008.⁽²⁾ EUT L 378 af 27.12.2006, s. 32.⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. december 2008.

På Europa-Parlamentets vegne

H.-G. PÖTTERING

Formand

På Rådets vegne

B. LE MAIRE

Formand

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2008/977/RIA

af 27. november 2008

om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, 31 og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som målsætning at opretholde og udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, inden for hvilket fælles handling mellem medlemsstaterne inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager skal tilvejebringe et højt tryghedsniveau.
- (2) Fælles handling vedrørende politisamarbejde i henhold til artikel 30, stk. 1, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union, og fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager i henhold til artikel 31, stk. 1, litra a), i traktaten om Den Europæiske Union indebærer, at det er nødvendigt at behandle relevante oplysninger, som bør være omfattet af passende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger.
- (3) Retsforskrifter, der falder ind under anvendelsesområdet for afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, bør styrke politisamarbejdet og det retlige samarbejde i kriminalsager for så vidt angår såvel effektiviteten af dette samarbejde som dets legitimitet og overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til privatlivets fred og til beskyttelse af personoplysninger. Fælles standarder for behandling og beskyttelse af person-

oplysninger, der behandles med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, kan bidrage til at nå begge mål.

- (4) Haagprogrammet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union, som Det Europæiske Råd vedtog den 4. november 2004, understregede behovet for en nyskabende tilgang til udvekslingen på tværs af grænserne af oplysninger vedrørende retshåndhævelse under streng overholdelse af en række væsentlige krav på databeskyttelsesområdet og opfordrede Kommissionen til senest ved udgangen af 2005 at fremsætte forslag i den henseende. Dette udmøntede sig i Rådets og Kommissionens handlingsplan om gennemførelse af Haagprogrammet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union ⁽²⁾.

- (5) Udvekslingen af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, navnlig i medfør af princippet om oplysningernes tilgængelighed som fastsat i Haagprogrammet, bør være omfattet af klare regler, der øger den gensidige tillid mellem de kompetente myndigheder og sikrer, at de relevante oplysninger beskyttes på en måde, der udelukker enhver forskelsbehandling af dette samarbejde mellem medlemsstaterne og samtidig respekterer fysiske personers grundlæggende rettigheder fuldt ud. De eksisterende instrumenter på europæisk plan er ikke tilstrækkelige. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾ finder ikke anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med en aktivitet, der falder uden for anvendelsesområdet for fællesskabsretten, såsom de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og under ingen omstændigheder på behandling i forbindelse med den offentlige sikkerhed, forsvaret, statens sikkerhed og statens aktiviteter på det strafferetlige område.

⁽¹⁾ EUT C 125 E af 22.5.2008, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 198 af 12.8.2005, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

- (6) Denne rammeafgørelse finder kun anvendelse på oplysninger, der er indsamlet eller behandlet af kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner. Rammeafgørelsen bør overlade det til medlemsstaterne at fastsætte mere præcise bestemmelser på nationalt plan om, hvilke andre formål der skal anses for uforenelige med det formål, hvortil oplysningerne oprindeligt er indsamlet. Generelt bør viderebehandling til historiske, statistiske eller videnskabelige formål ikke betragtes som uforenelig med det oprindelige formål med behandlingen.
- (7) Denne rammeafgørelses anvendelsesområde er begrænset til behandling af personoplysninger, der videregives eller stilles til rådighed mellem medlemsstater. Denne begrænsning bør på ingen måde berøre EU's kompetence til at vedtage retsakter om indsamling og behandling af personoplysninger på nationalt plan eller det formålstjenlige i EU's mulighed herfor i fremtiden.
- (8) For at fremme udvekslingen af oplysninger i EU agter medlemsstaterne at sikre, at den standard for databeskyttelse, der anvendes i behandlingen af oplysninger på nationalt plan, stemmer overens med standarden i denne rammeafgørelse. For så vidt angår national databeskyttelse er denne rammeafgørelse ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan yde sikkerhedsgarantier for beskyttelse af personoplysninger, der er mere omfattende end dem, der er fastsat i denne rammeafgørelse.
- (9) Denne rammeafgørelse bør ikke finde anvendelse på personoplysninger, som en medlemsstat har opnået inden for denne rammeafgørelses anvendelsesområde, og som stammer fra denne medlemsstat.
- (10) En indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger bør ikke føre til en forringelse af den databeskyttelse, disse yder, men bør tværtimod have til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau i EU.
- (11) Det er nødvendigt at specificere målene for databeskyttelsen i forbindelse med politimæssige og retlige aktiviteter og fastsætte bestemmelser om det lovlige i at behandle personoplysninger for at sikre, at oplysninger, der måtte blive udvekslet, er blevet behandlet på lovlig vis og i overensstemmelse med de grundlæggende principper vedrørende datakvalitet. Samtidig bør politiets, toldvæsenets samt retslige og andre kompetente myndigheders legitime aktiviteter på ingen måde bringes i fare.
- (12) Princippet om oplysningernes rigtighed skal anvendes på en måde, så der tages hensyn til den pågældende behandlings art og formål. Eksempelvis er oplysninger navnlig i retssager baseret på en subjektiv opfattelse af enkeltpersoner, og er i visse tilfælde helt umulige at kontrollere. Kravet om oplysningernes rigtighed kan derfor ikke vedrøre et udsagns rigtighed, men blot det forhold, at der er fremsat et specifikt udsagn.
- (13) Det bør kun være tilladt at arkivere oplysninger i en særskilt samling, hvis oplysningerne ikke længere er nødvendige for og ikke længere anvendes til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner. Det bør desuden være tilladt at arkivere oplysninger i en særskilt samling, hvis de arkiverede oplysninger lagres i en database med andre oplysninger på en sådan måde, at de ikke længere kan anvendes til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner. Hvor længe det er passende at arkivere oplysningerne bør afhænge af formålene med arkiveringen og de registreredes legitime interesser. I forbindelse med arkivering til historiske formål kan der overvejes en meget lang arkiveringsperiode.
- (14) Oplysningerne kan også slettes ved at destruere datamediet.
- (15) Hvad angår urigtige, ufuldstændige eller ikke-ajourførte oplysninger, som videregives til eller stilles til rådighed for en anden medlemsstat og viderebehandles af kvasiretlig myndigheder, dvs. myndigheder med beføjelser til at træffe retligt bindende afgørelser, bør disse berigtiges, slettes eller blokeres i henhold til national ret.
- (16) For at sikre et højt beskyttelsesniveau for enkeltpersoners personoplysninger kræves der fælles bestemmelser for vurdering af lovligheden og kvaliteten af oplysninger, der behandles af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater.
- (17) Det er hensigtsmæssigt på EU-plan at fastsætte de betingelser, under hvilke medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have lov til at videregive personoplysninger modtaget fra andre medlemsstater til og stille personoplysninger til rådighed for myndigheder og private i medlemsstaterne. I mange tilfælde er videregivelse af personoplysninger fra retsvæsenet, politiet eller toldvæsenet til private nødvendig af hensyn til retsforfølgning af strafbare handlinger eller afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed og forebyggelse af alvorlige krænkelse af enkeltpersoners rettigheder, f.eks. ved at foretage indberetninger om forfalskninger af værdipapirer til banker og kreditinstitutter, eller for så vidt angår køretøjskriminalitet ved at videregive personoplysninger til forsikringsselskaber for at forebygge ulovlig handel med stjalne motor-køretøjer eller forbedre betingelserne for at finde stjalne motor-køretøjer i udlandet. Dette er ikke ensbetydende med overførsel af politimæssige eller retlige opgaver til private.

- (18) Reglerne i denne rammeafgørelse for videregivelse af personoplysninger fra retsvæsenet, politiet eller toldvæsenet til private bør ikke vedrører videregivelse af oplysninger til private (f.eks. forsvarsadvokater og ofre) som led i straffesager.
- (19) Den yderligere behandling af personoplysninger, der er modtaget fra eller stillet til rådighed af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, især yderligere videregivelse eller tilrådighedsstillelse af sådanne oplysninger, bør være omfattet af fælles regler på EU-plan.
- (20) Når personoplysninger kan viderebehandles, efter at den medlemsstat, som oplysningerne er modtaget fra, har givet sit samtykke, bør hver medlemsstat kunne fastsætte de nærmere regler for en sådant samtykke, herunder ved f.eks. at give sit generelle samtykke for så vidt angår bestemte kategorier af oplysninger eller bestemte lande.
- (21) Når personoplysninger kan viderebehandles med henblik på administrative procedurer, omfatter disse procedurer også aktiviteter, der udføres af regulerings- eller tilsynsorganer.
- (22) Politiets, toldvæsenets samt retslige og andre kompetente myndigheders legitime aktiviteter kan kræve, at der sendes oplysninger til myndigheder i tredjestater eller internationale organer, der har forpligtelser med hensyn til forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner.
- (23) Når personoplysninger overføres fra en medlemsstat til tredjestater eller internationale organer, bør disse oplysninger principielt være sikret en passende grad af beskyttelse.
- (24) Videregivelse af personoplysninger fra en medlemsstat til tredjestater eller internationale organer bør i princippet forudsætte, at den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet sin godkendelse til at videregive disse. Hver medlemsstat bør kunne fastsætte de nærmere regler for en sådan godkendelse, herunder ved f.eks. at give sin generelle godkendelse for så vidt angår bestemte kategorier af oplysninger eller bestemte tredjestater.
- (25) Hvis arten af truslen mod en medlemsstats eller en tredjestats offentlige sikkerhed er så umiddelbar, at det er umuligt at indhente forhåndsgodkendelse i tide, bør den kompetente myndighed af hensyn til et effektivt retshåndhævelsessamarbejde kunne videregive de relevante personoplysninger til den pågældende tredjestat uden en sådan forhåndsgodkendelse. Det samme kan også være tilfældet, hvis andre af en medlemsstats væsentlige interesser af samme betydning står på spil, f.eks. hvis en medlemsstats kritiske infrastruktur er genstand for en overhængende og alvorlig trussel, eller hvis en medlemsstats finansielle system kunne blive udsat for alvorlig forstyrrelse.
- (26) Det kan være nødvendigt at underrette den registrerede om behandlingen af oplysningerne om vedkommende, navnlig i tilfælde af særlig alvorlige indgreb i den pågældendes rettigheder som følge af foranstaltninger vedrørende hemmelig indsamling af oplysninger, for at give den registrerede mulighed for effektiv retsbeskyttelse.
- (27) Medlemsstaterne bør sikre, at den registrerede underrettes om, at indsamling, behandling eller overførsel af personoplysninger til en anden medlemsstat kan finde sted eller finder sted med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner. De nærmere bestemmelser for den registreredes ret til at blive informeret og undtagelserne herfra bør fastlægges i den nationale lovgivning. Dette kan ske generelt, f.eks. gennem lovgivning eller ved offentliggørelse af en oversigt over behandlingerne.
- (28) For at sikre beskyttelsen af personoplysninger uden at bringe formålet med strafferetlige efterforskninger i fare er det nødvendigt at definere den registreredes rettigheder.
- (29) Nogle medlemsstater har fastlagt bestemmelser om aktindsigt for den registrerede i kriminalsager via en ordning, hvor den nationale tilsynsmyndighed i stedet for den registrerede har uhindret adgang til alle personoplysninger og også kan berigtige, slette eller ajourføre urigtige oplysninger. I sådanne tilfælde med indirekte adgang kan den nationale lovgivning i disse medlemsstater bestemme, at den nationale tilsynsmyndighed kun skal meddele den registrerede, at alle nødvendige kontroller er foretaget. Disse medlemsstater åbner også mulighed for, at den registrerede kan få direkte adgang i særlige tilfælde, f.eks. adgang til strafferegistret, for at fremskaffe udskrifter fra egne strafferegistre eller adgang til politiets afhøringsrapport.
- (30) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte fælles regler for fortrolighed og sikkerhed i forbindelse med behandlingen, for erstatningsansvar og sanktioner, hvis de kompetente myndigheder anvender oplysningerne ulovligt, og for de retsmidler, der står til rådighed for den registrerede. Det er imidlertid op til den enkelte medlemsstat at fastlægge, hvordan dens erstatningsbestemmelser skal udformes, og hvilke sanktioner der skal finde anvendelse ved overtrædelser af de nationale databeskyttelsesbestemmelser.
- (31) Denne rammeafgørelse giver mulighed for, at der ved gennemførelsen af de principper, der er fastsat heri, kan tages hensyn til princippet om aktindsigt i offentlige dokumenter.

- (32) Når det er nødvendigt at beskytte personoplysninger i forbindelse med behandling, der i kraft af omfang eller karakter indebærer særlige risici for den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, f.eks. behandling ved hjælp af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, er det hensigtsmæssigt at sikre, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder konsulteres forud for oprettelsen af registre, som sigter mod behandlingen af disse oplysninger.
- (33) Oprettelsen i medlemsstaterne af tilsynsmyndigheder, der udfører deres opgaver helt uafhængigt, indgår som en væsentlig del af beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde mellem medlemsstaterne.
- (34) De tilsynsmyndigheder, der allerede er oprettet i medlemsstaterne i henhold til direktiv 95/46/EF, bør også kunne påtage sig ansvaret for de opgaver, der skal udføres af de nationale tilsynsmyndigheder, der oprettes i henhold til denne rammeafgørelse.
- (35) Disse tilsynsmyndigheder bør have de fornødne beføjelser til at varetage deres opgaver, herunder efterforsknings- og interventionsbeføjelser, navnlig i tilfælde af klager fra enkeltpersoner, eller beføjelse til at indbringe sager for en retsinstans. De bør bidrage til at tilvejebringe gennemsigtighed i databehandling, der udføres i de medlemsstater, de henhører under. Disse myndigheders beføjelser bør imidlertid ikke gribe ind i de specifikke regler, der er fastsat for straffesager eller i retternes uafhængighed.
- (36) I artikel 47 i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at intet heri skal berøre traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber og senere traktater og akter om ændring eller supplering af disse. Denne rammeafgørelse berører følgelig ikke beskyttelsen af personoplysninger i medfør af fællesskabsretten, navnlig som fastsat i direktiv 95/46/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) ⁽²⁾.
- (37) Denne rammeafgørelse berører ikke bestemmelserne vedrørende ulovlig adgang til oplysninger i Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer ⁽³⁾.
- (38) Denne rammeafgørelse berører ikke gældende forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne eller EU i henhold til bilaterale og/eller multilaterale aftaler, der er indgået med tredjestater. Fremtidige aftaler bør være i overensstemmelse med reglerne om udveksling med tredjestater.
- (39) Adskillige retsakter vedtaget på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union indeholder specifikke bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, der udveksles eller på anden måde behandles i henhold til disse retsakter. I nogle tilfælde udgør disse bestemmelser et komplet og konsistent regelkompleks, der omfatter alle relevante aspekter af databeskyttelse (principper vedrørende datakvalitet, regler vedrørende datasikkerhed, regulering af de registreredes rettigheder og sikkerhedsgarantier samt organisering af tilsyn og ansvar), og de regulerer disse forhold mere detaljeret end denne rammeafgørelse. Den relevante række af databeskyttelsesbestemmelser i disse retsakter, navnlig bestemmelserne om Europols, Eurojusts, Schengeninformationssystemets (SIS) og toldinformationssystemets (CIS) funktionsmåde samt de bestemmelse, der giver medlemsstaternes myndigheder direkte adgang til datasystemer i visse andre medlemsstater, bør ikke berøres af denne rammeafgørelse. Det samme gælder databeskyttelsesbestemmelserne om automatisk videregivelse mellem medlemsstater af DNA-profiler, fingeraftryksoplysninger og nationale registreringsdata for motorkøretøjer i henhold til Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ⁽⁴⁾.
- (40) I andre tilfælde er anvendelsesområdet for bestemmelserne om databeskyttelse i retsakter vedtaget på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union mere begrænset. Ofte stilles der i disse retsakter specifikke betingelser til den medlemsstat, der modtager personoplysninger fra andre medlemsstater med hensyn til det formål, hvortil den kan anvende de pågældende oplysninger, mens der med hensyn til andre aspekter af databeskyttelse henvises til Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger af 28. januar 1981 eller til national lovgivning. I det omfang bestemmelserne i de retsakter, der opstiller betingelser for de modtagende medlemsstater med hensyn til anvendelse eller yderligere videregivelse af personoplysninger, er mere restriktive end de tilsvarende bestemmelser i denne rammeafgørelse, bør førstnævnte bestemmelser også fortsat gælde. For så vidt angår alle andre aspekter bør reglerne i denne rammeafgørelse imidlertid finde anvendelse.
- (41) Denne rammeafgørelse berører ikke Europarådets konvention om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med databehandling af personoplysninger, tillægsprotokollen til denne konvention af 8. november 2001 eller Europarådets konventioner om retligt samarbejde i kriminalsager.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

- (42) Målet for denne rammeafgørelse, nemlig fastsættelse af fælles regler for beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; EU kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (43) Det Forenede Kongerige deltager i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾.
- (44) Irland deltager i denne rammeafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾.
- (45) For Islands og Norges vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om sidstnævntes associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i Rådets afgørelse 1999/437/EF om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale ⁽⁴⁾.
- (46) For Schweiz' vedkommende er denne rammeafgørelse et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3, i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽⁶⁾ om indgåelse af nævnte aftale på Den Europæiske Unions og Det Europæiske Fællesskabs vegne.
- (47) For Liechtensteins vedkommende er denne beslutning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra H og I, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/262/EF ⁽⁷⁾ om undertegnelse af nævnte protokol på Den Europæiske Unions vegne.
- (48) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og de principper, der navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽⁸⁾. Denne rammeafgørelse tager sigte på at sikre fuld respekt for retten til privatlivets fred og beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i charteret —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Denne rammeafgørelse har til formål at sikre en høj grad af beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder navnlig deres ret til privatlivets fred, for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, jf. afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og samtidig sikre en høj grad af offentlig sikkerhed.

2. Medlemsstaterne beskytter i overensstemmelse med denne rammeafgørelse fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og navnlig deres ret til privatlivets fred, når personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner:

a) videregives eller er videregivet eller stilles til rådighed eller er stillet til rådighed mellem medlemsstater

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50.

⁽⁷⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1.

b) videregives eller er videregivet eller stilles til rådighed eller er stillet til rådighed af medlemsstater for myndigheder eller informationssystemer, der er oprettet på grundlag af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, eller

c) videregives eller er videregivet eller stilles til rådighed eller er stillet til rådighed for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne af myndigheder eller informationssystemer, der er oprettet på grundlag af traktaten om Den Europæiske Union eller traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

3. Denne rammeafgørelses bestemmelser anvendes på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages elektronisk, samt på ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

4. Denne rammeafgørelse berører ikke væsentlige nationale sikkerhedsinteresser og specifikke efterretningsaktiviteter vedrørende national sikkerhed.

5. Denne rammeafgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af personoplysninger, som indsamles eller behandles på nationalt plan, kan yde sikkerhedsgarantier, der er mere omfattende end dem, der er fastsat i denne rammeafgørelse.

Artikel 2 Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

a) »personoplysninger«: oplysninger vedrørende en identificeret eller identificerbar fysisk person (»den registrerede«); ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet

b) »behandling af personoplysninger« og »behandling«: enhver operation eller række af operationer — med eller uden brug af elektroniske midler — som personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, udlæsning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring samt blokering, sletning eller tilintetgørelse

c) »blokering«: markering af lagrede personoplysninger med den hensigt at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger

d) »register med personoplysninger« og »register«: enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt, decentralt eller er fordelt på et funktionsbestemt eller geografisk grundlag

e) »registerfører«: ethvert organ, der behandler personoplysninger på den registeransvarliges vegne

f) »modtager«: ethvert organ, som oplysningerne videregives til

g) »den registreredes samtykke«: enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse, hvorved den registrerede indvilliger i, at personoplysninger, der vedrører den pågældende, gøres til genstand for behandling

h) »kompetente myndigheder«: agenturer eller organer, der er oprettet ved retsakter vedtaget af Rådet i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, samt politi, toldvæsen, retslige myndigheder og andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der i henhold til national lov har beføjelse til at behandle personoplysninger inden for denne rammeafgørelses anvendelsesområde

i) »den registeransvarlige«: den fysiske eller juridiske person, offentlige myndighed, institution eller ethvert andet organ, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilket formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger

j) »referenceangivelse«: markering af lagrede personoplysninger, uden at det er hensigten at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger

k) »at gøre anonym«: at ændre personoplysninger på en sådan måde, at detaljer om personlige eller materielle forhold ikke længere eller kun med en uforholdsmæssig stor indsats af tid, omkostninger og arbejdskraft kan knyttes til en identificeret eller identificerbar fysisk person.

Artikel 3

Princippet om lovmæssighed, proportionalitet og formål

1. De kompetente myndigheder må kun indsamle personoplysninger til udtrykkeligt angivne og legitime formål inden for rammerne af deres opgaver, og oplysningerne må kun behandles til det formål, som de er indsamlet til. Behandlingen af oplysningerne skal være lovlig og tilstrækkelig, relevant og stå i et rimeligt forhold til de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet.

2. Viderebehandling til et andet formål er tilladt, hvis:

a) denne behandling ikke er uforenelig med de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet

b) de kompetente myndigheder er bemyndiget til at behandle disse oplysninger med henblik på et sådant andet formål efter de for dem gældende retsforskrifter, og

c) denne behandling er nødvendig for og hensigtsmæssig i forhold til dette andet formål.

Derudover må de kompetente myndigheder viderebehandle de videregivne personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål, såfremt medlemsstaterne fastsætter passende garantier, som f.eks. ved at oplysningerne gøres anonyme.

Artikel 4

Berigtigelse, sletning og blokering

1. Personoplysninger skal berigtiges, hvis de er urigtige, og om muligt og nødvendigt suppleres eller ajourføres.
2. Personoplysninger skal slettes eller gøres anonyme, når de ikke længere er nødvendige til de formål, hvortil de er indsamlet eller viderebehandles på lovlig vis. Denne bestemmelse berører ikke arkivering af oplysninger i en særskilt samling i en passende periode i henhold til den nationale lovgivning.
3. Personoplysninger skal ikke slettes, men blokeres, hvis der er rimelig grund til at tro, at en sletning kunne påvirke den registreredes legitime interesser. Blokerede oplysninger må kun behandles til det formål, der gjorde, at de ikke blev slettet.
4. Når personoplysningerne er indeholdt i en retsafgørelse eller et register, der er knyttet til udstedelsen af en retsafgørelse, skal berigtigelsen, sletningen eller blokeringen gennemføres i henhold til de nationale retsplejeregler.

Artikel 5

Fastlæggelse af sletnings- og undersøgelsesfrister

Der fastsættes passende frister for sletningen af personoplysninger eller regelmæssig undersøgelse af behovet for lagringen af oplysningerne. Det sikres ved proceduremæssige foranstaltninger, at disse tidsfrister overholdes.

Artikel 6

Behandling af særlige kategorier af oplysninger

Behandling af personoplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt oplysninger om helbredsforhold eller seksuelle forhold er kun tilladt, når det er strengt nødvendigt, og når der er fastsat passende sikkerhedsgarantier i den nationale lovgivning.

Artikel 7

Elektroniske individuelle afgørelser

En afgørelse, der har negative retlige virkninger for den registrerede eller påvirker vedkommende i væsentlig grad, og som udelukkende er baseret på elektronisk databehandling med henblik på vurdering af visse individuelle aspekter vedrørende den registreredes person, er kun tilladt, hvis dette er tilladt ved lov, som også indeholder bestemmelser til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Artikel 8

Verifikation af kvaliteten af de oplysninger, der videregives eller stilles til rådighed

1. De kompetente myndigheder træffer alle rimelige foranstaltninger til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige, ufuldstændige eller ikke ajourførte, ikke videregives eller stilles til rådighed. I dette øjemed verificerer de kompetente myndigheder så vidt muligt kvaliteten af personoplysningerne, før de

videregives eller stilles til rådighed. I forbindelse med al videregivelse af oplysninger skal der så vidt muligt tilføjes tilgængelige oplysninger, der gør det muligt for den modtagende medlemsstat at vurdere, om oplysningerne er rigtige, fuldstændige, ajourførte og pålidelige. Hvis personoplysningerne blev videregivet uanmodet, vurderer den modtagende myndighed straks, om oplysningerne er nødvendige til det formål, hvortil de blev videregivet.

2. Hvis det konstateres, at der er videregivet urigtige oplysninger, eller at oplysningerne er videregivet ulovligt, meddeles dette straks modtageren. Oplysningerne skal berigtiges, slettes eller blokeres omgående i overensstemmelse med artikel 4.

Artikel 9

Tidsfrister

1. Ved videregivelsen eller tilrådighedsstillelsen af oplysningerne kan den videregivende myndighed i overensstemmelse med den nationale lovgivning og i henhold til artikel 4 og 5 henvise til de frister for opbevaring af oplysninger, efter hvis udløb modtageren skal slette eller blokere oplysningerne eller undersøge, om der fortsat er behov for dem. Denne forpligtelse gælder ikke, hvis oplysningerne ved udløbet af disse frister skal bruges i forbindelse med en igangværende undersøgelse, retsforfølgelse af lovovertrædelser eller håndhævelse af strafferetlige sanktioner.

2. Når den videregivende myndighed har undladt at angive en tidsfrist i henhold til stk. 1, gælder de i artikel 4 og 5 omhandlede tidsfrister for opbevaring af oplysninger, som er omhandlet i den modtagende medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 10

Registrering og dokumentation

1. Hver videregivelse af personoplysninger skal registreres eller dokumenteres med henblik på at kontrollere, om databehandlingen er lovlig, samt med henblik på at udøve egenkontrol og sikre dataenes integritet og sikkerhed.

2. Registreringer, der foretages, eller dokumentation, der udarbejdes i henhold til stk. 1, videregives til den kompetente tilsynsmyndighed på dennes anmodning med henblik på kontrol af databeskyttelsen. Den kompetente tilsynsmyndighed anvender kun disse oplysninger med henblik på kontrol af databeskyttelsen og med henblik på at sikre en korrekt databehandling og dataenes integritet og sikkerhed.

Artikel 11

Behandling af personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat

Personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstats kompetente myndighed, må i henhold til kravene i artikel 3, stk. 2, kun viderebehandles til følgende andre formål end dem, hvortil de blev videregivet eller stillet til rådighed:

- a) forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner i forbindelse med andre straffelovsovertrædelser eller sanktioner end dem, hvortil de blev videregivet eller stillet til rådighed
- b) andre retlige og administrative procedurer, som hænger direkte sammen med forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
- c) afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, eller
- d) ethvert andet formål med forhåndsgodkendelse fra den videregivende medlemsstat eller med den registreredes samtykke givet i overensstemmelse med national ret.
- b) den modtagende myndighed i tredjestaten eller det modtagende internationale organ har ansvaret for at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner
- c) den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet sin godkendelse til at videregive disse i henhold til sin nationale lovgivning, og
- d) den pågældende tredjestat eller internationale organ sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau for den påtænkte behandling af oplysningerne.

Derudover må de kompetente myndigheder viderebehandle de videregivne personoplysninger til historiske, statistiske eller videnskabelige formål, såfremt medlemsstaterne fastsætter passende garantier, som f.eks. ved at oplysningerne gøres anonyme.

Artikel 12

Overholdelse af nationale begrænsninger for behandling

1. Når specifikke begrænsninger for behandling i henhold til den videregivende medlemsstats lovgivning under særlige omstændigheder finder anvendelse på udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i denne medlemsstat, gør den videregivende myndighed modtageren opmærksom på disse begrænsninger. Modtageren sikrer, at disse begrænsninger overholdes.

2. Ved anvendelse af stk. 1 anvender medlemsstaterne ikke andre restriktioner for videregivelse af oplysninger til andre medlemsstater eller agenturer eller organer, der er oprettet i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, end dem, der anvendes i de tilsvarende bestemmelser for videregivelse af oplysninger på nationalt plan.

Artikel 13

Videregivelse til de kompetente myndigheder i tredjestater eller til internationale organer

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, kun må videregives til tredjestater eller internationale organer, hvis:

- a) det er nødvendigt for forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner

2. Videregivelse uden forhåndsgodkendelse i henhold til stk. 1, litra c), tillades kun, hvis videregivelsen af oplysningerne er afgørende for forebyggelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller en tredjestats offentlige sikkerhed eller en medlemsstats væsentlige interesser, og forhåndsgodkendelsen ikke kan indhentes i tide. Den myndighed, der skal give sin godkendelse, skal orienteres omgående.

3. Uanset stk. 1, litra d), kan personoplysninger videregives, hvis:

- a) den nationale lovgivning i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne, giver mulighed herfor på grund af:

- i) den registreredes specifikke legitime interesser, eller
- ii) legitime vigtige interesser, navnlig vigtige offentlige interesser, eller

- b) tredjestaten eller det modtagende internationale organ giver sikkerhedsgarantier, som den pågældende medlemsstat anser for tilstrækkelige i henhold til sin nationale lovgivning.

4. Vurderingen af, om beskyttelsesniveauet i stk. 1, litra d), er tilstrækkeligt, sker på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en type videregivelse af oplysninger. Til grund for vurderingen lægges navnlig oplysningernes art, den eller de påtænkte behandlings formål og varighed, oprindelseslandet og det land eller det internationale organ, der er slutmodtager, de retsregler — almindelige regler eller sektorregler — der er i kraft i den pågældende tredjestat eller det pågældende internationale organ, samt de regler for god forretningskik og de sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i landet.

Artikel 14

Videregivelse af oplysninger til private i medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at personoplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstats kompetente myndighed, kun kan videregives til private, hvis:

- a) den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet, har givet tilladelse til videregivelse i henhold til sin nationale lovgivning
- b) den registreredes specifikke legitime interesser ikke forhindrer videregivelse, og
- c) videregivelse af oplysninger i særlige tilfælde er afgørende for den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne til en privat, af hensyn til:
 - i) udførelsen af en opgave, den er blevet pålagt ved lov
 - ii) forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner
 - iii) afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, eller
 - iv) forebyggelse af alvorlige krænkelse af enkeltpersoners rettigheder.

2. Den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne til en privatperson, orienterer denne om, hvilke formål oplysningerne udelukkende må anvendes til.

Artikel 15

Oplysninger på den kompetente myndigheds anmodning

Efter anmodning orienterer modtageren den kompetente myndighed, der har videregivet eller stillet personoplysningerne til rådighed, om behandlingen af disse.

Artikel 16

Oplysningspligt over for den registrerede

1. Medlemsstaterne sikrer, at den registrerede er underrettet om myndighedernes indsamling og behandling af personoplysninger i henhold til den nationale lovgivning.

2. Når personoplysninger er blevet videregivet eller stillet til rådighed mellem medlemsstater, kan hver medlemsstat i henhold til de i stk. 1 omhandlede bestemmelser i dens nationale lovgivning anmode den anden medlemsstat om ikke at underrette den registrerede. I sådanne tilfælde underretter sidstnævnte medlemsstat kun den registrerede, hvis den anden medlemsstats på forhånd har givet sit samtykke hertil.

Artikel 17

Ret til indsigt

1. Hver registreret person har ret til på anmodning, fremsat med rimelige mellemrum, uhindret og uden større ventetid eller større udgifter, at modtage:

- a) mindst en bekræftelse fra den registeransvarlige eller den nationale tilsynsmyndighed af, om der er videregivet person-

oplysninger eller stillet personoplysninger til rådighed om den pågældende, samt information om de modtagere eller kategorier af modtagere, oplysningerne er videregivet til, og meddelelse om, hvilke oplysninger der er omfattet af behandlingen, eller

- b) mindst en bekræftelse fra den nationale tilsynsmyndighed på, at der er foretaget alle fornødne kontroller.

2. Medlemsstaterne kan træffe lovmæssige foranstaltninger, der begrænser retten til indsigt, jf. stk. 1, litra a), hvis en sådan begrænsning under hensyn til den pågældende persons legitime interesser, er en nødvendig og proportionel foranstaltning:

- a) for at undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- b) for at undgå, at forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen og retsforfølgning af strafbare handlinger skades, eller af hensyn til fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
- c) for at beskytte den offentlige sikkerhed
- d) for at beskytte den nationale sikkerhed
- e) for beskyttelsen af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder.

3. Nægtelse eller begrænsning af adgangen til oplysninger skal meddeles den registrerede skriftligt. Samtidig skal de faktiske eller retlige grunde, som afgørelsen hviler på, også meddeles vedkommende. Sidstnævnte meddelelse kan undlades, hvis dette kan begrundes i henhold til stk. 2, litra a)-e). I alle disse tilfælde skal den registrerede gøres opmærksom på, at han/hun kan indgive klage til den kompetente nationale tilsynsmyndighed, en retlig myndighed eller en domstol.

Artikel 18

Ret til berigtigelse, sletning eller blokering

1. Den registrerede har ret til at forvente, at den registeransvarlige overholder sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 8 og 9 med hensyn til at berigtige, slette eller blokere personoplysninger, der følger af denne rammeafgørelse. Medlemsstaterne bestemmer, hvorvidt den registrerede kan gøre denne rettighed gældende direkte overfor den registeransvarlige eller gennem den kompetente nationale tilsynsmyndighed. Hvis den registeransvarlige afslår berigtigelse, sletning eller blokering, skal afslaget meddeles skriftligt, og den registrerede skal orienteres om mulighederne i henhold til den nationale lovgivning for at indgive en klage eller indbringe sagen for en retsinstant. Efter behandlingen af klagen informeres den registrerede om, hvorvidt den registeransvarlige har handlet korrekt eller ej. Medlemsstaterne kan også fastsætte, at den registrerede skal underrettes af den kompetente nationale tilsynsmyndighed om, at der er foretaget en undersøgelse.

2. Hvis den registrerede gør indsigelse mod rigtigheden af en personoplysning, og det ikke kan konstateres, om denne oplysning er rigtig eller ej, kan der anføres en bemærkning ud for oplysningen.

Artikel 19

Kompensationsret

1. Enhver, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er uforenelig med de nationale bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af denne rammeafgørelse, er berettiget til erstatning for den forvoldte skade fra den registeransvarlige eller en anden myndighed, der er kompetent i henhold til den nationale lovgivning.

2. Hvis en kompetent myndighed i en medlemsstat har videregivet personoplysninger, kan modtageren inden for rammerne af det ansvar, han/hun i henhold til den nationale lovgivning har over for den skadelidte, ikke påberåbe sig, at de videregivne oplysninger var urigtige. Hvis modtageren yder erstatning for en skade, der er forårsaget af anvendelsen af urigtigt videregivne oplysninger, refunderer den videregivende kompetente myndighed modtageren den ydede skadeserstatning under hensyn til et eventuelt ansvar hos modtageren.

Artikel 20

Klageadgang

Med forbehold af en eventuel administrativ klageadgang, inden sagen indbringes for en domstol, har den registrerede ret til at indbringe krænkelse af de rettigheder, der garanteres ham/hende i henhold til national lovgivning, for en domstol.

Artikel 21

Fortrolighed i forbindelse med behandlingen

1. Enhver med adgang til personoplysninger, som falder ind under denne rammeafgørelses anvendelsesområde, må kun behandle disse oplysninger i deres egenskab af ansatte i eller efter instruks fra den kompetente myndighed, medmindre andet er fastsat ved lov.

2. Enhver, der arbejder for en kompetent myndighed i en medlemsstat, er bundet af alle de databeskyttelsesregler, der gælder for den pågældende kompetente myndighed.

Artikel 22

Sikkerhed i forbindelse med behandlingen

1. Medlemsstaterne fastsætter, at de kompetente myndigheder skal iværksætte de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig

eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse i et net eller tilrådighedsstillelse af oplysninger ved at give direkte elektronisk adgang, og mod enhver anden form for ulovlig behandling. Der tages i den forbindelse navnlig hensyn til de risici, som behandlingen indebærer, og arten af de oplysninger, som skal beskyttes. Disse foranstaltninger skal under hensyn til det aktuelle tekniske niveau og de omkostninger, som er forbundet med deres iværksættelse, tilvejebringe et tilstrækkeligt sikkerhedsniveau i forhold til de risici, som behandlingen indebærer, og arten af de oplysninger, som skal beskyttes.

2. Med henblik på elektronisk behandling af oplysninger træffer hver medlemsstat passende foranstaltninger til at sikre:

- a) at uautoriserede personer ikke kan få adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
- b) at databærene hverken kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
- c) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med lagring)
- d) at edb-systemerne ikke via datatransmissionsanlæg kan benyttes af uautoriserede personer (brugerkontrol)
- e) at personer med bemyndigelse til at anvende et elektronisk databehandlingssystem kun har adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse (kontrol med dataadgangen)
- f) at det er muligt at kontrollere og fastslå, til hvilke organer der er blevet eller kan være blevet videregivet eller stillet personoplysninger til rådighed ved hjælp af datakommunikationsudstyr (kontrol med kommunikationsudstyr)
- g) at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i edb-systemerne, hvornår og af hvem (kontrol med indlæsning)
- h) at der ikke er mulighed for ubemyndiget læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under overførsler af disse eller under transport af databærere (kontrol med transport)
- i) at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres (genopretning)
- j) at systemet fungerer, at indtrufne fejl meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (ægtthed).

3. Medlemsstaterne fastsætter, at der som registerfører kun må udpeges én person, der kan garantere, at han/hun kan træffe de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, og overholde de instrukser, der er omhandlet i artikel 21. Den kompetente myndighed skal kontrollere, at registerføreren lever op til disse krav.

4. Registerføreren må kun behandle personoplysninger på grundlag af en retsakt eller en skriftlig kontrakt.

Artikel 23

Forudgående høring

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente nationale tilsynsmyndigheder høres inden behandling af personoplysninger, der vil indgå i et nyt register, der skal oprettes:

- a) når der behandles særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 6, eller
- b) når formen for behandling, især anvendelse af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, i andre henseender indebærer særlige risici for den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder især dennes privatliv.

Artikel 24

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at denne rammeafgørelses bestemmelser gennemføres fuldt ud, og de fastsætter bl.a. sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal finde anvendelse i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af denne rammeafgørelse.

Artikel 25

Nationale tilsynsmyndigheder

1. Hver medlemsstat fastsætter bestemmelser om, at der skal udpeges en eller flere offentlige myndigheder, der har til opgave på dens område at yde rådgivning og påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af denne rammeafgørelse. Disse myndigheder udøver de funktioner, der tillægges dem, i fuld uafhængighed.
2. Hver tilsynsmyndighed skal navnlig kunne:
 - a) iværksætte efterforskninger og bl.a. have adgang til de oplysninger, der gøres til genstand for en behandling, og kunne indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for at varetage dens tilsynsopgaver
 - b) gribe effektivt ind ved f.eks. at afgive udtalelser forud for iværksættelsen af behandlinger og sikre en passende offent-

liggørelse af disse udtalelser, at beordre oplysninger blokeret, slettet eller tilintetgjort, midlertidigt eller definitivt at forbyde en behandling, at udstede en advarsel til den registeransvarlige eller påtale en overtrædelse over for den registeransvarlige eller ved at høre nationale parlamenter eller andre politiske institutioner

- c) indbringe overtrædelser af de nationale bestemmelser, som vedtages til gennemførelse af denne rammeafgørelse, for retsinstanserne eller gøre retsinstanserne opmærksom på disse overtrædelser. Afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden, som går en involveret part imod, kan indbringes for en retsinstans.

3. Enhver person kan indbringe en sag for enhver tilsynsmyndighed vedrørende beskyttelse af vedkommendes rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandlingen af personoplysninger. Den registrerede underrettes om, hvorledes sagen følges op.

4. Medlemsstaterne fastsætter, at tilsynsmyndighedernes medlemmer og ansatte er bundet af de databeskyttelsesbestemmelser, der gælder for den kompetente myndighed, og også efter deres fratreden har tavshedspligt for så vidt angår de fortrolige oplysninger, de har adgang til.

Artikel 26

Forholdet til aftaler med tredjestater

Denne rammeafgørelse berører ikke forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne eller EU i henhold til bilaterale og/eller multilaterale aftaler indgået med tredjestater, som er gældende ved denne rammeafgørelses vedtagelse.

Ved anvendelsen af disse aftaler foretages overførsel til en tredjestat af personoplysninger, der er indsamlet i en anden medlemsstat, i henhold til artikel 13, stk. 1, litra c), eller, hvis det er relevant, artikel 13, stk. 2.

Artikel 27

Evaluering

1. Medlemsstaterne aflægger senest den 27. november 2013 rapport til Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet for at sikre, at denne rammeafgørelse overholdes fuldt ud, og navnlig også for så vidt angår de bestemmelser, der allerede skal overholdes, når oplysningerne indsamles. Kommissionen undersøger især følgerne af disse bestemmelser med henblik på anvendelsesområdet for denne rammeafgørelse, som fastlagt i artikel 1, stk. 2.

2. Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet inden et år om resultatet af den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, og vedlægger sin rapport eventuelle forslag til ændringer til denne rammeafgørelse.

*Artikel 28***Forbindelse til tidligere vedtagne EU-retsakter**

I tilfælde, hvor der i en retsakt, der er vedtaget før datoen for denne rammeafgørelses ikrafttræden og i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og som regulerer udveksling af personoplysninger mellem medlemsstater eller medlemsstaters udpegede myndigheders adgang til informationssystemer udviklet i medfør af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, er fastsat særlige bestemmelser om den modtagende medlemsstat anvendelse af sådanne oplysninger, har disse bestemmelser forrang for de bestemmelser i denne rammeafgørelse, der vedrører anvendelse af oplysninger, der modtages fra eller stilles til rådighed af en anden medlemsstat.

*Artikel 29***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelses bestemmelser inden den 27. november 2010.

2. Senest samme dato meddeler medlemsstaterne Generalsekretariat for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret samt information om de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 25. På baggrund af en rapport udarbejdet på baggrund af disse oplysninger fra Kommissionen undersøger Rådet inden den 27. november 2011, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelses bestemmelser.

*Artikel 30***Ikrafttræden**

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2008.

På Rådets vegne

M. ALLIOT-MARIE

Formand

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2008/978/RIA**af 18. december 2008****om en europæisk bevissikringskendelse med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31 og 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Ifølge konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, navnlig punkt 33, skal princippet om gensidig anerkendelse være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.
- (2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager ⁽²⁾. Rammeafgørelsen er nødvendig for at supplere foranstaltning nr. 5 og 6 i nævnte program, der omhandler gensidig anerkendelse af kendelser vedrørende sikring af bevismateriale.
- (3) I punkt 3.3.1. i Haag-programmet ⁽³⁾, der indgår i konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 4. og 5. november 2004, understreges vigtigheden af at gennemføre det samlede program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser, og indførelsen af den europæiske bevissikringskendelse fremhæves som en prioritet.
- (4) Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om en europæisk arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽⁴⁾ var den første konkrete foranstaltning på det strafferetlige område, hvor princippet om gensidig anerkendelse blev anvendt.
- (5) Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af aktiver eller bevismateriale ⁽⁵⁾ omhandler behovet for umiddelbar gensidig anerkendelse af kendelser for at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af bevismateriale. Den omhandler imidlertid kun den del af det retlige samarbejde i straffesager, der vedrører bevismateriale, og den efterfølgende overførsel af bevismaterialet er reguleret af procedurerne for gensidig retshjælp.
- (6) Det er derfor nødvendigt yderligere at forbedre det retlige samarbejde ved at anvende princippet om gensidig anerkendelse på en retsafgørelse i form af en europæisk bevissikringskendelse vedrørende fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager.
- (7) Den europæiske bevissikringskendelse kan anvendes til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager, i hvilke der kan udstedes en europæisk bevissikringskendelse. Dette kan f.eks. omfatte genstande, dokumenter og data fra tredjemand eller fra ransagning af lokaler, herunder mistænktets private lokaler, historiske oplysninger om brug af tjenester, herunder finansielle transaktioner, historiske registre over vidneforklaringer, afhøringer og forhør og andre registre, herunder resultater af særlige efterforskningsteknikker.
- (8) Princippet om gensidig anerkendelse er baseret på en høj grad af tillid mellem medlemsstaterne. For at styrke denne tillid skal rammeafgørelsen indeholde klare garantier for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Den europæiske bevissikringskendelse bør derfor kun udstedes af dommere, domstole, undersøgelsesdommere, offentlige anklagere og visse andre judicielle myndigheder, som defineret af medlemsstaterne i overensstemmelse med rammeafgørelsen.
- (9) Rammeafgørelsen er vedtaget i medfør af traktatens artikel 31 og vedrører derfor retligt samarbejde som omhandlet i denne bestemmelse med henblik på hjælp til indsamling af bevismateriale til brug i retssager som omhandlet i artikel 5 i rammeafgørelsen. Selv om andre myndigheder end dommere, domstole, undersøgelsesdommere og offentlige anklagere kan spille en rolle i forbindelse med indsamlingen af sådanne beviser i overensstemmelse med artikel 2, litra c), nr. ii), omfatter rammeafgørelsen ikke politi-, told- og grænsesamarbejde eller administrativt samarbejde, der reguleres af andre bestemmelser i traktaterne.

⁽¹⁾ EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 452.⁽²⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.⁽³⁾ EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.⁽⁵⁾ EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45.

- (10) Definitionen af »ransagning eller beslaglæggelse« bør ikke gøres gældende i forbindelse med anvendelsen af noget andet instrument, som finder anvendelse mellem medlemsstaterne, navnlig Europarådets konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager og de dertil hørende instrumenter.
- (11) Der bør kun udstedes en europæisk bevissikringskendelse, når det er nødvendigt og proportionalt at fremskaffe de ønskede genstande, dokumenter og data med henblik på straffesager. Endvidere bør der kun udstedes en europæisk bevissikringskendelse, når de pågældende genstande, dokumenter og data i et tilsvarende tilfælde kunne fremskaffes i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning. Udstedelsesmyndigheden er ansvarlig for at sikre, at disse betingelser overholdes. Grundene til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse bør derfor ikke omfatte disse spørgsmål.
- (12) Fuldbyrdeelsesmyndigheden bør anvende den mindst indgribende foranstaltning til fremskaffelse af de pågældende genstande, dokumenter eller data.
- (13) Fuldbyrdeelsesmyndigheden bør kun være forpligtet til at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse vedrørende elektroniske data, der ikke befinder sig i fuldbyrdeelsesstaten, i det omfang dette er muligt i henhold til dens lovgivning.
- (14) Udstedelsesmyndigheden skal, hvis udstedelsesstatens nationale lovgivning bestemmer dette i forbindelse med gennemførelsen af artikel 12, have mulighed for at anmode fuldbyrdeelsesmyndigheden om at overholde specifikke formkrav og procedurer med hensyn til retslige eller administrative skridt, der kan medvirke til, at det ønskede bevismateriale kan anerkendes i udstedelsesstaten, f.eks. officiel stempling af et dokument, tilstedeværelse af en repræsentant for udstedelsesstaten eller registrering af tidspunkter og datoer med henblik på at etablere en bevisekæde. Sådanne formkrav og procedurer bør ikke omfatte tvangsindgreb.
- (15) Fuldbyrde af en europæisk bevissikringskendelse bør i størst muligt omfang, og uden at dette anfægter de grundlæggende garantier i den nationale lovgivning, ske i overensstemmelse med de formkrav og procedurer, som udstedelsesstaten udtrykkeligt har angivet.
- (16) For at sikre et effektivt retligt samarbejde i straffesager bør muligheden for at afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse samt grundene til at udsætte dens fuldbyrdelse begrænses. Navnlig bør det for visse kategorier af lovovertrædelser ikke være muligt at afvise at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse med den begrundelse, at den handling, der har givet anledning til udstedelsen, ikke udgør en lovovertrædelse ifølge fuldbyrdeelsesstatens nationale lovgivning (dobbel strafbarhed).
- (17) Det bør være muligt at afvise en europæisk bevissikringskendelse, når dens anerkendelse eller fuldbyrdelse i fuldbyrdeelsesstaten ville indebære krænkelse af en immunitet eller et privilegium i denne stat. Der findes ikke nogen fælles definition af, hvad der udgør en immunitet eller et privilegium i Den Europæiske Union, og den præcise definition af disse begreber er derfor overladt til national lovgivning, der kan omfatte former for beskyttelse, der finder anvendelse på læge- og advokaterhvervet, men bør ikke tolkes på en måde, der er i modstrid med forpligtelsen til at ophæve visse grunde til afvisning i artikel 7 i Rådets retsakt af 16. oktober 2001 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af protokollen til konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater ⁽¹⁾.
- (18) Det bør være muligt at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, for så vidt fuldbyrdelsen vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter. En sådan grund til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse vil dog kun blive anvendt, når og i det omfang genstande, dokumenter eller data af sådanne grunde ikke vil blive anvendt som beviser i en tilsvarende national sag.
- (19) De specifikke bestemmelser i artikel 13, stk. 3, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, litra f), nr. i), foregriber ikke, hvordan og i hvilket omfang de andre grunde til afvisning i artikel 13, stk. 1, anvendes.
- (20) Det er nødvendigt med tidsfrister for at sikre et hurtigt, effektivt og konsekvent samarbejde om fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager i hele Den Europæiske Union.
- (21) Hver medlemsstat råder i sin lovgivning over retsmidler for så vidt angår de underliggende materielle grunde for afgørelser om bevisoptagelse, herunder om afgørelsen er nødvendig og proportional, om end disse retsmidler kan variere fra medlemsstat til medlemsstat og kan anvendes på forskellige stadier i retssagen.
- (22) Det er nødvendigt at indføre en mekanisme til vurdering af rammeafgørelsens effektivitet.

⁽¹⁾ EFT C 326 af 21.11.2001, s. 1.

- (23) Målet for rammeafgårelsen, nemlig at udskifte ordningen med gensidig retshjælp i straffesager hvad angår fremskaffelse af genstande, dokumenter og data mellem medlemsstater kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af målets omfang og virkninger, bedre opfyldes på EU-plan; Rådet kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i sidstnævnte artikel går rammeafgårelsen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (24) De personlige oplysninger, der behandles i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgårelsen, vil blive beskyttet i overensstemmelse med de relevante instrumenter, herunder principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger samt af den yderligere beskyttelse, der følger af rammeafgårelsen i overensstemmelse med artikel 23 i konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af 29. maj 2000 ⁽¹⁾.
- (25) Den europæiske bevissikringskendelse bør eksistere side om side med de eksisterende procedurer for gensidig retshjælp, men dette bør betragtes som en overgangssituation, indtil de former for indsamling af bevismateriale, der er udelukket fra rammeafgårelsens anvendelsesområde, i overensstemmelse med Haag-programmet også bliver omfattet af et instrument om gensidig anerkendelse, hvis vedtagelse vil sikre en fuldstændig ordning for gensidig anerkendelse, der træder i stedet for procedurerne for gensidig retshjælp.
- (26) Medlemsstaterne opfordres til i deres egen og Den Europæiske Unions interesse at udarbejde oversigtstabeller, der så vidt muligt stiller bestemmelserne i rammeafgårelsen over for de nationale gennemførelsesforanstaltninger, og at sende dem til Kommissionen sammen med teksten til den nationale lovgivning, der gennemfører rammeafgårelsen.
- (27) Rammeafgårelsen overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig kapitel VI. Intet i rammeafgårelsen må fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at den europæiske bevissikringskendelse er udstedt med det formål at retsforfølge eller straffe en person på grund af den pågældendes køn, race eller etniske baggrund, religion, seksuelle orientering, nationa-

litet, sprog eller politiske overbevisning, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.

- (28) Rammeafgårelsen er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.
- (29) Rammeafgårelsen berører ikke medlemsstaternes udøvelse af deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 33 i traktaten —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE

Artikel 1

Definition af den europæiske bevissikringskendelse og pligt til fuldbyrdelse

- Den europæiske bevissikringskendelse er en retsafgørelse udstedt af en kompetent myndighed i en medlemsstat med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data fra en anden medlemsstat til brug i de retssager, der er omhandlet i artikel 5.
- Medlemsstaterne skal fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse på grundlag af princippet om gensidig anerkendelse og i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeafgårelsen.
- Rammeafgårelsen indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper som knæsat i artikel 6 i traktaten, og eventuelle forpligtelser, der påhviler de judicielle myndigheder i denne henseende, berøres ikke.

Artikel 2

Definitioner

I rammeafgårelsen forstås ved:

- »udstedelsesstat«: den medlemsstat, hvori den europæiske bevissikringskendelse er blevet udstedt
- »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, på hvis område de ønskede genstande, dokumenter og data befinder sig eller, i tilfælde af elektroniske data, er direkte tilgængelige henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning
- »udstedelsesmyndighed«:
 - en dommer, domstol, undersøgelsesdommer, offentlig anklager eller

⁽¹⁾ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1.

- ii) enhver anden judiciel myndighed, der er defineret af udstedelsesstaten, og som i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager og har kompetence til at anordne bevisoptagelse i grænseoverskridende sager i henhold til national lovgivning
- d) »fuldbyrdsmyndighed«: den myndighed, der ifølge den nationale lovgivning til gennemførelse af rammeafgørelsen har kompetence til at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse i overensstemmelse med rammeafgørelsen
- e) »ransagning eller beslaglæggelse«: omfatter alle foranstaltninger i henhold til strafferetsplejen, hvorved en juridisk eller fysisk person med lovlig tvang kan pålægges at fremskaffe eller medvirke til at fremskaffe genstande, dokumenter og data, og som, hvis de ikke efterkommes, kan tvangsfuldbyrdes uden en sådan persons samtykke, eller kan give anledning til en sanktion.
- b) foretage legemsundersøgelser eller fremskaffe legemsmateriale eller biometriske data direkte fra en persons legeme, herunder DNA-prøver eller fingeraftryk
- c) fremskaffe oplysninger i realtid, herunder aflytning af kommunikationer, skjult overvågning eller kontrol med bankkonti
- d) foretage analyse af eksisterende genstande, dokumenter eller data
- e) fremskaffe kommunikationsdata, der opbevares af leverandører af en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste eller et offentligt kommunikationsnet.

3. Udveksling af oplysninger om straffedomme fra strafferegistre skal foregå i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2005/876/RIA af 21. november 2005 om udveksling af oplysninger fra strafferegistre ⁽¹⁾ og andre relevante instrumenter.

Artikel 3

Udpegelse af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i medfør af artikel 2, litra c) og d), når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdsstat.

2. Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af muligheden for at udpege en central myndighed eller centrale myndigheder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, meddeler Generalsekretariatet for Rådet oplysninger om den eller de pågældende centrale myndigheder. Disse angivelser er bindende for myndighederne i udstedelsesstaten.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

Artikel 4

Den europæiske bevissikringskendelses anvendelsesområde

1. Med forbehold af stk. 2 i denne artikel kan den europæiske bevissikringskendelse udstedes på de betingelser, der er anført i artikel 7, med henblik på fremskaffelse i fuldbyrdsstaten af genstande, dokumenter og data, som er nødvendige i udstedelsesstaten til de retssager, der er omhandlet i artikel 5. Den europæiske bevissikringskendelse omfatter de genstande, dokumenter og data, der er anført i kendelsen.

2. Den europæiske bevissikringskendelse kan ikke udstedes med henblik på at pålægge fuldbyrdsmyndigheden at:

- a) foranstalte samtaler, optage forklaringer eller iværksætte andre former for afhøringer, der involverer mistænkte, vidner, eksperter eller andre parter

4. Den europæiske bevissikringskendelse kan udstedes med henblik på fremskaffelse af genstande, dokumenter og data, der falder ind under stk. 2, hvis disse genstande, dokumenter eller data allerede er i fuldbyrdsmyndighedens besiddelse før udstedelsen af kendelsen.

5. Uanset stk. 1 omfatter den europæiske bevissikringskendelse også, hvis udstedelsesmyndigheden angiver dette, alle andre genstande, dokumenter eller data, som fuldbyrdsmyndigheden opdager i forbindelse med fuldbyrdsstaten af kendelsen og uden yderligere efterforskning finder relevante for den retssag, som har givet anledning til udstedelsen af den europæiske bevissikringskendelse.

6. Uanset stk. 2 kan den europæiske bevissikringskendelse også, hvis udstedelsesmyndigheden anmoder derom, omfatte optagelse af forklaringer fra personer, der var til stede ved fuldbyrdsstaten af den europæiske bevissikringskendelse, og med umiddelbar tilknytning til emnet for den europæiske bevissikringskendelse. De relevante regler i fuldbyrdsstaten, som finder anvendelse på nationale tilfælde, finder også anvendelse i forbindelse med optagelse af sådanne forklaringer.

Artikel 5

Retssager, som kan give anledning til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse

Den europæiske bevissikringskendelse kan udstedes:

- a) i straffesager, der er anlagt af eller som skal anlægges for en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning

⁽¹⁾ EUT L 322 af 9.12.2005, s. 33.

- b) i sager anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, og hvor afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager
- c) i sager anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, og hvor afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, og
- d) i forbindelse med sager som omhandlet i litra a), b) og c), der vedrører strafbare handlinger eller overtrædelser, som en juridisk person kan drages til ansvar for eller straffes for i udstedelsesstaten.

Artikel 6

Den europæiske bevissikringskendelses indhold og form

1. Den europæiske bevissikringskendelse i formularen i bilaget skal udfyldes og underskrives og indholdets rigtighed bekræftes af udstedelsesmyndigheden.
2. Den europæiske bevissikringskendelse skal udfærdiges på eller af udstedelsesstaten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdesstaten.

Enhver medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen eller på et senere tidspunkt i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, angive, at den accepterer kendelser eller oversættelser af kendelser til et eller flere andre af de officielle sprog, der anvendes af EU's institutioner.

AFSNIT II

PROCEDURER OG GARANTIER I UDSTEDELSESTATEN

Artikel 7

Betingelser for udstedelse af den europæiske bevissikringskendelse

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den europæiske bevissikringskendelse kun udstedes, når udstedelsesmyndigheden har sikret sig, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) fremskaffelse af de ønskede genstande, dokumenter og data er nødvendig og proportional i forhold til de retssager, der er omhandlet i artikel 5
- b) de omhandlede genstande, dokumenter og data ville i et tilsvarende tilfælde kunne fremskaffes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis de var tilgængelige på udstedelsesstatens område, selv om der eventuelt skulle anvendes andre processuelle foranstaltninger.

Opfyldelsen af disse betingelser i det enkelte tilfælde vurderes kun i udstedelsesstaten.

Artikel 8

Fremsendelse af den europæiske bevissikringskendelse

1. Den europæiske bevissikringskendelse kan fremsendes til den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor udstedelsesstatens kompetente myndighed har rimelig grund til at tro, at de relevante genstande, dokumenter og data befinder sig eller, i tilfælde af elektroniske data, er direkte tilgængelige i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning. Den fremsendes straks fra udstedelsesmyndigheden til fuldbyrdesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og som giver fuldbyrdesstaten mulighed for at fastslå ægtheden. Al yderligere officiel kommunikation foregår direkte mellem udstedelses- og fuldbyrdesmyndigheden.

2. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis dens retssystem tillader det, flere centrale myndigheder til at bistå de kompetente myndigheder. En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af dens interne retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske bevissikringskendelser samt anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder.

3. Hvis udstedelsesmyndigheden ønsker det, kan fremsendelsen foregå ved hjælp af det europæiske retlige netværks sikre telekommunikationssystem.

4. Hvis fuldbyrdesmyndigheden er ukendt, skal udstedelsesmyndigheden på alle måder, herunder gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, forsøge at fremskaffe de nødvendige oplysninger fra fuldbyrdesstaten.

5. Når den myndighed i fuldbyrdesstaten, der modtager den europæiske bevissikringskendelse, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse, skal den ex officio fremsende den europæiske bevissikringskendelse til fuldbyrdesmyndigheden og underrette udstedelsesmyndigheden herom.

6. Alle vanskeligheder i forbindelse med fremsendelsen eller ægtheden af dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse, løses ved direkte kontakter mellem de berørte udstedelses- og fuldbyrdesmyndigheder eller, hvor det er relevant, ved inddragelse af medlemsstaternes centrale myndigheder.

Artikel 9

Europæisk bevissikringskendelse, der har forbindelse til en tidligere kendelse eller en indefrysningkendelse

1. Hvis udstedelsesmyndigheden udsteder en europæisk bevissikringskendelse, som supplerer en tidligere europæisk bevissikringskendelse, eller som er en opfølgning af en indefrysningkendelse fremsendt i henhold til rammeafgørelse 2003/577/RIA, angiver den dette i den europæiske bevissikringskendelse i overensstemmelse med formularen i bilaget.

2. Hvis udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med de gældende bestemmelser deltager i fuldbyrdelsen af kendelsen i fuldbyrdelsesstaten, kan den med forbehold af erklæringer fremsat i henhold til artikel 3, stk. 2, indlevere en europæisk bevissikringskendelse, som supplerer den tidligere kendelse, direkte til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed, mens den befinder sig i den pågældende stat.

Artikel 10

Betingelser for anvendelse af personoplysninger

1. Personoplysninger, der er fremskaffet inden for rammerne af rammeafgørelsen, kan anvendes af udstedelsesstaten i forbindelse med:

- a) sager, i hvilke der kan udstedes en europæisk bevissikringskendelse
- b) andre retslige og administrative procedurer, som hænger direkte sammen med de sager, der er nævnt i litra a)
- c) afværgelse af en umiddelbar og alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed.

Personoplysninger, der er fremskaffet inden for rammerne af rammeafgørelsen til andre formål end dem, der er nævnt i litra a), b) og c), kan kun anvendes med fuldbyrdelsesstatens forudgående samtykke, medmindre udstedelsesstaten har indhentet samtykke fra den pågældende person.

2. I forbindelse med en bestemt sag kan fuldbyrdelsesstaten kræve, at den medlemsstat, som personoplysningerne er fremsendt til, underretter den om anvendelsen af de pågældende oplysninger.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på personoplysninger, som er fremskaffet af en medlemsstat i medfør af rammeafgørelsen, og som hidrører fra denne medlemsstat.

AFSNIT III

PROCEDURER OG GARANTIER I FULDBYRDELSESSTATEN

Artikel 11

Anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden skal anerkende en europæisk bevissikringskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 8, uden yderligere formaliteter og straks træffe de

nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse på samme måde, som hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten skulle fremskaffe genstandene, dokumenterne og dataene, medmindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 13 omhandlede grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de i artikel 16 omhandlede grunde til udsættelse.

2. Fuldbyrdelsesstaten er ansvarlig for valget af de foranstaltninger, der i henhold til dens nationale lovgivning sikrer tilvejebringelse af genstande, dokumenter og data, der er omhandlet af en kendelse, og for beslutningen om, hvorvidt det er nødvendigt at anvende tvangsforanstaltninger for at yde denne bistand. Foranstaltninger, som nødvendiggøres af den europæiske bevissikringskendelse, træffes i overensstemmelse med gældende processuelle regler i fuldbyrdelsesstaten.

3. Hver medlemsstat sikrer:

i) at alle foranstaltninger, som der ville være adgang til i en tilsvarende national sag i fuldbyrdelsesstaten, også vil kunne benyttes med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse

og

ii) at der er adgang til foranstaltninger, herunder ransagning og beslaglæggelse, med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse, når kendelsen vedrører en af de lovovertrædelser, der er nævnt i artikel 14, stk. 2.

4. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke er en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, og den europæiske bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en af de nævnte myndigheder i udstedelsesstaten, kan fuldbyrdelsesmyndigheden beslutte, at der i den pågældende sag ikke må foretages ransagning eller beslaglæggelse med henblik på fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse. Inden fuldbyrdelsesmyndigheden træffer en sådan beslutning, skal den høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

5. En medlemsstat kan ved vedtagelsen af rammeafgørelsen fremsætte en erklæring eller efterfølgende fremsende en meddelelse til Generalsekretariatet for Rådet med krav om bekræftelse i alle de sager, hvor udstedelsesmyndigheden ikke er en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager, og hvor de foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning vil skulle anordnes eller overvåges af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i en tilsvarende national sag.

Artikel 12

Formkrav som skal følges i fuldbyrdelsesstaten

Fuldbyrdelsesmyndigheden skal opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet, medmindre andet er fastsat i rammeafgørelsen, og forudsat at sådanne formkrav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten. Denne artikel skaber ikke pligt til at træffe tvangsforanstaltninger.

Artikel 13

Grunde til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse

1. Fuldbyrdelesstaten kan afvise at anerkende eller fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse:

- a) hvis fuldbyrdelse vil krænke *ne bis in idem*-princippet
- b) hvis det forhold, der ligger til grund for den europæiske bevissikringskendelse, i de tilfælde, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, ikke udgør en lovovertrædelse i henhold til fuldbyrdelesstatens lovgivning
- c) hvis det ikke er muligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse ved hjælp af nogen af de foranstaltninger, som fuldbyrdelesmyndigheden har adgang til i det specifikke tilfælde i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3
- d) hvis der ifølge fuldbyrdelesstatens lovgivning gælder immuniteter og privilegier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse
- e) hvis den europæiske bevissikringskendelse i et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4 eller 5, ikke er blevet bekræftet
- f) hvis den europæiske bevissikringskendelse vedrører lovovertrædelser, som:
 - i) i henhold til fuldbyrdelesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, eller
 - ii) er begået uden for udstedelsesstatens territorium, og fuldbyrdelesstatens lovgivning ikke hjemler retsforfølgning for sådanne lovovertrædelser, når de er begået uden for fuldbyrdelesstatens område
- g) hvis fuldbyrdelsen i et specifikt tilfælde vil skade vigtige nationale sikkerhedsinteresser, bringe informationskilden i fare eller medføre anvendelse af klassificerede oplysninger vedrørende specifikke efterretningsaktiviteter, eller
- h) hvis formularen i bilaget er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt og ikke er blevet udfyldt eller rettet inden for en rimelig frist, som fuldbyrdelesmyndigheden har fastsat.

2. Beslutningen om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse i henhold til stk. 1, træffes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i fuldbyrdelesstaten. Hvis den europæiske bevissikringskendelse er udstedt af en judicial myndighed som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. ii), og den europæiske bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten, kan beslutningen også træffes af enhver anden judicial myndighed, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis dette er hjemlet i denne lovgivning.

3. Beslutninger i henhold til stk. 1, litra f), nr. i), vedrørende lovovertrædelser, der delvis er begået på fuldbyrdelesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, træffes af de kompetente myndigheder, der er nævnt i stk. 2, under ekstraordinære omstændigheder og i hvert enkelt tilfælde, idet der tages hensyn til sagens specifikke omstændigheder, og navnlig om en større eller væsentlig del af den pågældende lovovertrædelse har fundet sted i udstedelsesstaten, om den europæiske bevissikringskendelse vedrører et forhold, der ikke er en lovovertrædelse i henhold til fuldbyrdelesstatens lovgivning, og om det ville være nødvendigt at foretage en ransagning og beslaglæggelse som led i fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse.

4. Overvejer en kompetent myndighed at anvende stk. 1, litra f), nr. i), som grund til at afvise en europæisk bevissikringskendelse, hører den Eurojust, inden den træffer sin beslutning.

Hvis den kompetente myndighed ikke er enig i Eurojusts udtalelse, sørger medlemsstaterne for, at myndigheden begrundes sin beslutning, og at Rådet underrettes.

5. I de i stk. 1, litra a), g) og h), omhandlede tilfælde skal den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten, inden den beslutter helt eller delvis ikke at anerkende eller ikke at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, med alle relevante midler høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode den om hurtigst muligt at give supplerende oplysninger.

Artikel 14

Dobbelt strafbarhed

1. Anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse kontrolleres ikke med henblik på dobbelt strafbarhed, medmindre det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse.

2. Hvis det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse som led i fuldbyrdelsen af kendelsen, kontrolleres følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning under ingen omstændigheder med henblik på dobbelt strafbarhed, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt

- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- og flykapring
- sabotage.

3. Hvis den europæiske bevissikringskendelse ikke vedrører nogen af de lovovertrædelser, der er nævnt i stk. 2, og dens fuldbyrdelse vil indebære ransagning eller beslaglæggelse, kan anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse underkastes betingelsen om dobbelt strafbarhed.

For så vidt angår lovovertrædelser vedrørende skatter og afgifter, told og valuta kan anerkendelse og fuldbyrdelse ikke afvises med den begrundelse, at loven i fuldbyrdesstaten ikke foreskriver samme skatter og afgifter eller ikke indeholder de samme regler for skatter, afgifter, told og valuta som lovgivningen i udstedelsesstaten.

4. Den i stk. 3 fastsatte betingelse om dobbelt strafbarhed vil blive taget op til fornyet overvejelse af Rådet inden den 19. januar 2014, i lyset af de oplysninger, som Rådet måtte have modtaget.

5. Rådet kan med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i traktatens artikel 39, stk. 1, beslutte at tilføje andre kategorier af lovovertrædelser til listen i stk. 2.

Artikel 15

Frister for anerkendelse, fuldbyrdelse og overførsel

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelse af de frister, der er fastsat i denne artikel. Hvis udstedelsesmyndigheden i den europæiske bevissikringskendelse har anført, at det på grund af proceduremæssige frister eller andre særligt hastende omstændigheder er nødvendigt med en kortere frist, tager fuldbyrdelsesmyndigheden så vidt muligt hensyn til et sådant krav.

2. Enhver beslutning om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse træffes så hurtigt som muligt og senest 30 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske bevissikringskendelse, jf. dog stk. 4.

3. Medmindre der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 16, eller de ønskede genstande, dokumenter og data allerede er i fuldbyrdelsesmyndighedens besiddelse, tager fuldbyrdelsesmyndigheden disse genstande, dokumenter og data i besiddelse hurtigst muligt og senest 60 dage efter, at den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har modtaget den europæiske bevissikringskendelse, jf. dog stk. 4.

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

4. Hvis det i en specifik sag ikke er muligt for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed at overholde fristen i henholdsvis stk. 2 eller 3, underretter den hurtigst muligt med ethvert middel den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der skønnes nødvendig, før de relevante skridt kan tages.

5. Medmindre der er iværksat et retsmiddel i overensstemmelse med artikel 18, eller der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 16, overfører fuldbyrdelsesstaten hurtigst muligt de genstande, dokumenter og data, der er fremskaffet på grundlag af den europæiske bevissikringskendelse, til udstedelsesstaten.

6. Når fuldbyrdelsesmyndigheden overfører de fremskaffede genstande, dokumenter og data, angiver den, om den ønsker dem tilbageleveret til fuldbyrdelsesstaten, når udstedelsesstaten ikke længere har brug for dem.

Artikel 16

Grunde til at udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen

1. Anerkendelsen af en europæisk bevissikringskendelse kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten:

- a) såfremt formularen i bilaget er ufuldstændig eller åbenlyst ukorrekt, indtil formularen er blevet udfyldt eller rettet, eller
- b) såfremt den europæiske bevissikringskendelse i et af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 11, stk. 4 eller 5, ikke er blevet bekræftet, indtil en sådan bekræftelse er givet.

2. Fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse kan udsættes i fuldbyrdelsesstaten:

- a) såfremt fuldbyrdelsen vil kunne påvirke en igangværende strafferetlig efterforskning eller retsforfølgning, så længe en sådan udsættelse er nødvendig, eller
- b) såfremt de omhandlede genstande, dokumenter og data allerede anvendes i forbindelse med andre sager, indtil de ikke længere er nødvendige til dette formål.

3. Beslutningen om at udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse i henhold til stk. 1 eller 2, træffes af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i fuldbyrdelsesstaten. Hvis den europæiske bevissikringskendelse er udstedt af en juridisk myndighed som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. ii), og den europæiske

bevissikringskendelse ikke er blevet bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager i udstedelsesstaten, kan beslutningen også træffes af enhver anden juridisk myndighed, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens lovgivning, hvis dette er hjemlet i denne lovgivning.

4. Så snart grunden til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse og underretter den relevante kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 17

Pligt til underretning

Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden:

1) straks ved hjælp af ethvert middel:

- a) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse og uden yderligere efterforskning finder, at der eventuelt er behov for at iværksætte efterforskningsskridt, der ikke var forudset fra begyndelsen, eller som ikke kunne præciseres, da kendelsen blev udstedt, således at udstedelsesmyndigheden kan træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag
- b) hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten fastslår, at kendelsen ikke er blevet fuldbyrdet i overensstemmelse med lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten

c) hvis fuldbyrdelsesmyndigheden fastslår, at den i den pågældende sag ikke kan opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet i overensstemmelse med artikel 12.

Efter anmodning fra udstedelsesmyndigheden bekræftes oplysningerne i givet fald omgående ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor

2) omgående ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor:

- a) om den europæiske bevissikringskendelses fremsendelse til den kompetente myndighed, der har ansvaret for fuldbyrdelsen, i medfør af artikel 8, stk. 5

- b) om enhver beslutning, der er truffet i henhold til artikel 15, stk. 2, om at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse samt begrundelsen herfor
- c) om udsættelse af fuldbyrdelsen eller anerkendelsen af den europæiske bevissikringskendelse, begrundelsen herfor og om muligt udsættelsens forventede varighed
- d) om, at det er umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, fordi de omhandlede genstande, dokumenter og data er forsvundet, blevet tilintetgjort eller ikke forefindes på det sted, der er angivet i den europæiske bevissikringskendelse eller fordi de omhandlede genstande, dokumenter og data ikke er blevet lokaliseret tilstrækkeligt præcist, selv efter kontakt med udstedelsesstatens kompetente myndighed.

Artikel 18

Retsmidler

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at alle interesserede parter, herunder tredjemand i god tro, har adgang til retsmidler i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse i medfør af artikel 11 for at beskytte deres legitime interesser. Medlemsstaterne kan begrænse de i dette stykke nævnte retsmidler til tilfælde, hvor den europæiske bevissikringskendelse fuldbyrdes ved tvangsforanstaltninger. En anmodning om iværksættelse af retsmidler indgives til en domstol i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats lovgivning.
2. De materielle grunde til udstedelse af en europæisk bevissikringskendelse, herunder overholdelse af betingelserne i artikel 7, kan kun anfægtes ved en domstol i udstedelsesstaten. Udstedelsesstaten sikrer, at der er adgang til de retsmidler, der står til rådighed i en tilsvarende national sag.
3. Medlemsstaterne sikrer, at eventuelle frister for iværksættelse af retsmidler som omhandlet i stk. 1 og 2, anvendes på en måde, der giver alle berørte parter effektive retsmidler.
4. Hvis retsmidlet iværksættes i fuldbyrdelsesstaten, skal den judicielle myndighed i udstedelsesstaten underrettes herom og om de grunde, hvorpå retsmidlet støttes, således at den kan fremlægge de anbringender, den finder nødvendige. Den skal orienteres om udfaldet.
5. Udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette udøvelsen af retten til iværksættelse af retsmidler efter stk. 1 og 2, bl.a. ved at give de berørte parter relevante og fyldestgørende oplysninger.

6. Fuldbyrdelsesstaten kan suspendere overførslen af genstande, dokumenter og data, mens den afventer udfaldet af et retsmiddel.

Artikel 19

Refusion

1. Hvis fuldbyrdelsesstaten i henhold til sin lovgivning er ansvarlig for skade, der er forvoldt en af de i artikel 18 omhandlede parter i forbindelse med fuldbyrdelse af en europæisk bevissikringskendelse, der er fremsendt til den i medfør af artikel 8, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdelsesstaten de beløb, denne som følge af dette ansvar har ydet i erstatning til nævnte part, medmindre og i det omfang skaden eller en del af skaden skyldes fuldbyrdelsesstatens handle måde, jf. dog artikel 18, stk. 2.

2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes nationale lovgivning vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om erstatning.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Overvågning af rammeafgørelsens effektivitet

1. En medlemsstat, der har haft gentagne problemer med en anden medlemsstat ved fuldbyrdelsen af europæiske bevissikringskendelser, som ikke har kunnet løses bilateralt, underretter Rådet herom for at bistå det i dets evaluering af anvendelsen af rammeafgørelsen i medlemsstaterne.
2. Rådet evaluerer især, hvordan medlemsstaterne i praksis anvender bestemmelserne i rammeafgørelsen.

Artikel 21

Forbindelse til andre retlige instrumenter

1. Rammeafgørelsen eksisterer side om side med eksisterende retlige instrumenter i forbindelserne mellem medlemsstaterne, for så vidt disse vedrører anmodninger om gensidig retshjælp vedrørende bevismateriale, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. dog stk. 2 og uden at det berører anvendelsen af disse instrumenter i forbindelserne mellem medlemsstaterne og tredjelande.
2. Udstedelsesmyndighederne henholder sig til den europæiske bevissikringskendelse, når alle de genstande, dokumenter og data, der ønskes fra fuldbyrdelsesstaten, falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Udstedelsesmyndighederne kan gøre brug af gensidig retshjælp til at fremskaffe genstande, dokumenter og data, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde, hvis de udgør en del af en bredere anmodning om retshjælp, eller udstedelsesmyndigheden i den pågældende sag mener, at dette vil lette samarbejdet med fuldbyrdsstaten.

4. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttræden, for så vidt sådanne aftaler eller ordninger giver mulighed for at udvide eller udbygge rammeafgørelsens mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette de procedurer for bevisoptagelse, der falder ind under rammeafgørelsens anvendelsesområde.

5. De aftaler og ordninger, der er omhandlet i stk. 4, må på ingen måde berøre forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er part i disse aftaler eller ordninger.

6. Medlemsstaterne underretter Rådet og Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 4 senest tre måneder efter undertegnelsen af disse.

Artikel 22

Overgangsbestemmelser

Anmodninger om gensidig retshjælp modtaget inden den 19. januar 2011 vil fortsat være reguleret af de eksisterende instrumenter om gensidig retshjælp i straffesager.

Artikel 23

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme rammeafgørelsen senest den 19. januar 2011.

2. Medlemsstaterne meddeler senest den 19. januar 2011 Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af rammeafgørelsen, i national ret.

3. I forbindelse med vedtagelsen af rammeafgørelsen underretter de medlemsstater, der har til hensigt at gennemføre afvisningsgrunden i artikel 13, stk. 1, litra f), i national ret, generalsekretæren for Rådet herom ved at fremsætte en erklæring.

4. Tyskland kan ved en erklæring forbeholde sig ret til at lade fuldbyrdelsen af en europæisk bevissikringskendelse kontrollere med henblik på dobbelt strafbarhed i de i artikel 14, stk. 2, nævnte tilfælde vedrørende terrorisme, inter-

netkriminalitet, racisme og fremmedhad, sabotage, afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning eller bedrageri, hvis det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse for at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, medmindre udstedelsesmyndigheden har erklæret, at den pågældende lovovertrædelse i henhold til udstedelsesstatens lovgivning falder ind under de kriterier, der er angivet i erklæringen.

Hvis Tyskland ønsker at gøre brug af dette stykke, underretter det ved en erklæring Generalsekretariatet for Rådet herom ved vedtagelsen af rammeafgørelsen. Erklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Kommissionen forelægger senest den 19. januar 2012 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme rammeafgørelsen, eventuelt ledsaget af forslag til retsakter.

6. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne, Kommissionen og Eurojust om de erklæring, der fremsættes i medfør af artikel 6 og 11 og af denne artikel.

Artikel 24

Revision

1. Hver medlemsstat underretter hvert år inden den 1. maj Rådet og Kommissionen om eventuelle vanskeligheder, der er opstået i det foregående kalenderår med hensyn til ved fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse i forbindelse med artikel 13, stk. 1.

2. Tyskland underretter i begyndelsen af hvert kalenderår Rådet og Kommissionen om, hvor mange gange den begrundelse for ikke-ankendelse eller ikke-fuldbyrdelse, som er omhandlet i artikel 23, stk. 4, har fundet anvendelse i løbet af det foregående år.

3. Senest den 19. januar 2014 udarbejder Kommissionen en rapport ud fra de oplysninger, den har modtaget i henhold til stk. 1 og 2, ledsaget af de initiativer, den måtte finde hensigtsmæssige. Rådet tager rammeafgørelsen op til revision på grundlag af rapporten og overvejer, om følgende bestemmelser skal ophæves eller ændres:

— artikel 13, stk. 1 og 3, samt

— artikel 23, stk. 4.

*Artikel 25***Ikrafttræden**

Rammeafgørelsen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2008.

På Rådets vegne

M. BARNIER

Formand

BILAG

EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE ⁽¹⁾

Denne kendelse er udstedt af en kompetent judiciel myndighed. Der anmodes om, at nedenstående genstande, dokumenter og data fremskaffes og overføres.

(A)

Udstedelsesstat

Fuldbyrdsstat

(B)

Den judicielle myndighed erklærer, at:

- (i) fremskaffelse af genstande, dokumenter og data, der ønskes fremskaffet ved den europæiske bevissikringskendelse, er nødvendig og proportional i forhold til formålet med nedenstående retssager
- (ii) det ville være muligt at fremskaffe disse genstande, dokumenter og data ifølge udstedelsesstatens lovgivning i et tilsvarende hjemligt tilfælde, hvis de var tilgængelige på udstedelsesstatens område, selv om der eventuelt skulle anvendes andre fremgangsmåder

(C) DEN JUDICIELLE MYNDIGHED, DER HAR UDSTEDT DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE

Officiel betegnelse:

.....

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

Post held (title/grade):

.....

Sæt kryds ved den type judiciel myndighed, der har udstedt kendelsen:

- (a) dommer eller domstol
- (b) undersøgelsesdommer
- (c) offentlig anklager
- (d) enhver anden judiciel myndighed, der er defineret af udstedelsesstaten, og som i den pågældende sag handler i sin egenskab af efterforskningsmyndighed i straffesager og har kompetence til at anordne bevisoptagelse i grænseoverskridende sager i henhold til national lovgivning
- Den europæiske bevissikringskendelse er bekræftet af en dommer, domstol, undersøgelsesdommer eller offentlig anklager (jf. afsnit D og O).

Sagsnummer:

.....

Adresse:

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

.....

E-mail:

Sprog, der kan anvendes i kommunikationen med udstedelsesmyndigheden:

Oplysninger om kontaktpersoner, hvis det er nødvendigt med supplerende oplysninger om

.....

⁽¹⁾ Den europæiske bevissikringskendelse udfærdiges på eller oversættes til et af fuldbyrdsstatens officielle sprog eller et hvilket som helst andet sprog, som fuldbyrdsstaten accepterer.

(D) DEN JUDICIELLE MYNDIGHED, DER HAR BEKRÆFTET DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE (NÅR DET ER RELEVANT)

Hvis der er sat kryds ved punkt d) i afsnit C, og den europæiske bevissikringskendelse er bekræftet, sættes kryds ved den type judiciel myndighed, der har bekræftet den europæiske bevissikringskendelse:

- (a) dommer eller domstol
 (b) undersøgelsesdommer
 (c) offentlig anklager

Officiel betegnelse på den bekræftende myndighed:

.....

Navnet på den judicielle myndigheds repræsentant:

.....

Post held (title/grade):

.....

Sagsnummer:

.....

Adresse:

.....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

E-mail:

(E) NÅR EN CENTRAL MYNDIGHED HAR FÅET OVERDRAGET DEN ADMINISTRATIVE FREMSENDELSE OG MODTAGELSE AF EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSER SAMT I RELEVANTE TILFÆLDE ANDEN OFFICIEL KORRESPONDANCE I DEN FORBINDELSE

Navn på den centrale myndighed:

.....

Kontaktperson, når en sådan findes (titel/stilling og navn):

.....

Adresse:

.....

Sagsnummer:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

E-mail

(F) DEN ELLER DE MYNDIGHED(ER), DER KAN KONTAKTES (I DE TILFÆLDE HVOR AFSNIT D OG/ELLER E ER BLEVET UDFYLDT):

- Myndighed under afsnit C
 Kan kontaktes om spørgsmål vedrørende
- Myndighed under afsnit D
 Kan kontaktes om spørgsmål vedrørende
- Myndighed under afsnit E
 Kan kontaktes om spørgsmål vedrørende

(G) FORBINDELSE TIL EVENTUEL TIDLIGERE EUROPÆISK BEVISSIKRINGSKENDELSE ELLER INDEFRYSNINGSKENDELSE

Angiv i givet fald, om denne europæiske bevissikringskendelse supplerer en tidligere europæisk bevissikringskendelse eller er en opfølgning af en indefrysningsskendelse, og anfør i bekræftende fald oplysninger, der kan identificere den tidligere europæiske bevissikringskendelse eller indefrysningsskendelse (datoen for den pågældende europæiske bevissikringskendelses eller indefrysningsskendelses udstedelse, oplysning om, hvilken myndighed den er sendt til, og, hvis en sådan findes, datoen for fremsendelsen af den europæiske bevissikringskendelse eller indefrysningsskendelsen og de referencenumre, der gives af udstedelses- og fuldbyrdelsesmyndighederne).

.....

.....

.....

.....

(H) TYPE SAG, SOM DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE ER UDSTEDT TIL

Sæt kryds ved den type sag, som den europæiske bevissikringskendelse er udstedt til:

- (a) i en straffesag, der er anlagt af eller som skal anlægges for en judiciel myndighed med hensyn til en handling, som er strafbar i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning, eller
- (b) sag anlagt af administrative myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager, eller
- (c) sag anlagt af judicielle myndigheder med hensyn til handlinger, der er strafbare ifølge udstedelsesstatens nationale lovgivning, fordi de udgør overtrædelser af retsreglerne, forudsat at afgørelsen kan indbringes for en domstol med kompetence navnlig i straffesager.

(I) BEGRUNDELSE FOR UDSTEDELSE AF DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE

1. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelser(erne), der ligger til grund for den europæiske bevissikringskendelse, er begået, herunder tid og sted, i det omfang den udstedende judicielle myndighed har kendskab hertil:

.....

.....

.....

.....

Art og strafferetlig klassificering af den eller de begåede overtrædelser, der har givet anledning til den europæiske bevissikringskendelse, samt den relevante retsforskrift/lov

.....

.....

.....

.....

.....

2. Hvis det er muligt, sættes kryds ved en eller flere af følgende lovovertrædelser, som i den udstedende stat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, som defineret i den udstedende stats lovgivning:

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme ⁽¹⁾
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet ⁽¹⁾
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad ⁽¹⁾
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri ⁽¹⁾
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning ⁽¹⁾
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- og flykapring
- sabotage ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Hvis den europæiske bevissikringskendelse indleveres til Tyskland, kan udstedelsesmyndigheden i henhold til den erklæring, som Tyskland har fremsat i medfør af artikel 23, stk. 4, i Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA af 18. december 2008 om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager, derudover udfylde boks N.1 for at bekræfte, at den eller de begåede overtrædelser falder ind under de kriterier, som Tyskland har angivet for denne type overtrædelse.

3. Detaljeret beskrivelse af den eller de begåede overtrædelser, der ikke hører ind under overtrædelserne i punkt 2, og som har givet anledning til udstedelse af den europæiske bevissikringskendelse:

.....

.....

.....

.....

.....

(J) DE BERØRTE PERSONER

Oplysninger om den/de i) fysiske eller ii) juridiske person(er), mod hvilke der anlægges eller kan anlægges sag:

(i) Fysisk(e) person(er)

Navn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes)

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidst kendte:

.....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis det vides):

(ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

Kategori:

Evt. almindelig anvendt forretningsnavn:

.....

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes):

Registreringsnummer (hvis et sådant findes):

Den juridiske persons adresse:

.....

(K) GENSTANDE, DOKUMENTER OG OPLYSNINGER, DER ØNSKES FREMSKAFFET VED DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE

1. Beskrivelse af, hvad der ønskes fremskaffet ved hjælp af den europæiske bevissikringskendelse (kryds de relevante bokse af og kommenter eventuelt):

Genstande (yderligere oplysninger nedenfor):

.....

.....

.....

Dokumenter (yderligere oplysninger nedenfor):

.....

.....

.....

Data (yderligere oplysninger nedenfor):

.....
.....
.....
.....

2. Hvor findes de ønskede genstande, dokumenter og data (hvis det ikke kendes, sidst kendte sted):

.....
.....
.....

3. Hvis der er tale om en anden person end den, der er angivet i afsnit J), nr. i) eller ii), oplysninger om den/de i) fysiske eller ii) juridiske person(er), der formodes at ligge inde med de ønskede genstande, dokumenter og data

(i) Fysisk(e) person(er)

Navn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes)

Fødselsdato:

Fødested:

Bopæl og/eller kendt adresse. Hvis adressen er ukendt, angives den sidst kendte:

.....

Sprog, som personen forstår (hvis det vides):

.....

(ii) Juridisk(e) person(er)

Navn:

Kategori:

Evt. almindelig anvendt forretningsnavn:

.....

Officielt hjemsted (hvis et sådant findes):

Registreringsnummer (hvis et sådant findes):

Den juridiske persons adresse:

.....

Anden adresse/andre adresser, hvorfra der drives virksomhed:

.....

(L) FULDBYRDELSE AF DEN EUROPÆISKE BEVISSIKRINGSKENDELSE

1. Fristerne for fuldbyrdelse af den europæiske bevissikringskendelse er fastsat i Rådets rammeafgørelse 2008/978/RIA ⁽¹⁾. Hvis anmodningen imidlertid er meget hastende, bedes De ved at krydse den relevante boks af angive en eventuel tidligere frist og begrundede denne:

Tidligere frist: (dd/mm/åååå)

Årsager:

procedurefrister

andre særligt hastende omstændigheder (anføres):

2. Sæt kryds ved og udfyld, hvis det er relevant:

Der anmodes om, at fuldbyrdelsesmyndigheden overholder følgende formaliteter og procedurer ⁽²⁾

.....

Den europæiske bevissikringskendelse omfatter også genstande, dokumenter eller data, som fuldbyrdelsesmyndigheden opdager i forbindelse med fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse og uden yderligere efterforskning finder relevante for den retssag, som har givet anledning til udstedelsen af den europæiske bevissikringskendelse.

Der anmodes om, at fuldbyrdelsesmyndigheden optager forklaringer fra personer, der var til stede ved fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse og med umiddelbar tilknytning til emnet herfor.

(M) RETSMIDLER

1. Parternes mulige retsmidler, herunder tredjemand i god tro, i udstedelsesstaten samt de nødvendige skridt i den henseende:

.....

2. Instans, hvortil der kan indgives klage

.....

3. Oplysninger om, hvem der kan klage

.....

4. Tidsfrist for indgivelse af klage

.....

5. Myndighed i udstedelsesstaten, der kan give flere oplysninger om procedurerne for anvendelse af retsmidler i udstedelsesstaten, og om muligheden for retshjælp, tolkning og oversættelse:

Navn:

Evt. kontaktperson:

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

E-mail:

⁽¹⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ Det antages, at fuldbyrdelsesmyndigheden opfylder de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden har angivet, medmindre de er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten. Dette skaber imidlertid ikke pligt til at træffe tvangsforanstaltninger.

(N) AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER OG UNDERSKRIFT**1. Valgfrie oplysninger, der kun gives i forbindelse med Tyskland.**

- Det erklæres, at den eller de begåede overtrædelser i henhold til udstedelsesstatens lovgivning falder ind under de kriterier, som Tyskland har angivet i erklæringen ⁽¹⁾ i henhold til artikel 23, stk. 4, i rammeafgørelse 2008/978/RIA.

2. Andre oplysninger af relevans for sagen (når sådanne foreligger):

.....

3. Hvordan ønskes de omhandlede genstande, dokumenter og data overført?

- med e-mail
- med telefax
- i original med post
- på anden måde (præciser venligst)

.....

4. Den udstedende myndigheds og/eller dennes repræsentants underskrift, der bekræfter, at den europæiske bevissikringskendelses indhold er korrekt:

.....

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Evt. officielt stempel:

(O) HVIS AFSNIT D) ER UDFYLDT UNDERSKRIFT OG NÆRMERE OPLYSNINGER OM DEN BEKRÆFTENDE MYNDIGHED

.....

Navn:

Funktion (titel/stilling):

.....

Dato:

.....

Evt. officielt stempel:

⁽¹⁾ EUT L 350, 30.12.2008, s. 72.

ERKLÆRING FRA FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND

Når det er nødvendigt at foretage ransagning eller beslaglæggelse for at fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse i henhold til Rådets rammeafgørelse 2008/978/JHA af 18. december 2008 om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager ⁽¹⁾ forbeholder Forbundsrepublikken Tyskland sig i henhold til artikel 23, stk. 4, i nævnte rammeafgørelse ret til at lade fuldbyrdelsen kontrollere med henblik på dobbelt strafbarhed i de i artikel 14, stk. 2, i nævnte rammeafgørelse nævnte tilfælde vedrørende terrorisme, internetkriminalitet, racisme og fremmedhad, sabotage, afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning og bedrageri, medmindre udstedelsesmyndigheden har erklæret, at den pågældende lovovertrædelse i henhold til udstedelsesstatens lovgivning falder ind under følgende kriterier:

Terrorisme:

- en handling, der udgør en lovovertrædelse i henhold til og ifølge definitionen i den internationale konvention af 13. april 2005 om bekæmpelse af nuklear terrorisme eller den internationale konvention af 9. december 1999 til bekæmpelse af finansiering af terrorisme eller i henhold til en af de konventioner, der er nævnt i bilaget hertil, eller
- en handling, der er strafbar i henhold til Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme ⁽²⁾, eller
- en handling, der er forbudt i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1624 (2005) af 14. september 2005.

Internetkriminalitet:

Lovovertrædelser som defineret i Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer ⁽³⁾ eller i afsnit 1 i del I i den europæiske konvention om internetkriminalitet af 23. november 2001.

Racisme og fremmedhad:

Lovovertrædelser som defineret i Rådets fælles aktion 96/443/RIA af 15. juli 1996 om bekæmpelse af racisme og fremmedhad ⁽⁴⁾.

Sabotage:

Handlinger, som ulovligt og forsætligt forvolder omfattende skade på en regeringsfacilitet, en anden offentlig facilitet, et offentligt transportsystem eller anden infrastruktur, som medfører eller vil kunne medføre et betydeligt økonomisk tab.

Afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning:

Afkrævning ved trusler, brug af magt eller ved enhver anden form for intimidering af goder, løfter, indtægter eller undertegnelse af et dokument, der indeholder eller medfører en forpligtelse, afhændelse eller frigørende kvittering.

Bedrageri:

Brug af falsk navn, falsk stilling eller svigagtige midler med det sigte at misbruge andres tillid eller godtroenhed til at tilegne sig noget, der tilhører en anden.

⁽¹⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 72.

⁽²⁾ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

⁽⁴⁾ EFT L 185 af 24.7.1996, s. 5.

MEDDELELSE TIL LÆSERNE

Institutionerne har besluttet, at der ikke længere skal henvises til den seneste ændring af en given retsakt.

Medmindre andet er angivet, forstås en henvisning til en retsakt i de tekster, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, derfor som en henvisning til retsakten i dens gældende udgave.